

Lớp Học Siêu Quậy

Contents

Lớp Học Siêu Quậy	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	6
4. Chương 4	9
5. Chương 5	14
6. Chương 6	16
7. Chương 7	19
8. Chương 8	23
9. Chương 9	28
10. Chương 10	32
11. Chương 11	41
12. Chương 12	49
13. Chương 13	52
14. Chương 14	55
15. Chương 15	61
16. Chương 16 - End	63

Lớp Học Siêu Quậy

Giới thiệu

Câu chuyện hài hước xung quanh Minh - cô nhóc học sinh từ nước ngoài trở về, vào học tại “lớp học

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lop-hoc-sieu-quay>

1. Chương 1

Chương 1: Khởi đầu

-điện thoại kêu chị về ngay, bảo ba có việc muốn nói – giọng ba rất hình sự và nghiêm trọng.

Bầu không khí nặng nề đang bao trùm cả nhà, không chỉ riêng ba mà mẹ cũng thế, rất hình sự. Thấy có vẻ không xong, Toàn lo điện cho chị :

-.... Túuuuuut ... túuuut, dạ con nghe đây- tiếng Minh nhỏ nhẹ.

- chị về ngay, làm gì mà ba mẹ mặt hình sự bảo về ngay kìa- Toàn lo lắng cảnh báo ngay cho chị.

Tiêu! dạo này có làm gì trái ý ba mẹ đâu nhĩ?!, vẫn đi học đều, có chuyện gì ?!

Minh vội vàng rời khỏi lớp học, lúc đi ra cửa Minh không dám nhìn mặt thầy- mr David -giáo sư môn Quản trị nhân sự rất khó. Minh vốn là học trò cưng của thầy thế mà hôm nay nó lại cả gan dừ học?!, sợ phải thấy thầy, nó lo cúi cúi mặt đi nhanh ra cửa.

- hix, thế nào bữa sau cũng bị thầy để ý, ba mẹ ! đang học chứ có chơi đâu!- Minh càu nhàu.

Không rõ ở nhà có chuyện gì nên Minh cũng lo lái xe nhanh về, kéo ở nhà lại xảy ra đại chiến. Xe lao nhanh trên đường. Về tới cổng, Minh vội chạy ào vào nhà, thấy ba mẹ đã chờ sẵn, còn thằng Toàn thì mặt nhăn quéo, quả thật không ổn, Minh nhẹ nhàng:

- con chào ba mẹ.

- ngồi xuống, Toàn lại đây- giọng ba rất nghiêm- 2 đứa mày lớn to đầu mà không biết khôn, sống theo Tây quá rồi quên hết gốc rễ, tại sao ngay 1 việc đơn giản là nấu bánh tét ăn tết cũng không biết?!

- ơ, con- Minh và Toàn cùng nói.

- không ơ a gì hết, con Minh mai lên máy bay về Việt Nam, cậu sẽ chỉ dạy cho phong tục nước mình, nếu không học cho biết tường tận thì đừng về đây gặp ba.

- mẹ, là sao dạ???- Minh ngạc nhiên.

Mẹ nhìn Minh, thở dài:

- con với cái, ba mẹ nuôi chúng mày, chỉ dạy cho đủ thứ, cho đi học để mở mang kiến thức, tại sao cái việc nhỏ nấu bánh chưng bánh tét cũng không biết, còn hỏi nội đang nấu cái gì mất công.

Rồi, bây giờ thì Minh đã rõ, hóa ra là chuyện hôm tết, nó với Toàn sang Leeds(thành phố nằm ở miền trung nước Anh) thăm ông, thấy ông đã già mà còn lom khom ngồi ngồi, rồi lại thức đêm đun nấu cái gì đó, nó sợ ông ốm nên bảo ông cần gì thì ra siêu thị mua, việc gì phải tốn sức, ông nhìn nó- chẳng nói gì, thế mà bây giờ.

- con không về, con đang học, 2 tháng nữa phải bảo vệ luận án tốt nghiệp, nếu giờ về thì công không, cho Toàn đi đi, nó mới vào đại học, bảo lưu cũng không sao- Minh cương quyết.

- gì! Ba kêu chị chứ không kêu em, đứng có...- Toàn càu.

- Minh về trước, rồi tới thằng Toàn, không nói nhiều, ba sẽ bảo lưu kết quả, chuẩn bị đồ đạc đi.

Ba đã nói là không thể thay đổi, tại sao là mình, thằng Toàn đáng ghét, ít ra cũng phải thương chị chứ, cái gì cũng nhường nó thế mà giờ- Minh vừa đi vào phòng vừa lầu bầu- Biết thế lúc đó cứ để nội làm, không nói gì hết thế là giờ yên chuyện, oh my god!.

.....

“ Chào mừng quý khách đã đến với Việt Nam”. Thăm rồi, bên kia cũng được làm trợ giảng thế mà về đây lại phải đội lốt học sinh trung học. Chúa ơi, Người ở đâu?!, nói gì thì ba mẹ cũng quá đáng 2 tháng nữa mình có bằng cử nhân kinh tế, ít ra phải cho mình học đại học bên này tại sao lại làm học sinh trung học?! Đã vậy còn phải ở với cậu, không tự do.

Minh đang mãi suy nghĩ thì:

- trời hóa ra con ngồi đây, làm này giờ cậu đi tìm, tưởng đâu con lạc rồi... mừng con trở về nhà- cậu ôm chầm lấy Minh.

Nhà, sao lại là nhà, phải nói là địa ngục mới đúng.

Minh theo chân cậu về. Ngồi trong ô tô ngắm đường phố Việt Nam- chính xác là Nha Trang vui thiệt, toàn là xe máy.... Ngôi nhà dần hiện ra trước mắt, nó y hệt như tấm hình cậu gửi sang cho nhà Minh, căn nhà này là do ba mẹ gửi tiền về cho cậu xây lại trên đất nhà cũ, năm nào nội cũng về đây nghỉ đông. Minh phải tập làm quen với nó thôi-cố gắng 1 năm rồi mình sẽ về nhà- Minh thầm nhủ.

Phòng của Minh nhỏ nhắn, cửa sổ nhìn ra góc vườn, đối diện bên kia tường cũng là 1 cái cửa sổ, nhưng kéo màn, có vẻ ngôi biệt thự của nhà Minh không là duy nhất trong khu này, vì Minh thấy các ngôi nhà khác cũng to bự không kém, đây là Việt Nam, chứ nếu ở Anh thì xây nhà kiểu này tốn tiền sướt lăm.

Minh còn đang nhìn ngắm mọi thứ xung quanh thì:

- con xem thử mặc cái áo dài này có vừa không, mẹ con gửi số đo qua cho cậu, nên cậu cũng chỉ may đại, mong là nó vừa- cậu Hòa vừa nói vừa đưa Minh cái áo dài.

Áo dài, cái này thì Minh thấy nhiều ở Pairs by night, nhưng mặc nó thì.... Minh nhìn cái áo, bản thân nó chưa mặc lần nào, thử dài, Minh đành thử đại, loay hoay 1 lúc mãi mới xong, Minh bước ra nhìn nó trong gương, cũng vừa, nhưng sao thấy khó chịu, gò bó thế này, cái cổ áo, cái vai, bó người quá. Minh nhăn mặt:

- cậu ơi! Sao con lại phải mặc cái này ạ?

- đồng phục quy định ở đây con ạ, thứ 2 con phải mặc áo dài, các ngày khác thì mặc quần xanh, áo trắng- cậu Hòa nói vọng lên.

Hơ, tiêu, phải mặc cái này sao, Chúa ơi! Minh nhìn mọi thứ trên bàn, 1 bộ sách, vở. Mất Minh hoa cả lên, bên kia đi học nó chỉ việc mang theo laptop, thế là xong, còn bây giờ- sách- vở- áo dài?!

2. Chương 2

Chương 2. Ngày đầu tiên đi học.

- títt títt, títt títt, wake up, wake up!

Ưa , cái gì thế này, Minh lò mò chồm dậy, chụp ngay cái đồng hồ-tắt – lại trùm mền, ngủ tiếp.

- Minh ơi, dậy con, ăn sáng còn đi học- tiếng cậu í ới ngoài cửa phòng.

- cậu ơi, mới có 6h sáng, cho con ngủ thêm đi, tối qua con ngủ không được- Minh mở 1 mắt nhìn cái đồng hồ.

- dậy, ăn sáng đi học, cổng trường đóng lúc 6h45, nếu con không dậy, cậu trễ giờ lên lớp- cậu Hòa thúc Minh.

Hơ, sao kì quá, bên kia mình đi học cũng 8h mới vào lớp, bực quá! Minh đạp tung cái mền, ngồi dậy, bước xuống giường uể oải, vò đầu bứt tóc, nó đáng rằng 1 cách miễn cưỡng. Thay đồ, lại phải mặc cái áo dài bó người, không thoải mái này, nó nhìn cái áo dài với con mắt căm thù. Nhưng chẳng còn cách nào khác vì tương lai... tươi sáng- chỉ 1 năm thôi sẽ được về nhà- nên nó cũng lo mặc lẹ vào người, chuẩn bị sách vở, chả biết học cái gì nên nó đành bỏ đại mấy cuốn vở vào cặp. Chạy xuống cầu thang, nó xem té 2 lần:

- mệt quá!- nó hét lên, giậm tà áo 2 lần khiến nó tức điên người.

Cậu Hòa thì chả nói gì, chỉ nhìn nó rồi cười. Sau 1' trấn tĩnh, nó thở mạnh 1 cái, cầm tà trước lên, bước xuống cầu thang. Ăn sáng với 1 tô phở- món khoái khẩu- khiến tâm trạng nó dịu hẳn xuống. Uống vội ly sữa, nó phi ra xe, hôm nay lần đầu tiên nó leo lên chiếc xe máy. Ngồi sau cậu, nó nhìn mọi thứ xung quanh, 1 màu xanh, chợt nó nhớ ra 1 điều:

- cậu, tại sao con phải học trung học, ít ra cũng cho con học đại học chứ.

- à, cậu thì đang dạy tại trường này, mà con thì chỉ mới 17, tuổi của con thì chỉ học lớp 11 bên này thôi, không được nhảy lớp như bên kia đâu.

- thế con học lớp nào?!

- phòng 8, lớp cậu chủ nhiệm luôn.

Minh nhìn đường phố, chà cũng có nhiều đứa mặc áo dài như mình ấy nhỉ!

Đứng trước cổng trường, nó thấy ngôi trường hoàn toàn xa lạ, trông vẻ ngoài rất cổ kính, bước vào trường, nó đi tìm phòng số 8. Đứng ngoài nhìn vào phòng học quá buồn chán, bàn ghế chia 2 dãy, ngồi như thế này à!

- chào, học sinh mới phải không- 1 cô bé trông rất đáng yêu đập vai Minh.

- ừ, chào! Học sinh mới, sao biết?!- Minh ngạc nhiên.

- uhm, thấy bạn này đứng nhìn chằm chằm vào lớp nên đoán vậy thôi, mà chưa thấy bạn này bao giờ nên cũng biết- vừa nói cô bé vừa lúc lắc đầu.

- có vẻ rành về lớp này quá, ủa học lớp này hả?

- không, mình học lớp kế bên B9, mình là Thu, còn bạn?

- Minh, mà sao giờ này chưa thấy ai trong lớp?

- ủa, ó quên, người mới, hi, lớp này thì nếu trước 7h kém 1' mà ko thấy ai thì có nghĩa là hôm đó cậu được nghỉ đấy- Thu nháy mắt.

- là sao?!

- cứ học rồi sẽ biết.

Mới sáng ra đường gặp..., nói thì cứ lắp lửng. Minh đi dạo hết trường. Một ngôi trường tuy nhìn bên ngoài cổ kính nhưng cũng khá rộng đấy. Dãy phòng Minh học có 2 tầng, mái ngói đổi sang màu nâu, rêu phủ trên những mảng tường. Trước dãy là 2 hàng cây xanh thẳng, bên ngoài là tường rào nhìn thẳng ra đường lớn. Phía sau dãy phòng là cái sân rộng lắm, cuối sân là cái nhà gọi là gì nhỉ?!, Minh cũng không rõ, bên cạnh cái nhà ấy là con đường nhỏ và bên cạnh con đường nhỏ đó là 1 cái sân bóng. Hì đến chỗ này thì Minh thấy nó rất giống ngôi trường cũ ở Anh, trên cái sân rộng là sân bóng rổ và bóng chuyền. Bên trái sân là 1 dãy phòng học, bên phải là công viên, có cả hồ nước và cá, sau đó là dãy nhà giáo viên. Minh thấy ngôi trường rất xinh và hiền, đây vẻ cổ, nó rất khác so với những nơi mà Minh đã từng học. Đang mãi ngắm cảnh thì Minh bị làm giật mình vì tiếng ồn ào. Quay lại phòng học, 1 người, 2 người, 5 người... . đây là bạn học của mình sao?!, con gái vẫn áo dài, con trai cũng đồ tây, nhưng sao Minh thấy bao trùm cả lớp là 1 không khí rất hình sự. Nhìn xuống cái đồng hồ 7h kém 1'. Nhỏ kia nói thiệt! Minh đứng ngoài lớp nhìn vào, trông bạn bè cũng nam thanh nữ tú ghê chứ. Đang nghĩ mông lung thì cậu đập vai:

- vào lớp.

Theo chân cậu, bước vào lớp Minh bắt gặp rất nhiều ánh mắt soi mình. Làm như mình quái vật thể?!

- giới thiệu với các em đây là Nguyễn Hoài Bình Minh học sinh mới của lớp, các em hoan nghênh bạn nào.

Minh cười tươi như hoa, thể nào tụi nó cũng phải nể phục mình, Minh cười thâm, lúc này lên 9 tầng mây rồi, nhưng nó bị rơi xuống đất ngay lập tức.

- hơ...- tiếng thở dài đồng thanh của cả lớp.

Thấy đó không phải là dấu hiệu yên lành, Minh nhún người, chuyển phương án 2:

- chào, mình là Minh, mong các bạn giúp đỡ nhiều, người mới còn nhiều điều không biết- chắc sao nói giống film quá.

Vẫn không động tĩnh gì, có vẻ như họ không mấy chào mời mình. Minh nhìn quanh thấy 1 chỗ trống ở cuối lớp, nó nhanh chân xuống đó.

- lớp mình còn đang thiếu chân lớp phó học tập, thầy đề cử Minh vào , em nào ý kiến khác không?!

-....

- vậy như thế nhé

Bao nhiêu cặp mắt đổ dồn vào Minh- Minh thì nhìn quanh xem ai may mắn làm lớp phó thế?!... chớp mắt liên hồi, hình như người đó là nó, hử là mình sao, cậu làm cái gì thế, sao lại là mình???? Biết gì đâu?!

Cả tiết học toán mà đầu Minh quay cuồng, thứ nhất chương trình bên này rất khác so với những gì nó được học, hồi đi học nó là cây toán của lớp thế mà sao qua đây, nó nhìn sách mà hoa cả mắt, thứ 2 không khí học bên này, cách dạy không hề như bên kia, khiến nó càng khó chịu, đã thế nó cứ thấy nhiều đôi mắt nhìn chằm chằm vào nó rồi lại xì xầm, rồi lại nhìn, khiến nó thấy giống như đang bị tra tấn. Trống hết tiết 1 – 45' mà nó thấy như 1 thế kỉ- cậu đi ra khỏi lớp- nó chạy theo tính gọi cậu lại, nhưng thôi, nó quay lại lớp, ủa đâu hết rồi?! bạn bè nó mới này còn ngồi sao giờ lớp vắng hoe như chỗ không người vậy?! nó thấy cô bạn khi sáng đang nhìn nó cười:

- bọn họ đi hết rồi, sáng nay họ lên trường chỉ để xem mặt bạn thôi đấy!- vừa nói Thu vừa đung đưa 2 bím tóc.

- sao lại nhìn mặt tui?! Thế là sao?! Bạn nói rõ đi.

Và thế là- Huyền thoại về con số 8 bắt đầu:

“ lớp được thành lập vào ngày ... tháng... năm(sorry, tại tui không nhớ). Theo truyền thống trường- học sinh trường này không nhà giàu thì cũng dạng đầu to(thông minh, học nhiều í mà), nên thành phần lớp này cũng thế, con nhà giàu & đầu to. Ngày đầu tiên đến trường là 1 dàn xe hơi đuôi nổi đuôi chóa cả mắt người đi đường. Lần đầu tiên trong lịch sử trường, thấy 1 lớp con nhà giàu đến thế, bước ra khỏi xe toàn là cô chiêu cậu ấm, da trắng trẻo, ăn mặc sang trọng, bước xuống xe phải có bác tài mở cửa. Ba mẹ họ là những người đóng góp rất nhiều cho trường, có cơ sở khang trang này là nhờ họ không đó. Vốn là lớp chọn của trường, mục tiêu của thầy cô là đưa học sinh của lớp đi thi học sinh giỏi quốc gia. Học kì đầu tiên họ trở tài học toàn nhất trường, cả lớp ai cũng có giấy khen- điều kỉ lục của trường đó- vả lại ai trong lớp cũng xinh cả- khiến nhiều học sinh trường khác phải ganh tị, bọn nó hâm mộ lắm- không chỉ riêng học sinh trường khác mà trường mình cũng rất tự hào về họ. Lớp trưởng thì vô cùng đẹp trai, lại học giỏi lắm, ai cũng đều có quá trời hoa và quà trong ngày valentine- Noel. Nhưng từ sau kì thi học sinh giỏi quốc gia về lớp thay đổi 180 độ, họ thường xuyên bùng tiết, có khi cả ngày giáo viên ngồi chờ vẫn không thấy học sinh đâu, còn hôm nào lên lớp thì chộc cho giáo viên tức luôn, nhưng chưa hề bỏ qua bài kiểm tra nào”

- gì kì dạ, học sinh cá biệt mà thầy cô không có cách trị – Minh ngạc nhiên.

- không phải không có nhưng ba mẹ họ đóng góp cho trường nhiều, mà xét ra họ học rất giỏi, chỉ là hơi quậy thôi- Thu nhún mình.

Thế là cả mấy tiết còn lại Minh ngồi chơi ở văn phòng, chờ cậu dạy xong tiết. Thấy chán, nhưng mà học cũng rảnh như vậy thì hay. Minh thấy laptop của cậu, hì xem coi thử thành tích lớp “yêu” nào?!

“ Ngày 25/8

Ngày đầu đi nhận lớp.

Ngày 14/11

Lớp được nhà trường khen về thành tích dẫn đầu phong trào thi đua liên tiếp nhiều tuần.

Ngày 24/12

Tổ chức Noel thật vui.

Ngày 19/1

Lần đầu tiên lớp có giờ c, mà không phải 1 tiết 5 tiết?! Lớp thay đổi hẳn.

Ngày 12/2

Lên công an thành phố nhận học trò về vì đánh nhau, không chỉ riêng con trai, con gái cũng đánh, áo quần máu me, đầu tóc rối bù xù, mặt mày cũng bị đánh bầm tím-đánh nhau với Nguyễn Thiện Thuật.

Ngày 14/2

Cô anh vẫn được tặng 1 món quà nhân ngày lễ tình nhân, cô giáo vui vẻ mở ra... là 1 con chuột chết, cô xiu còn bợn nó ngồi cười. Thầy hiệu trưởng rất giận nhưng nghĩ phụ huynh các em đóng góp rất nhiều nên bỏ qua.

Ngày 20/2

Hôm nay không 1 em nào trong lớp đi học, bùng học tập thể, sự kiện chưa hề có trong lịch sử nhà trường-đây lại là lớp chọn. Nhưng các em vẫn đến trường làm bài kiểm tra, sau đó lại mất dạng.

Ngày 8/3

Hôm nay bọn chúng nó lại bày trò tai quái, lũ con trai đi tặng hoa nữ sinh các lớp bên cạnh, sau đó mời qua lớp ăn tiệc, khi các nữ sinh vào lớp thì nhận được 1 xô nước giặt khăn lau bảng vào người. Phụ huynh các lớp kiện nhà trường.

Ngày 10/3

Bài kiểm tra vẫn duy trì thành tích cao nhất khối, nhưng nề nếp xuống mức đáng báo động.

Ngày 15/3

Liên tiếp 3 tuần cả lớp bùng học tập thể, nhà trường mời phụ huynh, 1 số phụ huynh đến, 1 số cáo việc bận, họ nói rằng con họ vẫn học tốt là được, họ sẽ tiếp tục giúp đỡ nhà trường.

Ngày 18/3

Công an bắt vì tội đánh nhau và đua xe, nhưng bọn chúng bảo rằng có đánh nhau nhưng không đua xe.

Ngày 22/4

Hồ sơ đen của nhà trường toàn tên học sinh của lớp.

Ngày 1/5

Hôm nay có kết quả thi, đạt điểm cao lắm.

Ngày 19/5

Tổng kết năm học, lớp dẫn đầu học tập nhưng nề nếp quá kém, mất danh hiệu thi đua, nhiều em mất cả giấy khen."

Sao lì dừ nè, công việc nặng nề cậu giao phó- đưa lớp đi lên- mà tình hình thì quá tệ- mình cũng thấy bất lực nói chi cậu. Nhưng không thua đâu, nhất định phải tìm ra nhược điểm, thăm dò thử xem sao, cố lên vì tương lai của mình- Minh ơi cố lên.

3. Chương 3

Chương 3. Thử Thách

Sáng hôm sau, Minh tự dậy thật sớm, chuẩn bị mọi thứ, xuống ăn sáng ngay khi cậu gọi.

Đến trường với tâm trạng hứng khởi, nó leo lên lớp, vẫn cái lớp trống không người, nhưng nó không tỏ ra nản chí. Chạy sang lớp kế bên, nó gọi Thu ra nói chuyện:

- có biết tụi lớp hay đi đâu chơi không?
- có trời mới biết... à hay thử quán nước bà Thọ xem sao, thấy tụi nó hay tụ tập ở đó
- cảm ơn nha.

Minh mon men ra quán nước trước trường, có 2 quán, biết quán nào? Đang loay hoay chưa biết tính sao thì Minh thoáng thấy anh chàng lớp trưởng, nhanh như chớp Minh chạy nhanh qua đường tiến lại chỗ lớp trưởng:

- hôm nay lại không đi học?- Minh nhìn lớp trưởng.

Tên này quay lại nhìn Minh với nửa con mắt, rồi quay đi tỏ vẻ không quan tâm. Nhìn thái độ đó Minh phát cáu, nhưng nó vội kiềm chế:

- ê, dù sao tui cũng là thành viên lớp mà, đi đâu cho tui theo với.
- thích thì chiều- 1 cô bạn kéo tay Minh lên xe- dù sao đã chui vào lớp này thì cũng chung số phận.

Minh leo lên chiếc Attila, đang tính nói chuyện thì cô bạn rú ga chạy làm Minh xém ngã người ra sau. Minh bắt chuyện:

- bạn này tên gì thế, mới vào nên chả biết ai với ai.
- Dã Quỳ.
- thế mấy bạn phía trước tên gì, nói Minh biết với.
- Chí Hiếu lớp trưởng, mấy đứa kia chơi rồi sẽ biết.
- thế giờ đi đâu?- Minh tò mò.
- cứ đi khắc biết.

Xe dừng lại trước 1 quán café đối diện bờ biển. Bước chân vào quán, nó đang nhìn menu.

- uống gì?- 1 cậu bạn hất cằm nhìn nó.
- Bọt xủ- nó trả lời sau khi nhìn sơ qua menu.
- Như mọi khi, thêm 1 bọt xủ- cậu bạn quay sang nói với nhân viên.

Vậy là hình như quán quen của lớp. Nó đang nhìn ra cửa sổ thì Quỳ kéo tay nó:

- lớp mình có thêm thành viên mới, đủ lại sĩ số ban đầu 30. Các bạn giới thiệu về mình cho người mới nào. Trưởng trước đi

Không thèm nhìn mặt nó, Hiếu im lặng ngả người ra ghế, mắt lim dim. Nó liếc Hiếu 1 cái “ người đâu mà khinh người, rồi sẽ biết tay ta”- nó nhủ thầm.

- chào, Thắng- biệt danh Quỳén béo. Cậu bạn phong cách hip hop, đội cái mũ đen lệch 1 bên.
- Ngọc
- Hạnh Nguyên
- Hoàng Nguyên
- Thạch
- Vân
- Huyền Trang

....

Vậy là nó cũng đã biết hết mặt lớp nó, ai cũng vui vẻ chào đón nó trừ lớp trưởng. Xong phần chào hỏi, nó đang nhắm nháp ly nước thì thấy Ngọc hỏi Hoàng Nguyên:

- Bài bữa trước giải ra đúng rồi đó, lấy đạo hàm ra liền.
- Uh, đã nói rồi mà.

Hóa ra các “thần đồng” không lên lớp nhưng vẫn học nhóm. Nó thấy vui vì đã phát hiện được ra 1 điều hay ho.

Ngồi đến 10h30 lớp nó cũng đã trao đổi xong bài học của ngày hôm đó.

.....

Tối đó, mặc dù rất rất buồn ngủ nhưng nó vẫn cố chống 2 con mắt lên nhìn vào cuốn sách toán.

Hic! Đọc đi đọc lại vẫn không hiểu hết được! toán gì mà cao siêu dữ vậy nè....- nó lắm nhảm, vò đầu, chống cằm, nhìn ra ban công. Đêm khuya vắng lặng, gió thổi đưa chiếc chuông gió, mát mát nó lim dim mắt, ngủ gục trên bàn tới sáng(may không chảy ke)

Tít tít tít tít!

Với tay tắt đồng hồ, Minh đứng dậy, nhìn sơ 1 lượt, chớp mắt, nó...phi thân lên giường ngủ tiếp.

Đang lim dim thì nó nghe tiếng gõ cửa

- Minh, dậy con! Ăn sáng rồi đi học

-

- Minh ơi!

-

- Minh

- Cậu ơi, hôm nay cho con ngủ đi, đằng nào cũng không có ai đi học hết- nó nhăn mặt.

- Con không dậy thì cậu gọi sang cho ba con dậy nhá!

Nghe tới ba, 2 con mắt Minh mở to, bật dậy.

- dạ con xuống liền

Hic! Cậu đúng là không thương cháu gì hết, phải ngoan không thì ở thêm 1 năm là tiêu đời.

***** Trống báo vào lớp, vẫn không có bóng dáng” thiên thần” nào.

Minh nhìn ra ngoài cửa sổ, phóng tầm mắt xuống sân banh, gió thổi nhẹ nhẹ, nó lim dim và nhắm mắt...ngủ.

*****Làm 1 giấc tới giờ ra chơi, nó mở mắt, sân trường nắng vàng, lớp học vẫn không có ai....

Nó lon ton ôm cặp xuống phòng giáo viên. Bước xuống cầu thang, do còn mớ ngủ, nó bước hụt chân và....
Bạch bạch bạch... nó đi bằng mông xuống tầng.

Vừa đáp đất, ngay lập tức nó đứng dậy nhìn khắp xung quanh, may là đã vào giờ học nên không ai thấy cảnh tượng đáng xấu hổ của nó. Lúc này nó mới xoa 2 cái chảo của mình. Đang tính bước đi thì nó nhìn thấy bác bảo vệ đang cố gắng bẻ chậu cây kiểng, ngay lập tức nó chạy lại

- bác ơi, để con phục bác

- uh, bác cảm ơn con nha!

Phụ khiêng chậu cây xong, nó phúi 2 tay, nhìn bác cười. Bác nheo mắt nhìn nó

- sao giờ này con xuống đây, trốn học ah. Bác không mở cửa cho về đâu.

- Dạ, đâu có! con muốn đi học nhưng mà không có ai sao con học được, nên con tính xuống... đi vòng vòng cho nó đỡ... chán

- À, con học lớp B8 đúng không? Con tên gì nhỉ, hình như là Minh

- Sao bác biết?(chả lẽ mình nổi tiếng dzữ vậy, hehe, nó cười thâm)

- Bác làm ở trường mấy chục năm, đứa nào ra sao bác biết hết, giờ này mà con đi chơi thể này thì chỉ có học B8 thôi, bữa trước bác có nghe mấy đứa lớp con nói chuyện. Thôi, vào phòng chơi với bác khi nào tới giờ hãy về.

- Dạ- Minh theo chân bác. Hi! Vậy là có người để khai thác.

Ngồi trong phòng bảo vệ, bác rót trà cho nó. Đỡ từ tay bác chen trà

- bác hay nói chuyện với bạn trong lớp con à?

Ngồi nói chuyện với bác tới giờ ra về nó cũng đã thu thập được cả “rổ” thông tin.

— hehe, bắt đầu kế hoạch tác chiến— nó cười thầm.

4. Chương 4

Chương 4. Cuộc chiến

Tối trước khi đi ngủ, nó nhìn lên trần suy nghĩ... và mỉm cười với sự tự duy thông thái của mình.

Sáng, cậu chờ nó tới trường, trái với thường ngày là tập thể dục với cái cầu thang bộ lên phòng học, nó chạy ra quán nước bà Thọ, gọi 1 chai 7up chờ mọi người.

Gần tới giờ vào lớp, mọi người trong lớp nó tụ tập đông đủ. Thấy nó, Quyên béo(Thắng) cười ranh:

- Đi chơi nữa không mà ngồi đây?
- Có trò này hay hơn đi chơi nhiều- nó cười mỉm.
- Ô hô hô...- hú- cả lớp nó cười to, hú hét nhìn nó.

Vẫn giữ thái độ điềm tĩnh, nó tiến lại gần lớp trưởng:

- Tôi có 1 đề nghị với bạn. Đồng ý không?- hất hàm và cười, nó nhìn thẳng vào mặt Chí Hiếu.

Hiếu nhìn nó khẽ chau mày

- muốn gì?
 - Đấu với tôi 3 ván, nếu thua bạn phải làm theo ý tôi trong 1 tháng, ok?
 - Hahaha, con ranh này, mày rảnh quá hả, mày nghĩ mày là ai dzì?
 - Sao?! Sợ à!
 - Haha, thứ như mày 1 búng là xong. Hiếu cúi người, đưa sát mặt nhìn nó.
 - Vậy thì coi như bạn đồng ý. Điều kiện của tôi thế này, tôi sẽ phân thắng bại với bạn qua 3 môn thi, chọn 3 môn của chương trình học, nếu ai thắng sẽ phải phục tùng 10 điều kiện của người kia trong 1 tháng. Ok?
- Chí Hiếu nhìn nó, cười. Đám lớp nó cổ vũ
- thi đi trưởng.
 - thi đi mày cho đáng mặt anh hào lớp ta.
 - thi đi, cho nó sợ.
 - ok! Vậy giờ bốc thăm nhĩ- Hiếu đáp lại lời đám bạn.
 - Ok! Vào lớp. Nó hất cằm về phía cổng.

Thế là đám quỷ lớp nó kéo nhau vào trường.

Đáng lẽ là phần bốc thăm chỉ diễn ra với phạm vi nội bộ, nhưng do tới giờ học mà thấy lớp nó kéo nhau vào học, nên học sinh các lớp ủa sang, chứng kiến màn khởi động của cuộc chiến mà với nó là... sinh tử.

- Thăm nè- Quý chìa tay ra.
 - Tôi chọn 1, bạn chọn 1, còn 1 cái cho Quý chọn.
- Nó rút 1 lá thăm từ tay Quý, Hiếu cũng vậy, Quý nhìn 2 đứa nó cười và cũng rút ra 1 lá.
- Anh văn- nó mở lá thăm trong tay.
 - Haha, môn này với thằng Hiếu khoai lắm. Khương đập vai Hiếu cười to.
 - Toán- Hiếu chìa thăm ra cho mọi người xem.
 - Haha, lại càng trúng bài- Anh Hùng cười khẩy.

Nghe 2 thằng bạn nói thế, nó cũng lo lắng trong lòng, tự biết mình đang chơi dao. Nhưng nó đã hứa với lòng, bằng mọi giá phải thắng, vì chỉ có đưa cái lớp quỷ này về trạng thái an toàn thì nó mới được cậu nói với ba cho nó về Anh sớm.

Nó tập trung nhìn vào lá thăm đang được mở ra từ tay Quý.

- Ngủ văn.

Môn này thì nó mỉm cười, vì nó biết 90% con trai dốt văn. Nhiệm vụ của nó là phải thắng cho được môn toán, anh văn là chuyện nhỏ với nó. Chỉ cần 2/3, nó đang miên man thì

- Thua chắc Minh ơi, 2/3 môn Hiếu nắm ưu thế rồi- Quý đập vai nó.

- Cứ chờ kết quả đi- nó cười tự tin- Chúng ta sẽ quyết đấu vào thứ 2 tới, tôi sẽ xin giáo viên dạy 3 môn này làm trọng tài. Nhớ tới đúng giờ.

Hiếu chẳng thèm nhìn nó, dút tay vào túi quần bước ra khỏi lớp. Giận sôi người, nó nhìn theo Hiếu và đám bạn hét lớn:

- Nhớ đó.

Về tới nhà, nó bàn với cậu về kế hoạch của mình. Cậu Hòa ngồi nghe mà mồm cứ hết chữ o lại chữ a, rồi gật gù khen cháu thông minh.

Xong đâu đó, nó đi lên phòng, dồn lực cho môn toán, môn nó tệ nhất. Mặc dù, học- với nó chưa bao giờ là chuyện khó ngay cả khi học đại học, nhưng đứng trước môn Toán, nó cũng phải e dè, vì bên kia nó học rất nhẹ, học sinh nào thực sự yêu thích thì sẽ nghiên cứu thêm sâu, còn bình thường chỉ học những cái đơn giản.

Sau 1 hồi ngồi vò đầu, bứt tóc, cắn bút, chống cằm, viết, gạch, viết, tính nhẩm.... Nó vẫn chưa giải được bài toán. Chữ và số trong đầu nó đang... chạy loạn xạ. Thả bút, nó nằm phịch xuống giường, mở 2 con mắt to nhìn lên trần nhà... và lim dim (sắp ngủ đây), nó nhắm mắt.

- Bốp- 1 cái tát vào má- không được ngủ, phải học, học và học, vì chỉ có thắng cái thằng Đầu Tôm đó ta mới về Anh được (nó đặt biệt danh cho Chí Hiếu là Đầu Tôm- còn ai muốn biết Đầu Tôm chứa cái gì thì chịu khó mở sách sinh vật cấp 2 ra coi lại nha- hình như lớp 7 thì phải, không biết có nhớ nhaim không nữa?! lâu quá).

Nó lại ngồi vào bàn, tích tắc, tích tắc nó nghe rõ cả tiếng kim đồng hồ. Vẫn không biết làm, nó muốn hét lên thật to. Nó cứ ngồi nhìn chăm chăm vào cuốn sách toán, nguyên rửa cuốn sách tội nghiệp tới lúc giờ cơm chiều.

Ngồi trước mâm cơm cậu Hòa làm ngon ơ là ngon mà vẫn nuốt không trôi (nói dzị thôi chứ này giờ ăn hết mớ đồ ăn rồi). Nhìn về mặt nó, cậu Hòa lo lắng:

- Con đau ở đâu àh?

- Dạ không có- nó lắc đầu và tiếp tục nhoi.

- Vậy sao nay con ăn chậm thế?

- Con đang suy nghĩ bài toán- nó nhún vai

- Uhm, thế có cần cậu giúp không?

-(nó chớp mắt liên tục, suy nghĩ) cười- hi hay cậu giúp con xiu nhĩ?!

Nhờ có sự giúp đỡ của cậu, nó giải toán nhanh chóng, những chỗ nào không hiểu nó hỏi cậu hết. Đúng là có thầy trong nhà có khác.

Tối đó nó mở sách ra đọc mấy bài văn. Trái với cảm giác hân hoan ban đầu khi nó nghĩ là nó sẽ thắng tuyệt đối tên kia môn này thì giờ đây nó lại đang đối mặt với việc hiểu nghĩ của từ và kiểm tra lại chính tả.

- Hic, tưởng đầu ngon lành, ai dè. Oa oa! Sao khổ vậy nè! Ước gì mày viết bằng tiếng Anh thì tao không lo lắng rồi, đằng này tiếng Việt...

Với những đứa nhóc người Việt sinh ra và lớn lên tại nước ngoài thì nói và hiểu tiếng Việt không bị sai là 1 thành công lớn lao, có những đứa bạn gốc Việt của nó còn không biết tiếng Việt, và đôi khi là cả những người sống lâu năm ở nước ngoài còn nói tiếng Việt với 1 giọng lơ lớ, cũng may ba mẹ nó khó tính bắt 2 đứa con phải nói được tiếng Việt, nhưng không bắt viết nên giờ nó vẫn phải loay hoay với môn chính tả. Mới xong toán giờ lại văn. Nó lắc đầu, đọc mãi mỗi mắt, nó leo lên giường làm 1 giấc.

Ánh mặt trời chiếu thẳng vào mắt nó, vậy là lần đầu tiên sau khi về nó được ngủ nướng. Hôm qua nó đã bàn với cậu, nên không bị làm phiền cho tới thứ 2, bước ra khỏi giường nó vươn vai, đi thẳng vào wc.

Bước xuống nhà, nhìn thấy đồ ăn, nó cười tí mắt. Cậu đã chuẩn bị mọi thứ: 1 ly sữa và 1 hamburger. Nó ăn ngon lành, sau khi chén xong bữa sáng, nó đi ra vườn, ngồi xuống chiếc xích đu, đung đưa, gió thổi bay bay tóc nó, nắng nhẹ buổi sớm, khóm hoa hồng, hoa mười giờ nhạt, hoa vàng anh nở muôn màu sắc.

Tận hưởng cảm giác dễ chịu, nó nảy ra ý định đi dạo mát. Khóa xong cửa nó đi dọc dọc trên lề, ngắm nhìn khu biệt thự. Mọi ngôi nhà đều cao cửa, mang 1 phong cách riêng. Nó dừng lại ở 1 tiệm tạp hóa nhỏ, mua 2 cây kem (nóng quá mà), măm măm kem và tiếp tục đi dạo, đi 1 lúc nó tới 1 công viên nhỏ, có cầu tuột, xích đu và cả bập bênh. Nó chạy lại 1 chiếc xích đu ngồi đung đưa dưới 1 tán cây bàng to mát, phóng tầm mắt ra phía biển thì nó thấy nhột nhột dưới chân. Nhìn xuống, là 1 chú cún con, nó cười, cuối xuống bế chú cún lên. Nó thích cún lắm luôn, vuốt ve con cún nhỏ, cho cún ăn kem luôn.

- Nó là Milu đó chị- 1 cô bé với gương mặt xinh xắn, mái tóc đen dài, mặc 1 chiếc áo thun trắng và cái váy jean ngồi chiếc xích đu bên cạnh nói với nó.

- Em là chủ của nó à?- Minh cười.

Cô bé gật đầu

- Chị mới tới ah?

- Uhm, gần được 1 tuần.

- Chị học trường nào?

- Lý tự trọng.

- Ui, anh em cũng học ở đó đó.

- Vậy àh, chị mới vào nên không quen nhiều bạn.

- Anh em nổi tiếng lắm.... ảnh là Chí...

- Nhật Hạ, về thôi con, trưa rồi- người phụ nữ lớn tuổi nắm tay cô bé giục.

- Chào chị, em về nhé, đi nào Milu- cô bé cười, bế chú cún con khỏi tay Minh. Minh cười, gật đầu chào.

Vậy là cái ngày quan trọng đối với nó đã đến. sáng sớm, nó thức dậy trước cả chuông đồng hồ, vươn vai nó hít căng lồng ngực không khí buổi sớm

- Chào ngày mới

Nó mỉm cười, quay vào bắt đầu công việc của 1 ngày mới.

Tới trường với 1 tâm trạng hân hoan, nó ung dung bước vào lớp. Khác với ngày thường hôm nay đám quỷ lớp nó có mặt đông đủ, mà lại còn sớm hơn giờ học 2'. Bước vào lớp chào hỏi nó là những nụ cười khẩy, nó mặc kệ bước xuống chỗ ngồi và cười thầm.

Trống báo tiết vang lên, nó nhìn xung quanh, ai cũng về chỗ của mình. Cô giáo dạy anh văn bước vào lớp, cả lớp đứng dậy chào.

- Theo như lịch là tôi sẽ ra đề thử sức cho 2 em Minh và Hiếu môn anh văn, các em lui về sau 1 bàn đi, mời 2 em lên trên này.

Minh và Hiếu cùng bước lên, mỗi người ngồi 1 dãy. Cô bắt đầu phát đề, không khí im lặng bao trùm lên toàn bộ lớp học, bên ngoài có mấy nhóc lớp 10 học thể dục đứng xem. Cầm tờ đề trên tay, Minh nhìn sơ 1 lượt và làm. 15' sau, Minh bỏ viết, nộp bài, cô giáo nhìn nó, nó cười chào cô rồi về chỗ, lúc nó bước xuống

bao nhiêu con mắt dõi theo, nó vẫn không quên nhìn thẳng bạn 1 cái. Một lát sau Hiếu cũng nộp bài. Cả lớp căng thẳng dõi theo viết đỏ chấm bài của cô, bên ngoài gió hiu hiu, Minh nhìn ra cửa sổ, mấy nhóc lớp 10 bị thầy bắt về lớp, nó cười, sự kiện Hot của trường có khác.

Cô giáo đứng dậy, nhìn 2 đứa nó, cười mỉm- là giáo viên trẻ có bằng thạc sĩ của Mỹ, cô Hà được mệnh danh là” nữ sát thủ”, vì dưới cặp kính của cô, không đứa nào nhúc nhích được trong giờ kiểm tra.

- Both of you did well, very good, no mistake, so 10 mark for you. Congratulation!

Vậy là hiệp 1, 2 người hòa. Tiếp hiệp 2, môn Toán. Thầy Thủy và cậu Hòa vào lớp. Cũng như môn trước, nó và Hiếu mỗi người 1 đề làm bài. Cũng may có cậu Hòa phụ đạo nên nó không gặp tình cảnh cắn bút. Đang say sưa làm thì nó thấy tên Đầu Tôm đứng dậy nộp bài, nó nhìn theo dáng tên Đầu Tôm, nuốt nước bọt và rửa thầm “ sao mà thằng đó làm nhanh dzì?! Hic, tiêu rồi”, sau một hồi cặm cụi làm bài + nguyên rửa tên kia, nó cũng xong và nộp bài. Lúc thầy Thủy chấm bài, 2 con mắt nó cứ dõi theo tay thầy. Còn bọn lớp nó thì ngồi giỡn với nhau, vẻ rất tự tin vào bài làm của Đầu Tôm, nó thỉnh thoảng cũng quay sang Đầu Tôm, tên này thì tỏ vẻ không quan tâm tình hình thế sự, úp mặt ngủ. Hic! Cậu Hòa và thầy Thủy chấm bài cứ gật gù gật gù, trao đổi, cười, khiến tim nó cũng nhảy nhót lung tung. Cuối cùng thầy cũng đứng dậy, trả bài:

- 2 em làm rất tốt, Minh làm bài rất chắc chắn, nắm vững cách làm, thầy cho em 10- ôi cha! Nghe câu này xong, nó cười mãn nguyện, “sao thầy thương em thế không biết, vậy là em sắp được về nhà rồi”-nó mừng thầm- tuy nhiên Chí Hiếu lại có 1 cách giải hay, nhanh, mặc dù em trình bày chưa được chuẩn lắm, nhưng để khuyến khích em, thầy cho 10.

- Hahaha, hay quá.

- Đúng là chỉ có Trường thôi.

- Thằng này giỏi.

- Bốp bốp, hú....

Tiếng vỗ tay, hú hét của đám lớp nó khiến nó đang từ 9 tầng mây rớt thẳng xuống địa ngục cái bịch! Vậy là hiệp 2 lại hòa! 2-2, “không được” nó cắn chặt môi, nắm chặt 2 tay lại, “phải thắng bằng mọi giá”. Môn văn tiếp theo, môn quyết định, cầm tờ đề từ tay cô Hồng, nó đọc qua 1 lượt cầm bút và viết.

20’ trôi qua, 30’ trôi qua,45’ trôi qua, hết giờ nó bỏ bút nhìn sang tên kia. Từ đầu buổi thi tới giờ, nó cực kì cay cú đáng về bắt cần, ta đây của Chí Hiếu. Đang nhìn chăm chăm vào tên này nghĩ mông lung thì bất chợt hắn ta quay sang nhìn nó, giật mình, 2 con mắt nó mở to, chớp chớp, nó vội quay mặt ra phía hành lang tránh nụ cười khó hiểu của hắn.

Cái cảm giác cô giáo đang gạch gạch những lỗi sai chính tả cứ bủa vây lấy nó, hồi hộp, nó chấp tay lại cầu nguyện.

- Tôi xin nhận xét bài em Hiếu, em viết văn rất ít biểu cảm, câu văn không mượt mà, đọc bài văn của em tôi ít có cảm giác về bình minh buổi sớm trên biển.

- Bình minh của thằng Hiếu toàn là 8-9h sáng không àh cô ơi- tiếng cười khúc khích vang lên nho nhỏ dưới lớp nó.

- Còn em Minh, bài văn của em rất có ý , sống động, có cảm giác như bình minh đang hiện dần ra trước mắt, tuy nhiên em viết sai chính tả nhiều quá .

Nó cười ngượng gãi đầu.

- Hahaha,- tiếng cười lại vang lên, đám quỷ chọc nó- hồi nhỏ nó đút giáo viên nên được lên lớp thì phải.- câu nói đó khiến nó cay cú, nó muốn bước xuống lớp mắng cho đám đó 1 trận, nhưng nó kiềm chế, nhin!

- Các anh chị có cho tôi nói hết không?- cô giáo gắt

Ngay lập tức lớp nó im bặt

- Tôi cho em Hiếu 4, em Minh- Nghe tới đây, nó nhắm mắt, chấp tay, ngừng thở- để khuyến khích tôi cho em 5 điểm- nó mừng thầm, thở phào nhẹ nhõm.

Vậy là tỉ số chung cuộc 3-2, nó đã thắng. Cái cảm giác hân hoan lúc này khiến nó muốn nhảy cẫng lên, hét thiet to “ victory”.

Cả ngày hôm đó, nó cứ cười tủm tỉm làm cậu Hòa nhìn nó cũng phải lắc đầu cười theo. Nó đang tập trung trí lực nghĩ 10 điều kiện cho đám quỷ đó.

Suy nghĩ, suy nghĩ và suy nghĩ, nó viết gạch viết gạch, cuối cùng nó đặt bút xuống cười mãn nguyện với bản điều kiện do mình đưa ra, nhìn lại đồng hồ 0h35' nó tắt đèn, thả mình xuống cái giường yêu quý, và chìm vào giấc ngủ sâu.

Sáng hôm sau tới trường với cảm giác thoải mái nhất, nó đi lên cầu thang, vừa đi vừa hát khe khẽ. Bước vào lớp trước tiên, nó nhìn rồi cười “ mai mốt sẽ chấm dứt tình trạng này” rồi quang cặp xuống bàn, nó ôm cặp ngủ.

Tới giờ học lớp nó trở nên ôn ào, phá tan giấc ngủ ngon lành của nó, Chí Hiếu ngô bèn

- nè, Heo, 10 điều kiện là gì?

- Cái gì, ai là Heo?- nó trợn mắt.

- Ai vừa la to lên là người đó- Hiếu quay mặt đi, nháy mắt với đám bạn đang cười ồ

- Đúng là đồ Đầu Tôm- nó nhất quyết không chịu thua.

- Ô hay, cái con nhỏ này, ở đó mà Đầu Tôm, người thì cao có 1m55, nặng tới 55kg không phải là con Heo chứ gì nữa.(đọc hồ sơ học sinh của nó)

- Chỉ có Đầu Tôm mới nghĩ và nói như thế thôi- nó le lưỡi nhại Hiếu.

- Nói nhiều, 10 điều kiện là gì.

Nó rút từ trong cặp ra 1 tờ giấy, đập mạnh xuống bàn, dằn mặt Hiếu

- Đây, đọc đi, Đầu Tôm, và phải thực hiện cho đúng

- Quân tử nhất ngôn, nè Heo, mỗi cái là 1 điều kiện, sao ăn gian thế, viết như thế này thành mấy chục cái chứ không phải 10 đâu nhá- Hiếu nhăn mặt.

- Ok, vậy thì chờ xíu, sửa lại.

10 Điều Kiện Phải Thực Thi Trong 1 Tháng

1. Đi học đúng giờ.

2. Không đùa học.

3. Đoàn kết trong mọi tình huống.

4. Không chơi xấu.

5. Không vi phạm nội quy nhà trường.

6. Không ăn hiếp người khác.

7. Không khinh thường người khác .

(còn 3 điều kiện chưa nghĩ ra sẽ bổ sung sau)

- Ok, được rồi, vậy bắt đầu từ hôm nay, sau 1 tháng sẽ hết hạn- Hiếu đập tờ giấy xuống bàn, nhìn sát mặt nó, cười rồi quay về chỗ.

Nó thở hắt ra, lườm hằm 1 cái. Thế là tiết học bắt đầu.

Lần đầu tiên chứng kiến cảnh tượng lớp nó đi học đông đủ, đúng giờ, khiến cô giáo dạy môn Lịch Sử- Kim Tuyền- không khỏi ngỡ ngàng, cô nhìn hết lớp, khẽ chau mày, rồi mỉm cười bước vào chào cả lớp.

Lớp nó đứng dậy chào cô.

- Lâu lắm rồi mới thấy các em đi học đông đủ, cô vui lắm. Chúng ta bắt đầu học nhé.

Nó nhìn cô Sửu, cô trẻ dễ thương vô cùng, lớp nó cũng rục rịch lấy sách vở ra. Quỳ quay xuống nói nhỏ với nó

- Lớp mình kết cô này lắm. Chưa có chồng. ^^, Dân miền Tây mà vào miền Trung dậy học đó.

Quả thật giọng của cô rất hay, và lớp của nó cũng có vẻ im lặng chăm chú(có giỡn ngầm đó). Hết tiết, cô cho lớp giờ A. Ôi! Giờ A lịch sử đầu tiên trong năm nay, nó mừng lắm, vậy là nó sắp được về nhà.

Giải lao 5', lớp nó ồn như cái chợ.

- Lâu ngày không gặp cô vẫn xinh và dịu dàng- Anh Hùng lắc đầu tỏ vẻ tiếc nuối.

- Chuyện, cô xinh thế, có không thích Sửu cách mấy cũng phải thích- Duy Anh nhếch mép.

Đúng là bọn con trai thấy gái là mắt sáng, nó lắc đầu cười.

Tiết học tiếp theo, môn Anh Văn, khác với không khí môn sử, lần này lớp nó gấp máy bay, đánh caro, đọc truyện, không tỏ thái độ hợp tác, thầy Anh Văn bực mình cho lớp giờ B. nó nhăm nhăm quyết định bổ sung thêm điều khoản thứ 8: trong giờ học phải tập trung.

Nhờ điều khoản này các tiết học sau diễn ra êm đẹp.

5. Chương 5

Chương 5. Sóng Vỗ Bờ

Sáng sớm, lớp nó đang túm tụm ăn sáng, nó đang lim dim thì

-há há há- giọng Huyền Trang cười to, vừa bước vào lớp vừa nói chuyện điện thoại- chị nói cho em biết, em mà không trả thì em biết sẽ như thế nào rồi đấy- giọng Trang thách thức.

Nó nhìn Trang mắt tròn mắt dẹt. Thấy thế, Quỳnh nhìn nó cười

- Nhỏ đó, ba mẹ nó là chủ sàn nhảy New Century trên đường Trần Phú đấy nên nói chuyện hơi giang hồ xú.

5 tiết học trôi qua, dường như lớp nó có chuyện gì đó, những tờ giấy được đưa đi đưa lại trong lớp học, chuyền tay, những cái nháy mắt gật đầu. Nó đứng trước cổng trường, chờ cậu Hòa ra. Đang ngắm trời ngắm đất thì nó nghe thấy tiếng ồn, rồi nó thấy mọi người chạy ào ra cổng, nhìn theo đám đông, nó thấy Trang đang... đánh nhau với học sinh trường khác. Khác với cái dáng vẻ đoan trang ban sáng, cô bạn nó giờ đây tóc xõa ra, 2 tà áo dài cột lại, đôi dày cao gót được gỡ quăng giữa đường. Trang và cô bạn kia lao vào đâm, cào, nắm tóc nhau, nhưng có vẻ Trang bạn nó thắng thế, cô nàng ra những cú đâm rất mạnh tay đầy võ nghệ. Đang không hiểu chuyện gì, thì nó lại thấy Chí Hiếu và đám con trai bay vào đánh nhau với đám lu la còn lại, nhìn thế trận, nó biết là bên trường kia no đòn, lớp nó có vẻ đánh nhau có nghệ. Thấy lộn xộn trước trường, xung kích trường nó vào cuộc, ổn định trật tự.

Lo giải quyết vụ đánh nhau của lớp nó, nên 2 cậu cháu về nhà trễ, cậu Hòa chở nó đi ăn tiệm. Theo chân cậu vào quán Nem Ninh Hòa, nó nhìn món ăn mới với cặp mắt lạ lẫm, ăn ngon lành, bây giờ nó mới thấy yêu thêm tí xíu quê hương của nó, ẩm thực phong phú và đầy màu sắc, mùi vị. Đang ăn hăng say thì nó nhìn thấy gương mặt cậu Hòa có chút gì đó ưu tư, tạm ngưng “chiến sự” lại, nó nhìn cậu chăm chú

- Nãy lớp con làm cậu buồn lắm nhỉ?

- Không sao đâu con, cậu cứ nghĩ là tụi nó sẽ thay đổi, nhưng có vẻ là rất khó.

- Cái gì cũng phải có thời gian- nó nhún vai, đưa cuốn nem lên miệng

Cậu không nói gì, nhìn nó cười buồn. Bất chợt lúc đó, nó như cảm nhận được nỗi buồn khó tả của cậu. Trời đã khuya, nhưng nó không sao ngủ được, nằm vắt tay lên trán suy nghĩ, muốn trị được trước hết phải hiểu được bọn này.

Hôm sau tới lớp, nó nhìn khắp 1 lượt cả lớp, quăng cặp lên bàn, nó bước lên bục giảng, đập bảng 1 cái rầm

- Đề nghị các bạn trật tự, bạn nào cho mình biết lý do sao hôm qua các bạn đánh nhau?

- Không liên can gì thì đừng tò mò- Khương nhìn nó tỏ vẻ khó chịu.

- Điều 3: đoàn kết trong mọi tình huống- nó nhìn thẳng vào Khương.

Cả lớp im lặng, nó chờ đợi. Chí Hiếu đứng dậy bước về phía nó, bỗng Trang chặng Hiếu lại

- Việc của Trang

Rồi Trang quay lại, nhìn nó

- Hôm qua, đám con Hoa bên Chu Văn An kéo sang trường tìm Trang vì tụi nó nói Trang giành người yêu nó. Nhưng Trang không làm, nên Trang không nhận, nó không tin thế là đánh nhau. Chỉ vậy thôi.

- Hi vọng lần sau các bạn sẽ không đánh nhau nữa, có gì ngồi lại nói chuyện, đã là 1 tập thể thì sống chết có nhau- nó nói cứng- thêm điều khoản số 9: không đánh nhau tại trường.

- Hay cho câu đó, sống chết có nhau nhá- Thanh Hùng nhìn nó cười đều

- Nói là làm- nó cương quyết.

Cả lớp nó vỗ tay, như ủng hộ câu nói đó của nó. Chí Hiếu nhìn nó, ánh mắt chứa nhiều tâm tư.

Cuối giờ học, nó đang lo cất lọ hoa, khăn bàn vào tủ thì thấy Quỳ chạy hốt hải vào lớp, vớ lấy cặp chạy đi. Cảm giác bất an, nó cất đồ nhanh, chạy theo Quỳ ra trước cổng trường, nhìn về vội vã của Quỳ, nó không yên tâm, gọi với

- Quỳ ơi, chuyện gì vậy

- Tụi nó kéo con Trang xuống Bãi Dương rồi, đám lớp mình đang ở dưới đó, thôi Quỳ đi nhá

- Cho Minh theo nữa- nó nhảy lên yên xe.

- ừ, bám chặt nhé

Nói rồi Quỳ nổ máy, phóng xe như bay xuống sân banh dưới biển.

Khi nó và Quỳ tới nơi, trước mắt nó là cảnh tượng bên kia tay cầm côn và gậy, còn lớp nó tay không.

- mẹ, tao đã nói tao không cướp bồ mày, mày bị điếc hả- Trang gằng giọng

- haha, cái thứ quỷ cái như mày làm gì biết liêm sỉ mà tao phải nghe- Hoa vừa nói xong nhổ ngay nước bọt.

- mày có gang thì mày đi cướp lại người đó, mắc gì chơi trò hèn đánh nhau- Minh tức khí lên tiếng chen ngang.

Cả 2 bên quay lại nhìn nó, bọn lớp nó trở mắt ngạc nhiên, Quỳ cũng bất ngờ vì câu nói của nó.

- hừ lại thêm 1 đứa dẫn xác tới- Hoa nhếch mép- Lên tui bay.

Tiếng Hoa vừa dứt, đám trường kia xông lên ào ào. Nó nãy giờ cố gắng nhịn nhưng đã bị dồn vào đường cùng, nó tức mình ra tay. Vốn là con gái, nhưng tính khí lại như con trai, từ bé nó đã được học võ để tự vệ, lâu nay nó lo học nhưng hôm nay nó quyết tâm đánh cho bỏ tức. Nó lao vào, đánh với tui kia, lớp nó cũng lao vào. Đánh mãi, bên kia thua sức, bỏ chạy.

- Mày liệu hồn đó con quỷ cái- Hoa trước khi phóng xe đi nhìn Trang lườm lườm.

Vậy là cũng xong, tuy có võ phòng thân nhưng do bên kia dùng gậy, côn nên nó và cả lớp cũng bị trầy tay, bầm người, chảy máu. Tay phải nó bây giờ đang chảy máu, vết rách rất sâu hậu quả của cú ngã do né côn, nó phải chống tay xuống mặt sân bóng cát biển, sạn vẫn còn bám trên tay nó, đau lắm nhưng nó cắn răng.

- các bạn không sao chứ, đã nói là phải...

- đoàn kết trong mọi tình huống- đám lớp nó đồng thanh, tuy mặt đang đau nhưng ai cũng cười thiệt to.

Kéo nhau về, nhìn đứa nào đứa nấy đầy vết thương và bụi bẩn.

- về với bộ dạng này không được, qua nhà Nguyên đi-Hạnh Nguyên đề nghị

thế là cả lớp nó kéo nhau qua nhà Nguyên, căn nhà rộng rãi nhưng không có ai. Từng người trong lớp rửa mặt mũi, ai bị thương thì được bông băng thuốc đỏ, Chí Hiếu bước tới chỗ nó, cầm tay nó lên rửa sạch, băng bó lại cho nó, bất chợt nó thấy rằng mọi người không ghét nó như nó vẫn nghĩ.

- con gái, con đứa, lần sau thấy đánh nhau 36 kế lo chạy đi nghe không, để con trai đánh được rồi- Hiếu nhẹ nhàng.

- Nhưng...- nó cãi

- Công nhận, này bà Heo cũng lì ghê luôn, tay không tác sắc mà cũng mạnh mẽ đấu khẩu với con Hoa-Vinh chọc náo.

Không biết nói gì, nó nhe răng cười. Chiều hôm đó, nó đã có 1 bữa tối vui vẻ, quây phá cùng lũ bạn tại nhà Nguyên, bây giờ nó mới biết con trai lớp nó nấu ăn rất ngon, còn nữ lớp nó thì đi chợ giỏi trả giá, mặc dù ai cũng là cô chiêu cậu ấm.

Tối đó, chìm vào giấc ngủ là nụ cười, nó không thể ngờ rằng cái chợ nhỏ lớp nó lại vui và thương nhau đến thế, rất khác với lớp học ở bên kia. Đúng là còn nhiều rất nhiều thứ cho nó học hỏi, suy nghĩ và nhìn nhận, nó bớt đi phần nào buồn bực bắt nó về Việt Nam với ba mẹ.

6. Chương 6

6. Hòa Minh

Buổi chiều thứ bảy, đứng dưới cái nắng trưa khiến lớp nó đứa nào cũng nhăn nhó. Hôm nay lớp nó học thể dục, nhìn đứa nào cũng đồng phục giống nhau y như mấy đứa con nít học mẫu giáo.

Hôm nay, lần đầu tiên nó đi học thể dục, lớp nó ổn định điểm số báo cáo xong thì Quỳnh chạy vào, mặt nhăn nhó, cuối người xin thầy vào lớp.

- xong con Quỳnh rồi- mấy đứa con gái lớp nó nói nhỏ.

Nó không hiểu cho lắm, đi học trễ thì có gì đâu chứ. Giải đáp thắc mắc của nó

- em ra đọc nội quy của trường cho tôi- thầy N. nói không nhìn mặt Quỳnh

- dạ- Quỳnh chau mày, quay người chạy băng qua sân bóng, chạy qua sân chơi trong, vào khu học tập đứng nhăm nội quy nhà trường.

Lát sau khi cả lớp đang khởi động, Quỳnh chạy vào đọc cho thầy nghe nội quy, nhưng Quỳnh quên mất 1 câu, bị thầy bắt quay ra học thuộc lại, cuối giờ hôm đó, Quỳnh bị ghi sổ đầu bài đi học trễ. Ra về mà đứa nào trong lớp cũng tức thầy, nguyền rủa

- tao mong cho ông để con không có hậu môn(ẹc, viết cho nó lịch sự xít), người gì đâu mà ác hơn thú.

- Đúng đó, cứ mỗi lần đi học trễ là ông bắt đi đọc nội quy, ai chả biết câu đầu tiên là đi học đúng giờ, nhưng mà đứa đi trễ thì phải có lý do riêng chứ. Chả lẽ ông chưa qua thời học sinh à.

- Thầy cha đó, đúng là thầy già N., cái mặt dẹt mà ai thương cho được.

Bây giờ nó mới biết lớp nó cũng học sinh ghê, cũng ghét thầy cô đấy chứ, thế mà nó cứ nghĩ tụi lớp nó như người trên cung trăng.

Đạo này nó tập tữ đi học bằng xe buýt, chủ động đi lại, cũng may từ nhà đến trường chỉ có 2 tuyến xe nên nó không lo lạc đường, lúc đi cậu cứ lo nó lạc, dặn đi dặn lại trạm xe lên xuống, đứng phía bên nào đường (về Việt Nam đi bên phải mà từ nhỏ nó sống tại Anh đi bên trái nên cứ rẽ nhầm hướng). xe số 2 chở nó về nhà đang đến, nó trèo lên xe, ngồi vào vị trí ưa thích ghế số 2 ngắm đường phố, sau giờ thể dục mệt nhọc, ngồi trên xe buýt máy lạnh mát, thật sung sướng, nó mỉm cười nhìn 2 bên đường, tiếng nhạc phát ra từ chiếc radio của xe buýt

“ tiếp theo là bài hát Nha Trang mùa thu lại về, đây là yêu cầu của bạn Hằng số điện thoại....”. Nó phát hiện ra thành phố nhỏ này cũng có 1 chương trình phát thanh riêng theo yêu cầu. Và mọi người đều rất yêu chương trình thì phải, chú nhân viên xe buýt cứ tấm tắc khen, bác tài xế cũng vui vẻ, nó cảm thấy cuộc sống thật thanh bình, nhẹ nhàng, người dân hiền hậu. Bất giác có 1 cái gì đó len lỏi trong tâm hồn nó.

Tối đó nó theo chân cậu Hòa đi siêu thị, 2 cậu cháu đùa chọc nhau, cười nói rôm rả, cậu rất thương nó, hề nó muốn ăn gì cậu mua liền, cậu Hòa sống 1 mình từ thời sinh viên nên nấu ăn rất ngon.

Nó đang lẩn xăn lựa táo thì nhìn thấy vẻ mặt thất thần của cậu, nhìn theo ánh mắt cậu nó thấy 1 người phụ nữ xinh đẹp đang đi cùng 1 người đàn ông nữa. Có cái gì đó tiếc nuối trong ánh mắt cậu.

Tối đó nó nằm không sao ngủ được. Mẹ và ba làm bộ ngoại giao đi công tác suốt, ông bà ngoại thì đã mất, chỉ mình cậu sống ở Việt Nam, mẹ muốn cậu sang ở cùng nhưng cậu không chịu. Mùa đông nào ông nội cũng về chơi với cậu, tự nhiên nó lại thấy thương cậu. Năm nay đã 32, cái tuổi người ta đã có gia đình có con thì cậu vẫn đi về 1 mình, vẫn cứ lo giáo án và tụi học trò. Nó cảm giác được cậu đang lấp nổi cô đơn bằng công việc. Hình ảnh người phụ nữ trong siêu thị cứ ám ảnh nó.

Sáng ra đến lớp với 2 con mắt sưng húp, nó cười chào đám bạn bước về chỗ, nó gặp ánh mắt của Quỳ

- con này, tối qua thức khuya làm gì thế hả?

- có gì đâu- nó cười trừ

Quỳ thôi không gặng hỏi nó. Suốt tiết 1 đầu óc nó cứ đi lung tung ngoài cửa sổ. Tiết 2, môn toán, ánh mắt nó cứ dõi theo cậu Hòa, có cái gì đó khiến cậu trở nên khác ngày thường, không còn pha trò cho tụi nó cười.

Ra chơi, đang cầm đầu măm măm bịch cơm cháy thì nó bị đập 1 phát sau lưng đau gần chết

- mày thích thầy Hòa đúng không?

- Hả, nói gì dзі- nó dầy nẩy trước câu nói của Quỳ.

- Còn chối nữa, nãy học ánh mắt mày không rời khỏi thầy, chết mày nhen con, thầy thầy còn độc thân vui tính “kết moden” thầy hả- Quỳ cười đểu, chớp mắt nhìn nó.

Ngay lập tức đám lớp nó bu lại, như đang chờ tin sốt dẻo. Bao nhiêu cặp mắt đổ dồn vào nó, nó thấy khó chịu, vội chạy ra khỏi lớp, bước xuống cầu thang đi uống nước. Vào lớp chỉ trước cô giáo 1 xúu nên nó tránh được ánh mắt soi của đám bạn.

Giờ ra về, nó vừa đi ra trạm xe buýt vừa suy nghĩ về người phụ nữ hôm qua. Bỗng nó thấy mấy bạn chung trường chạy qua mặt nó, nhìn theo họ nó thấy chiếc xe buýt số 2 đang từ từ vào bến, ngay lập tức nó cũng chạy theo, đang chạy hết tốc lực thì

- Hấp, Á!, bụp, rầm.

Nó té, hậu quả của việc chạy nhanh, đập ông quần áo dài và té. Toàn bộ nút áo bung ra, nhìn chiếc xe buýt số 2 lướt qua mặt, nó vừa lo gài nút áo lại vừa cuống mắt vì xấu hổ (cuộc đời toàn là bị té ^^).

- con gái, con đứ, đi đứng cho cẩn thận, có sao không?- Hiếu dừng xe trước mặt nó, kéo tay nó đứng lên.

- Cảm ơn, không sao- nó chu mỏ nhìn Hiếu.

- Lên đi, chỗ dừm về cho, trẽ xe thì đi chuyển khác, làm gì mà chạy như ma đuổi- Hiếu châm chọc.

Nó tức xì khói nhưng vẫn im lặng, ngồi sau chiếc xe đạp, Hiếu chở nó về nhà. Dừng xe trước cổng nhà, nó bước xuống tỉnh cảm ơn thì cậu bạn chạy luôn. Nó chưa kịp nói gì, há hốc nhìn theo Hiếu

- sao Đầu Tôm biết nhà mình nhỉ?

Hôm sau tới lớp, vừa bước vào nó thấy lũ bạn nhìn nó, mặt mày cười hớn hở

- haha, hôm qua chụp cóc dzui không bà Heo?- Khương gà cười nham nhở.

Nó biết quē, cúi mặt cười trừ đi về chỗ.

- nghe tin gì chưa!- Duy Anh cười nham hiểm

- tin gì mà?- Anh Hùng khều khều Duy Anh
- hôm nay có 2 giáo viên vừa chọn nhiệm sở vào trường mình, 1 là Hải dạy tin học, 2 là Thanh Ngọc dạy Lý.
- Hú hú
- Xinh không mà- mấy đứa bu vào hỏi tới
- Ai biết, hôm nay có tiết 2 môn đó đó, không biết có dạy lớp mình không nữa.

Đang tám với nhau thì tụi nó lo chạy về ổn định chỗ ngồi, vì nghe nghe cô hiệu phó Mỹ Dung hắng giọng, cô bước vào lớp cùng 1 cô giáo nữa

- Chào các em, hôm nay cô xin giới thiệu giáo viên mới với lớp. Đây là cô Hải, cô sẽ dạy lớp các em môn tin học.

Suốt tiết hôm đó, tụi lớp không tha cho cô giáo viên trẻ

- cô ơi em vẫn chưa hiểu bảng mã ASCII lắm, cô giảng lại đi
- nó là thế này...
- vẫn không hiểu cô ơi
- em bình tĩnh, rất đơn giản....
- em không hiểu

Thật ra nó biết đám quỷ lớp nó đang bày trò, chớ đưa nào đứa nấy toàn thần sầu mới được vào lớp chọn, chắc lại thấy cô xinh nên bắt nạt cô đây. Nó cười nhìn ra cửa sổ, phía dưới nó thấy cậu Hòa đang đi về phía khu học tập 2 tầng, nó nhìn theo cậu, chợt nó thấy cậu khựng lại, bối rối, cậu chào hỏi ai đó, rồi đi nhanh. Nó nhìn theo đến khi cậu khuất dạng.

Ra về, nó bước xuống cầu thang chậm rãi(sợ té, keke)

- thích thầy đến thế àh

Nó quay lại, là Chí Hiếu

- là sao?
- Nãy có người không lo học mà nhìn theo ai đó- Hiếu nheo mắt nhìn nó cười cười

Nó ghét thái độ đó của Hiếu, có vẻ khinh người quá.

- biết thì nói, không biết thì thôi- nó tức khí quát lại rồi bước nhanh ra cổng trường.

Mấy ngày sau tới lớp, Hiếu và nó im lặng không nói gì, chiến tranh lạnh đang xảy ra.

- nè nè, có tin nóng hổi vừa mới ra lò- Huy bê đề chạy ào ào vào lớp la lên
- cái gì, cái gì- mấy chục cái mồm chụm lại(đúng là 8 có khác)
- nãy tao đi ngang qua phòng máy giáo viên, tao thấy... tụi mày kéo cái gì đi rồi mới nói- Huy cười đắc chí
- Mẹ, nói lẹ không thì nhịn luôn- Thanh Hùng lắc lắc bịch xoài
- Hehe, xoài ah, cũng được. Tao thấy ông N. đang âu yếm bà Hải, hình như là cha già đó đang tán bả thì phải.
- Ô hô, tin nóng tin nóng- mấy chục cái mồm lo lên

Hôm nay lại có tiết tin học, không biết tụi lớp nó quay trò gì nữa đây.

Cô giáo giảng bài, tụi nó lại không hiểu, cô nhiệt tình giảng lại(tại mới về chưa biết gì), đến hết giờ mà vẫn không hiểu, cô có vẻ bực bội.

Ra về đám lớp nó cười hả hê vì chọc tức được cô giáo. Hôm sau tới lớp, nó đang lim dim ngủ ráng xúu thì

- tụi mày ơi- Giọng Huy bê ê vang vang từ trước cửa lớp

- gì nữa

- tao mới điều tra được, bà Hải với cha N. đang quen nhau. Chắc bà về dạy cũng do ông này. Hehe, tụi mày có ý kiến gì không?

- Anh em, tác chiến thôi.

- Vẫn trò cũ hỉ

- Cũng được

Thế là những buổi học sau, cô giáo tin lại bị tụi nó xoay vòng vòng, có hôm cô tức phát khóc, và lớp nó vẫn phải chạy bên 2 vòng sân bóng cho nữ, 4 vòng cho nam dưới trời nắng trong giờ thể dục.

Dạo này thấy tâm trạng cậu Hòa cứ thất thần, nó muốn hỏi cậu vấn đề có phải người phụ nữ kia không nhưng nó không dám.

Sáng nay nó thức dậy muộn, lo trễ xe buýt nó ăn vội đĩa bánh cuốn cầm hộp sữa và cặp phóng như bay ra khỏi nhà, chạy thực mạng tới trạm, thoáng thấy xe sắp chạy, nó vẫy vẫy, chạy tới thiệt nhanh

- chú ơi, còn con nữa

Leo được lên xe, nó thở hổn hển, rút vé trình cho chị nhân viên

- lần sau em cứ bình tĩnh, xe sẽ chờ mà, không cần vội- chị nhân viên mỉm cười

- con cứ đi từ từ, bác thấy con vầy là bác chờ- bác tài cười hiền.

- mấy con đứng nhít nhít vào cho các bạn khác còn lên xe đi học chung nào- bác tài nói nhẹ nhàng(thấy xe buýt ở Nha Trang của tui dễ thương không?!- không như xe trong Sài Gòn đâu nhé- luôn dừng đúng trạm cho dù có khách hay không, nhân viên vui vẻ, nhiệt tình giúp đỡ hành khách đi xe, nói năng rất nhẹ nhàng, không có cảnh phân biệt vé tháng vé lượt, chạy đúng tuyến đường, đúng tốc độ, tui yêu xe buýt Nha Trang lắm, nguyên thời cấp 3 toàn đi học bằng buýt ^^)

Bước xuống xe buýt, nó cười chào bác tài, lúc đi ngang qua cổng giáo viên nó thấy người phụ nữ ở siêu thị hôm trước, thì ra dáng vẻ của cậu Hòa lúc đó là gặp phải cô ấy.

7. Chương 7

7. Chuyện Tình Thầy và Cô

Bước vào lớp với vẻ mặt đăm chiêu, Quỳnh và Trinh Việt kiều phi châu(đen í mà) nhìn nó

- Sao vậy mày?

- Mày biết cô giáo chạy chiếc attila eli tóc ngang tầm này, mặt ...- vừa nói nó vừa đưa tay tả dáng người

- Hehe, cái vụ này thì phải giao cho Huy bê ê- Trinh cười lớn

- Dạ, có em thừa các nữ sếp- Huy lí lắc

- Chuyện là....- 4 đứa chụm đầu bàn bạc to nhỏ

- Ok, mai sẽ có thông tin

Sáng hôm sau có mặt ở lớp thiệt sớm, nó ngồi ngắm cục xôi hóng nắng Huy, Quỳnh thì đánh tranh ăn với mấy đứa.

Vừa thấy bóng Huy, nó đã vẫy tay, Huy chạy lại, cặp cục xôi trên tay nó 1 miếng rõ to

- sao mày ăn tham dзі- nó chu mỏ

- hehe, trả công tao nhiều đó là quá ít

Nghe thấy thế, Trinh và Quỳ liền chạy lại.

4 đứa lại chụm đầu to nhỏ, thấy thế mấy cái mồm nhiều chuyện cũng bu lại, thế là tự nhiên lớp nó dồn lại 1 cục, xì xầm bàn tán.

- I dza!, có nhiều đó thôi hả?

- Nghe mà chảy mồ hôi ướt hết cả áo

- vậy là biết nguyên nhân sao thầy Hòa buồn rồi

Đám lớp nó dẫn ra, nó cũng ngồi thở bù cho mấy phút thiếu O2 vừa thôi. Vậy là đã rõ, cậu và cô Thanh Ngọc đã quen biết nhau từ thời sinh viên, khỏi nói cũng biết cậu để ý cô rồi, vấn đề bây giờ là không biết người đi cùng cô hôm trước có phải là người yêu hay không?!

- Nè, nếu vậy thì vẫn còn nước còn tát mà- Trang béo vỗ tay nói

- Ủh, đúng, cô chưa có chồng thì vẫn còn cơ hội- Phát phụ thêm

- Thời buổi bây giờ là phải “đánh đồn có địch”- Duy Heo(Duy Huy) gật gù.

- Tụi mày ồn ào quá, nói thế rồi tìm ra cách chưa- Hiếu cáu.

Đáp lại lời Hiếu đứa nào cũng nhe răng cười... đếm đủ cả hàm. Nó nhìn Hiếu, vẫn chưa hết chiến tranh lạnh.

- Tao có ý này, tui mình nên...

Thế là đám lớp nó lại chụm đầu dzô (lại sắp có tình trạng ngộp thở do thiếu O2 đây ^^).

- Cô ơi, cô cho em hỏi bài này 1 xíu

Nghe tiếng gọi, cô Ngọc giật mình, quay lại. Nhìn cậu học trò cao hơn hẳn cô, đang cầm cuốn sách chìa ra trước mặt với nụ cười, cô mỉm cười

- Đầu đưa cô xem nào

- Bài này em không hiểu lắm ở chỗ này cô ạ- Hiếu nhăn mặt gãi đầu

- Em nhìn đây nhé, ta có...

Sau 1 hồi giảng bài, Hiếu cười, gãi đầu tỏ vẻ đã hiểu

- Em cảm ơn cô, có thể mà em cũng không biết

- Không sao, có thắc mắc em cứ hỏi, cô sẽ giải đáp, mà em học lớp nào, tên gì, cô mới về trường nên không nhớ hết các em được.

- Dạ, em tên Hiếu. Em cảm ơn cô, thôi em không phiền cô nữa, hôm nay thứ 7 máu chảy về tim phải không cô?

- Thứ 7 máu chảy về đâu chứ em?!- cô cười- chào em nhé.

- Dạ, em chào cô.

Bước 1 đã thành công, Hiếu chạy lại đập tay mấy đứa bạn nãy giờ đang lấp ló ngay góc cầu thang.

Đã kiểm tra thông tin.

Phòng giáo viên, nó loanh quanh trước cổng, thấy cậu Hòa từ xa, nó mừng quýnh

- Cậu ơi, chở con về với, hôm nay con lười đi xe buýt

- Uh, chờ cậu xíu. Nhanh lên cậu ơi, trễ giờ phim chiều- nó thúc cậu mà mắt cứ đảo đi đảo lại.

Thấy dấu hiệu ok của Duy Anh, nó liền kéo tay cậu hòa đi thật nhanh ra bãi giữ xe giáo viên. Thấy cô Ngọc đang cúi cúi với cái xe, nó nhanh chóng chạy lại

- Cô ơi, xe cô bị sao vậy?

- À, hình như nó bị thủng rồi- cô cười buồn
- Xe này mà dắt nặng lắm, thầy ơi dắt giúp cô sửa đi ạ- nó quay lại nháy mắt với cậu Hòa
- À, ừ- cậu ngập ngừng
- Phiên anh quá- cô Ngọc cười thật tươi

Ra tới tiệm sửa xe.

- Anh ơi, xem dùm bánh sau của xe- cậu Hòa vừa dắt xe lên lề, theo sau là nó và cô Ngọc
- Thầy thông cảm, xe nhiều quá, thầy chờ được không, có thể lâu đó- chú sửa xe tay quệt mồ hôi, chỉ vào mấy cái xe trước cửa tiệm.

Nhanh như cắt, nó cười tươi, quay ra nhìn cô Ngọc

- Cô ơi, em thấy cô sắp trễ giờ dạy thêm rồi, thôi để thầy Hòa chở cô đi tới lớp nhé, xe để chú sửa xong rồi em nhờ chú dắt qua trường
- Ô, cô- cô Ngọc lúng túng, không hiểu ý Minh cho lắm
- Thầy, nhanh nhanh chở cô tới lớp không trễ giờ- nó kéo tay cậu giục

Cậu nhìn nó, rồi cười, cộc nó 1 cái, thế là cậu cũng chở cô về. Nó cười, ra hiệu ok, cho đám bạn từ cổng trường chạy ù ra giải phóng mấy cái xe cho chú sửa xe.

Bước 2: anh hùng cứu mỹ nhân đã thành công. Nhờ tài ăn nói của nó kéo được cậu Hòa, còn Hiếu thì kéo dài thời gian cho Quý tung hỏa mù với bác bảo vệ cổng giáo viên bằng cách bắt Duy Heo cãi nhau với Trinh Việt kiều vì 1 chuyện đầu đầu, còn Phát Hàn Quốc(sến như phim Hàn) xì bánh xe cô giáo.

Về tới nhà, nó ngồi vào bàn, định bụng ăn thiệt nhanh để trốn lên lầu, tránh cậu Hòa, chưa kịp ăn cơm thì nó đã bị cậu chặn hỏi

- Mấy đứa bày trò hồi chiều phải không?

-

- Lần sau đừng như thế, chuyện của cậu để cậu giải quyết

Nó không nói gì, xì mặt xuống, cắm đầu vào chén cơm. Thấy bộ mặt của nó, cậu Hòa nhẹ giọng

- Chuyện với cô Ngọc đã là quá khứ rồi

Nó ngẩng lên nhìn cậu.

- Hồi sinh viên- giọng cậu trầm hẳn- cậu để ý cô. Cô rất dễ thương, giọng nói nhẹ nhàng, học lại khá. Vì cậu và cô là bạn đồng hương nên rất hay nói chuyện với nhau- cậu ngừng lại, gắp thức ăn cho nó(đang mãi nghe, toàn nhai cơm trắng)- cô được nhiều bạn và các anh khóa trên để ý, mỗi lần thấy cô đi với người khác, cậu rất buồn. Nhưng chẳng thể làm gì được, cậu không có duyên ăn nói, lại không đẹp trai, cậu chỉ biết làm bạn và lắng nghe- nói tới đây, tự nhiên cậu thở dài- rồi 1 ngày, hôm đó là tiết Toán cao cấp, cô ấy nhận được 1 bó hồng đỏ thắm từ tay anh Thiện khóa trên, ngay lúc thấy nụ cười của cô ấy, cậu biết mình mất cơ hội rồi- cậu không nói nữa, gắp thức ăn.

- Người hôm đó cô ấy đi cùng trong siêu thị là Thiện?- nó mím môi nhìn cậu

Cậu gật đầu.

Bữa cơm chiều thật buồn, tối đó nó không sao ngủ được.

Sáng hôm nay tới lớp, nó kể lại câu chuyện cho Quý, Quý kể cho Trinh, Trinh kể cho Huy và truyền khắp lớp. Giờ ra chơi, lớp nó huyên náo. Bảng xanh được dùng làm bàn mô tả chiến lược, phân tích tình hình

- Theo như ngày hôm qua, chúng ta có thể đoán là cô với Mr Thiện kia chưa có gì- Trang béo lên tiếng.
- ừ, nhưng mà có thể là do cô muốn giấu- Anh Hùng đưa ý kiến

- Theo tình hình thì thầy vẫn thương cô lắm, bằng chứng là bây giờ vẫn 1 , nói xấu không biết. Minh ên-Huy bê đề sờ cằm(làm gì có râu mà sờ Huy có ngứa tai không nhỉ:D ^^)

- Vậy thì, tui có ý này- Trình giơ tay xin phát biểu- kế hoạch là....

Thế là sau hôm đó, lớp nó cấp cấp sang nhà cô Ngọc học phụ đạo Lý, mặc dù đứa nào học cũng tốt nhưng vẫn phải giả ngu, đi học thêm (^).

Sau 1 tháng cấm cở tại nhà cô, tụi lớp nó cũng tìm ra được lịch làm việc. Mỗi ngày sau giờ đi dạy tại trường thì cô dạy thêm tại trung tâm Lê Hồng Phong 2 ca từ 18h-21h thứ 2-4-6. Thứ 3-5 đi kèm tại nhà cho 1 học sinh chuyên Lê Quý Đôn, thứ 7 ở nhà, thỉnh thoảng có đi chơi. Còn Mr Thiện kia thì theo như mật thám tại nhà(mẹ cô chứ ai) chỉ là bạn thân thôi, anh kia từng theo cô bấy lâu nhưng cô không chịu, bây giờ thì anh ta đã có người yêu. Vậy thì cô đang trong tình trạng “ vườn không nhà trống”.

Tối thứ 7, 19h

Kính keng-tiếng chuông cửa

- Con ra xem ai đi Ngọc

- Dạ

cô Ngọc từ trong nhà bước ra, thấy Minh khóc nức

- Cô ơi, thầy Hòa... thầy bị tai nạn, đang cấp cứu tại bệnh viện tỉnh.... cô đến gặp thầy ngay đi

- Em nói sao- cô Ngọc hốt hoảng, mở cửa

- Cô theo em vào bệnh viện nhanh đi cô- nó òa lên khóc

- Mẹ ơi, con có việc gấp, con đi nha mẹ- cô nói với vào trong nhà, rồi leo lên xe Phat vào bệnh viện.

Tại bệnh viện, đám lớp nó khóc nức nở, quỳ gục đầu vào người nằm đắp chăn trắng cả người

- Thầy ơi- quỳ nức lên từng tiếng

- Thầy ơi sao thầy đi nhanh quá vậy- Trình gục đầu vào vai Duy heo

Nó cũng khóc. Đám lớp nó mặt ỉu xiu.

- Hòa ơi, sao lại thế này. Mới chiều còn gặp mà sao bây giờ lại...- cô Ngọc òa khóc

- Thầy trước khi đi, cứ gọi tên cô miết, thầy nói là thầy còn chưa nói được lời từ tận đáy lòng với cô- Thắng quỳn béo(chuyên gia bán độ mỗi khi lớp đá banh) lên tiếng

- Ngọc còn chưa nói với Hòa lời từ 10 năm qua mà- cô Ngọc gào lên, đập mạnh vào xác thầy- Hòa phải nghe Ngọc nói chứ, Hòa... dậy đi...

- Nếu Hòa dậy Ngọc sẽ nói gì?

- Ngọc nhớ Hòa.... người Ngọc ...thích là ... Hòa, không phải là anh...- cô nức, đập mạnh vào xác thầy và chợt cô quay lại theo phía tiếng nói ấy- sao lại là..., còn người này- nói rồi cô Ngọc kéo tấm chăn

- ặc ặc, cô đánh em đau quá, nãy giờ đau gần chết mà không dám la- Khương gà nhãn nhỏ, xoa xoa ngực

Đám lớp nó nín cười, quay mặt đi

- Mấy đứa quỷ này lại bày trò đấy- Cậu Hòa mắng tụi nó

- Không có bọn em thì làm gì thầy biết cô thương thầy chứ, thôi nhiệm vụ của tụi em kết thúc rồi, phần còn lại là của thầy- Hiếu ra hiệu cho cả lớp rút lui

Đám lớp nó vừa đi ra vừa cười, vẫy tay chào thầy. Lúc nó đi ra cậu nhìn nó với ý “ tí nữa về chết với cậu”, nó cười rồi chuồn lẹ. Vậy là nhờ “nhiệm vụ bất khả thi” của đám quỷ mà cậu nó và cô Ngọc thành đôi. Còn nó với Hiếu cũng kết thúc chiến tranh lạnh.

8. Chương 8

8. Kết Thúc 10 Điều Kiện

Sáng nay thức dậy, nó xếp sách vở vào cặp, bất chợt nhìn lên lịch, đã hết 1 tháng, nhanh vậy sao?!. Nó không tin vào mắt mình, dụi mắt, mở to ra nhìn, không sai, hết tháng rồi!, nó cụp mắt xuống, hic, 1 tháng lo chuyện của cậu mà thời gian trôi nhanh quá, làm sao xử lý tụi kia tiếp nhỉ?!

Hôm nay là thứ 2 đầu tháng, giờ chào cờ, sau khi hát xong quốc ca, nó ngồi kéo ghế ngồi đầu óc vẫn cứ đi lung tung. Hôm nay là ngày cuối của điều kiện... đang ngồi suy nghĩ thì... bốp, 1 cục giấy bay vào đầu nó. Tức khi nó 1 tay ôm đầu, 1 tay cầm cục giấy quay lại nhìn xem thằng mất nét nào quăng nó, không thấy đứa nào khả nghi, chỉ thấy đám nhí nhỏ lớp nó hôm nay tập trung nghe thầy tổng kết thành tích 1 tháng ngon lành. Nó cũng quay lại ngồi nghe

- B7, 1024 điểm xếp.... Lớp B8, đăng kí tiết học tốt đạt 40 tiết, không có giờ B và C, điểm cao đạt 23 điểm, hoạt động đoàn đội tốt, vi phạm 1 nội quy nhà trường(vụ đánh nhau của Trang đây) tổng điểm 1989 xếp vị thứ 1. B9...

Nghe tới đây tai nó ù cả lên- không thể tin được, trong 1 tháng tụi nó đứng nhất, đám quỷ lớp nó đang ngồi cười hì hì. Lúc Chí Hiếu lên nhận cờ lớp xuất sắc nhất tháng, bọn lớp nó hú hét, vỗ tay cực to. Vậy là sau hơn 1 học kỳ, lớp nó lại giành vị trí nhất trường. Nó mỉm cười, trong lòng vui phơi phới. Lúc đi về lớp, tụi lớp nó cười hí hửng

- lâu lắm, anh em mình mới thấy lại cá cờ đẳng cấp Pro của chúng ta

- uhm hồi lúc A(lớp 10 là 10A8, 11B8, 12C8... trong trường chỉ cần gọi là A, B, C), tháng nào cũng có cờ, không cho tụi lớp khác ngửi mùi

- ừh, mà nhờ có 1 tháng điều kiện của bà Heo nên mới lấy lại phong độ, haha

Nó nghe mà lòng vui không thể tả. Về lớp Hiếu treo cờ lên bảng thành tích xong đi xuống chỗ nó. Thấy Hiếu, nó đoán chuyện không lành, mặt nó cúi xuống, nhăn nhó.

- Heo!- Hiếu cúi xuống nhìn sát mặt nó(lại kiểu nhin muốn ăn tươi nuốt sống đây)

- Lại heo, cái thằng Đầu Tôm kia, có tin ta vật lông mi trụi lủi không?- nó chun mũi, héch cằm.

- A ha! Nay cũng mồm mép ghê ta! Hiếu cười sáng khoái

- Có ngu mới nhin- nó đáp trả

- Hợp đồng hết hiệu lực chiều nay- Hiếu cười nham nhở- ngày mai..

Nghe tới đây, mặt mày nó tái mét, nó không muốn nghe tiếp phần sau, nó đứng dậy, loạn choạn, và... xỉu. Thấy nó ngã, Hiếu vội ôm chầm lấy nó, lắc lắc

- ê heo, heo, heo???

- Đưa nó xuống y tế

Hiếu công nó chạy như bay xuống tầng trệt tới phòng y tế. Đám lớp nó cũng chạy theo sau. Cô y tá đuổi tụi lớp nó về hết, mình nó nằm trong phòng, ngủ 1 giấc đã đời nó tỉnh dậy. Cô y tá nhìn nó, mỉm cười

- lần sau nhớ ăn uống đầy đủ mỗi sáng, bữa sáng rất quan trọng, không ăn lại hụt canxi xỉu nữa đó

- dạ- nó lí nhí.- cô cho em nằm thêm 1 xíu nữa, em vẫn thấy chóng mặt- nó đưa tay ôm đầu

- ừ, em nằm nghỉ đi, cô đi đây 1 lát

- dạ- nó vờ đau thôi, chứ nó biết bây giờ mà leo lên lớp là toi mạng với tụi kia. Nằm suy nghĩ xem cách đối phó với đám quỷ nó thiếp đi lúc nào không hay(lại nướng rồi). Giờ ra chơi, Trinh đen và Quỳ xuống thăm nó.

- sao em, khỏe chưa- Quỳ nhìn nó cười tinh nghịch

- chưa chết, mua trái cây cho tao đi- nó nhe răng

- mày xỉu làm mấy thằng con trai nó hết hồn, thằng Hiếu mặt tái mét- Trinh đen nháy mắt.

Nó không nói gì, cười cười. Căn tin đối diện phòng y tế, nên bên ngoài có kẻ vờ đi mua xoài, me ngâm len lén bước vào phòng nhìn xem người ta đã tỉnh dậy chưa! (keke)

- hù, làm gì mà lấp ló vậy, vào đi

đám con trai lớp nó kéo nhau vào

- hey Heo, bệnh rồi không ăn được đúng không?- Phát Hàn Quốc chỉ tay vào bịch xoài, nháy mắt với nó.

- ai nói, bệnh không đi lại nhưng vẫn ăn được- nó cười hì hì- mà chưa ăn sáng, bạn nào đẹp trai nhất lớp mua dùm gói xôi í

- tui- Hòa Diễm My sốt sáng- đẹp trai nhất lớp đây- haha

thế là phòng y tế trở thành nơi tác chiến mồm của lớp nó(bao gồm ăn hàng+ tán phét). Gần hết giờ ra chơi, cô y tá về

- trời ơi ,mấy đứa xem phòng y tế là căn tin à, đi ra mau lên

- hì, chị Thanh, bọn em thương bạn nên xuống thăm(tù) cho nó đỡ buồn ý mà- Phát Hàn Quốc lên tiếng

- thôi này giờ đủ rồi, mấy bạn về lớp đi, tí tui lên sau- nó nhanh nhanh thúc đám lớp về.

Hết giờ học, nó lo chuồn thật nhanh, tránh bị Chí Hiếu gọi lại. Lên xe buýt đông toàn là học sinh, đứng giỡn với mấy đứa bạn xe buýt 1 hồi tới trạm, bước xuống xe vẫy tay chào mấy nhỏ bạn, nó ung dung đi bộ về nhà.

Hôm sau tới lớp, nó hồi hộp không biết đám quỷ lớp nó có đi học đủ không thì vừa lên bước chân lên cầu thang nó đã nghe thấy tiếng hét của Vân 3D

- ê thằng kia, mày đứng lại cho tao- Vân nói và phóng chiếc giày vào Hùng rô (Thanh Hùng mặt rồ :-))

- có ngu mới đứng lại cho chết à- Hùng chạy biến

Phù, nó thở phào, vậy là đi học đủ. Vào lớp, nó lắc bịch xoài trong tay(cái này là món ưa thích của lớp tui hồi đó, giành ăn miết àh, dzui lắm ^^)

- nhậu đi anh em- Khương Gà lên tiếng

- hú- đám lớp nó hưởng ứng

- ken hay đế?

- Haha

Quỳ mở bịch xoài ra, nó lo cúi tìm giấy chia muối thì thấy có 1 tờ giấy được gấp cẩn thận trong ngăn bàn. Vừa đọc vừa ăn xoài

“ chào bạn! mình tên là Anh- trai lớp C8- rất muốn được làm quen với bạn ngồi cùng chỗ nhưng khác buổi, nếu bạn thích kết bạn thì viết thư lại cho mình nha”

- gì vậy mày- Quỳ ngó nó

- thư ngăn bàn- nó chìa ra

- haha, có trò mới- Quỳ bỏ vội miếng xoài vào miệng, chụp tờ giấy đọc, cười cười, rồi lấy bút, viết.

ngày nào Quỳ cũng lấy tên nó chat giấy với anh chàng khóa trên , lần lúc đám con gái lớp nó cười rần vì cách viết thư lí lắc của anh chàng. Chiều thứ 7 nắng nóng, sau giờ học thể dục căng thẳng và mệt mỏi đám con gái lớp nó kéo nhau lên khu học tập về lớp xem mặt anh Anh C8.

Đang len lén(tại vì giờ học mà) lấp ló ngay chỗ cầu thang, phóng mắt về phía bàn nó ngồi , trịnh den quay lại, cười tươi, miệng há rộng

- suýt! Vân 3D ra dấu, chặn ngay cái sự phấn khích của Trinh đen lại
- ảnh... đẹp trai lắm mày à- trinh nói nhí nhí, cười mắt long lanh(ôi bệnh hám trai lan rộng)
- đâu đâu, tao xem với
- tao nữa- thế là đám con gái lớp nó nổi đuôi nhau lần lượt từng đứa 1 ló mặt lên khỏi thành cầu thang ngấm anh c8, hehe.
- Minh, nhìn đi cho biết- Quỳnh đập vai nó

Nó lắc đầu

- với tao, trai đẹp chỉ để ngấm
- thì ngấm đi bà, có ai kêu bà thích người ta đâu(làm gì tới lượt chị, hehe)- mấy đứa này nó tia hết rồi- Quỳnh chỉ tay về phía đám bạn đang đề lên nhau ngó trộm anh chàng.

Đang loay hoay thì bọn nó giật mình vì tiếng cô đám thị

- các chị này làm gì ở đây?
- dạ, bọn em!
- B8!, ngày mai nói lớp trưởng Hiếu lên gặp tôi
- dạ!

Ra về mặt đứa nào cũng tiêu nghiểu, biết chắc tương lai ngày mai đen tối.

Sáng, sau giờ truy bài 15', Chí Hiếu bước vào lớp, mặt hầm hầm

- Mấy cái bà nhiều kia, tự nhiên đang yên đang lành đi nhiều chuyện, làm giờ bị phạt trực trường 1 tháng nè.
- Hả?- cả lớp la lên

Vậy là 4 chủ nhật liên tiếp, lớp nó phải có mặt từ 5h30 để quét sân trường. Đám con gái biết lỗi của mình nên có mặt đầy đủ, và làm nhiệt tình không dám ho he(chứ mọi khi là để mấy thằng con trai quét- tụi nó có quét đâu?).

Buổi sáng chủ nhật, mặt trời chưa ló dạng, nó đi ra khỏi nhà, tính đi bộ tới trường vì giờ này xe buýt chưa chạy(mới có 5h kém à), nó không muốn sáng ra cậu Hòa đi chơi với cô Ngọc mà mặt ngu ngu vì thiếu ngủ nên lặng lẽ chuẩn đi. Đang loay hoay đóng cửa, nó bị giật mình

- hù
- Nó mặt mày tái mét, quăng luôn chùm chìa khóa.
- haha, nhát gan thế- Giọng Đầu Tôm vang vang
- đồ quỷ sứ, tự nhiên mới sáng sớm hù, bào sao không hết hồn- nó cáu nhận
- đi bộ?
- ừ- nó nheo nheo mắt, nhìn Hiếu dưới ánh sáng mờ mờ của bầu trời buổi sớm- tính cho tui đi quá giang à?
- Lên đi, sáng sớm tập thể dục cũng tốt
- Là sao?
- Thì chở theo con heo nè, haha
- Đồ quỷ- nó ngồi sau ghế Hiếu 1 cái rõ đau.

Đến trường lúc 5h20, đám lu la lớp nó tập hợp đông đủ. Chia mỗi tổ 1 khu vực và bắt tay quét. Sáng sớm, sân trường im ắng chìm trong màn sương, chỉ nghe thấy tiếng cười chọc phá, tiếng chối của bọn nó. sau 1h lao động cật lực, lớp nó đã hoàn thành nhiệm vụ, đang tính đi về thì nó bị đám lớp kéo tay đi... tắm biển.

Biển buổi sớm đông người, ánh nắng đỏ rực của mặt trời lúc bình minh còn sót lại, cây bàn dọc bờ biển dưới màu nắng xanh um, trong làn nước biển xanh mát, mọi người đua nhau bơi lội. nó đang chăm chỉ xây lâu đài cát thì

- Á- nó la thất thanh- ướt hết rồi
- Haha, ai kêu đi biển mà không chịu tắm.
- Kéo con Heo xuống
- ồ lê, ồ lê ô lê, anh em ơi

vậy là nó bị kéo xuống biển, nước biển mát và xanh, nó cũng bơi lội đua, đào cát với đám lớp. quậy đủ trò, tạt nước, coi xem ai nhịn thở lâu hơn, đào hố ao sâu hơn....

Đang thi nhau lặn sâu thì thấy đám con trai có vẻ lơ là.

- ê, mấy nhóc, nhìn gì đó- nó hắt nước vào đám con trai
-
- Ê
- nhỏ đó tướng chuẩn mày, 3 vòng đều đẹp- Lê Nô (Lê Mạnh, chuyên gia các vụ “nổ” trong lớp)
- ừ, đúng là tắm biển sáng thích hơn tắm chiều- Khương Gà gật gù
- toàn bikini, chuẩn không- Phát Hàn Quốc đồng ý

Hóa ra mấy ông tướng nhà nó đang mãi ngắm mấy người đẹp bikini. Ngay lập tức nó hét

- ê! sao không ko bảo vệ bông hoa lớp mình, lo nhìn người ta, mắt gà mới lo làm chuồn à?
- Hehe, mấy em nhà mình mà chuẩn được thế cũng mừng
- Đúng đúng
- Xì- đám con gái đáp lại- nhìn cho lắm mắt lòi ra
- Haha

Chiều thứ 7 trời âm u, lớp nó học nhảy xa. Môn này nó cực ghét(mập quá nhảy gì nổi), nhảy cách mấy cũng được có 7 điểm. Nó chán không tập, ngồi với hội bà 8(tranh thủ ông thầy không để ý, lười tập ý mà).

- Nãy giờ tự nhiên mấy con khỉ không lo ăn chuối, cứ nhìn như bị lôi mất- Trâu(Châu) điên nhẩn nhẩn
- ???- nó không hiểu
- Kia kìa- thấy mặt nó ngu ngu, Quỳ chỉ tay về phía tường rào giáp với trường nó- mấy con khỉ đang nhí nhố kìa

Hóa ra là trường nó nằm cạnh trường học của quân đội, mấy học viên thấy con gái lớp nó xinh xinh (chuyện! xinh nhất khóa hồi đó, thấy cô còn phải khen) nên ngồi trong lớp cứ ngóng ra cửa sổ nhìn xuống.

- Mấy anh gì ơi, nhìn gì mà nhìn lắm thế, không lo học coi chừng đúp bị giờ- Trinh đen chọc
 - Thầy ơi, có học viên không tập trung kìa- cả đám con gái đồng thanh(đúng là quỷ mà ^^)
- Ngay lập tức mấy anh chàng quay mặt đi, thỉnh thoảng lại quay xuống cười duyên với chúng nó.

.....

Giờ công dân, nó đang tập trung viết bài (cô cho tự soạn đấy mà) thì thấy dưới chân mình có cái gì va đập, nhìn xuống là 1 chiếc giày. Nó ngược lên, thấy Quỳ mấp má môi

- giấu đi
- ???

- %^%&

- Ok

Nó lụm chiếc giày lên, ngó nghiêng 1 hồi...quăng dzô sọt rác(nơi lý tưởng cho hành động giấu giày, kaka). Rồi nó cười cười, cầm bút viết tiếp...lại bị va chạm dưới chân, nhìn xuống.... lại 1 chiếc giày nam- nó ngẩn lên, là Trinh Đen. Nó nhìn quanh quanh... rồi đá qua cho Vân 3D, nàng này lấy chiếc giày treo vào cái móc cửa sổ, cho nó tồn ten ngoài không trung. Cứ như thế hết tiết, đám con gái có 1 trận cười no bụng, lũ con trai lớp nó dáo dạt đi tìm giày. Khổ nhất là Duy Anh(heo), chiếc giày bị Vân treo ngoài cửa sổ đã phi thân xuống đất làm cậu chàng 1 chân không 1 chân có lết xuống nhặt giày. Còn Phát Hàn Quốc thì phải chờ đến giờ ra về chạy khắp tầng lục sọt rác tìm giày(giấu trong lớp hết chỗ kí gởi lớp khác).

Sáng ra bước vào lớp thấy mấy đứa con gái mắt đỏ hoe, mấy thằng con trai không nói gì. Khác với thường ngày. Hỏi ra mới biết, Duy- người yêu của Hải học Nguyễn Văn Trỗi- mất trên đường từ Sài Gòn về Nha Trang. Cậu bạn chạy chiếc xe đua của mình, do đường tối, mệt mỏi làm cậu lạc tay lái tông vào thành cầu.

Hải nghỉ học sáng nay. Sau giờ học, lớp nó sang nhà Duy đi phúng. Thấy Hải ngồi bên quan tài, nước mắt chảy không ngừng

- sao anh nói anh sẽ tặng em món quà bất ngờ... quà của anh đấy sao?... anh dậy đi...em... không thích anh nằm... thế này đâu... anh dậy đi, dậy... đi... anh nói sẽ về ...với em ...mà- Hải nức nở

- Duy... con ơi, sao con... *****.

Tiếng khóc, tiếng tụng kinh, mùi nhang tràn ngập, không khí đau thương, nó không cảm lòng được rơi nước mắt, đám con gái lớp nó vỗ về Hải.

Vậy là 1 người bạn đã ra đi khi còn rất trẻ, 18 tuổi, chưa kịp thi đại học, chưa kịp làm gì cho cha mẹ., gia đình mất đi người con yêu quý, và có 1 người con gái mất đi 1 chỗ dựa tâm hồn... (Tưởng nhớ đến người bạn quá cố, hi vọng bên kia Duy vẫn hạnh phúc, vui vẻ)

.....

- dạo này lớp anh đi học chăm chỉ, thành tích rất tốt, giành cờ miết- Cô hiệu phó Mỹ Dung khen cậu Hòa.

Cậu về lớp, khuôn mặt không dấu nụ cười

- hôm nay lớp ta sẽ có liên hoan, thầy khao

- hú hú, hay quá thầy ơi

- thầy ơi nhậu đi

- ô la la

- thầy hay quá!

Đám lớp nó vỗ tay đập bàn, thấy thế cậu Hòa ra hiệu im lặng

- khen cho thành tích các em thầy dắt mấy đứa đi uống sinh tố, chiều nay 4h cổng trường nha.

- Dạ- lớp nó đồng thanh

4h chiều, cậu Hòa chở nó tới trường. Vì không muốn các bạn biết nó là cháu của cậu, nó xin cậu đi bộ từ đằng xa.

Thầy trò lớp nó hành quân sang quán sinh tố cạnh trường, vừa uống vừa tán phét cười rôm rả.

- à, các em chuẩn bị đi cắm trại nhé

- có cắm trại hả thầy

- yeah

- sắp được quây rồi.

9. Chương 9

9. Kỳ Ấn

Cả trường đang rục rịch chuẩn bị cho hội trai toàn trường(đã là học sinh của Lý Tự Trọng thì đều được đi cắm trại 1 lần- 3 năm mới có 1 hội trại, chỉ trừ thằng nào lưu ban trúng năm thì được đi 2 lần, kaka), suốt cả tuần thấy không khí sôi nổi, lớp nào cũng háo hức, phân công công việc.

Giờ học địa, lớp nó chat giấy

“ nè, mày nói Trang béo mua giày ruy băng nhá”

“ thằng Khương với thằng Phát đi đặt cơm đi”

“ nhớ mang theo máy nghe nhạc”

Bla bla...

Nó thì đang tập trung nghe giảng bài, cô Út say sưa với bài giảng, nó chợt ngó xung quanh, bà con ai cũng bày đặt chăm chỉ học, thật ra là đang làm việc riêng cả. Nó nghĩ thấy 1 mùi là lạ, hít hít, nó nhăn mặt, nín thở bịt miệng + mũi lại.

Thấy hành động quái gở của nó, Quỳnh cũng hít hít...(sao lại hít nữa) và cũng phản ứng như nó, rồi Trinh Đen, Khương Gà, Duy heo... cả lớp nó bịt mũi, cô Út đang đứng giữa lớp giảng bài thì dừng lại, nhìn bọn nó rồi phi thẳng lên bục giảng. 5' sau cô cười, trò cũng cười rần rần

Thế là đám con trai kháo nhau

- thằng nào xì hơi?

- mày phải không Hùng rô?

- gì mày!

- hay Lê Nô?

- không có mày, nãy tao xì rồi (ặc ặc)

Mấy thằng quý! cả lớp lại cười ồ, cô giáo cũng lắc đầu.

Ngày cắm trại cũng tới, sau 1 giờ ngồi trên xe ô tô nghe + nghĩ mùi nôn vì say xe của các nàng, lớp nó đặt chân xuống Vườn Xoài. Nhận địa điểm dựng trại, cả đám con trai hùng hục lao vào dựng trại.

15'... 30', lớp nào cũng xong rồi riêng lớp nó vẫn chưa đâu vào đâu. Nó nhìn đám con trai mồ hôi mồ kê nhễ nhại, lắc đầu.

- đầu tiên phải có 2 cây nằm giữa miếng bạc làm tâm. Sau đó mới luồn dây rồi kéo lên dần dần

- biết dựng sao không nói ngay từ đầu chị 2!- Hiếu nhìn nó nhăn mặt

- có ai hỏi đâu- nó tỉnh bơ

cuối cùng đám con trai cũng dựng xong, tới lượt mấy chị em chúng nó... thối bong bóng trang trí trại. 9h30 trại hoàn thành, mệt phờ. Lớp người ta lo giỡn thì lớp nó lăn ra ngủ. 10h30 cả đám ngồi dậy, chỉ vì... đói!

Lớp người ta ăn rồi còn lớp mình, nó biết trước tình hình, lấy mấy bịch xúc xích đã chuẩn bị từ trước phát cho các bạn. bọn lớp mình nó... đám đuối (hehe)

Sau giờ cơm trưa, đám lớp nó tham gia trò chơi, nào là kéo co, chuyền chanh, cà kheo, nhảy bao bố, la hét đủ kiểu, kết thúc bữa nào đứa này nhìn như bụi đời: đầu tóc bết, mồ hôi nhễ nhại, áo quần dục trắng thành đen, nhưng mà đứa nào cũng mặt mày hớn hớn.

Cái phần quan trọng nhất sau khi chơi là tắm cho sạch. Khổ nỗi toàn trường tới 52 chi đoàn, bao nhiêu là mạng người nên nhà tắm quá tải, lớp nó kéo nhau ra nhà dân tắm thì cũng tình trạng “ách tắc giao thông”, “xếp hàng lấy vé”.

Đang ngồi người thì Phát Hàn Quốc thì thầm, thế là lớp nó hành quân đi tắm suối(mặc dù biết là bị cấm nhưng vẫn đi). Tắm đã kéo nhau về trại thay đồ. Đám con trai cởi áo ra, tụi con gái trở mặt nhìn(hehe), tới cái quần tụi nó lay hoay không biết sao. Đám con gái lấy cái mền che lại thay đồ. Thấy thế tụi con trai cũng bắt chước, lúc thay đồ xong cả đám đang tụ tập trong trại chuẩn bị ăn cơm tối rồi quây, cái mền phía con trai được kéo đi để lại trên nên tắm bạc trải là... 1 cái underwear màu xám.

Khỏi phải nói, bao nhiêu cặp mắt đổ dồn về phía “ vật thể lạ”.

- của đứa nào?- Quỳ hết toán lên

- gớm quá đi, mấy cha này!- Trình nhãn mặt

- mẹ! thằng nào mà làm xấu mặt anh em thế?- Lê Nô vừa nói vừa cười

- thằng nào ra đi quên “xách vali” dзі?- Khương nhìn hết đám con trai

sau giờ cơm chiều, trời đã nhá nhem, đám lớp nó bày trò...kể chuyện ma. Trời thì nhá nhem, mặt đứa nào nhìn cũng không rõ, cả đám ngồi lại bên cạnh trai, ngồi trên cỏ chằm mông đau mà máu nghe truyện ma nên đứa nào cũng ráng. Qua giọng kể của Khương Gà, mấy đứa con gái sợ, nắm chặt tay nhau. Nó cũng sợ, thì thoảng đảo mắt nhìn xung quang ...xem có ai ngồi sau lưng không?!. Kể chán lớp nó kéo nhau trốn xung kích(không cho ra khỏi khu vực trại) đi qua khu nghĩa địa, đi vào ngôi nhà hoang nằm giữa vườn. theo ánh đèn pin của Chí Hiếu, đám lớp nó kéo nhau đi đi vào ngôi nhà chưa được xây hoàn thiện, vẫn chưa quét sơn, trên bức tường gắn 1 cái đầu nai với đôi mắt sắt lẹm, lúc ánh đèn vừa chiếu vào đôi mắt ánh lên, nó sợ quá hét toán làm cả lớp giật mình(to xác mà nhát). Bên ngoài gió rít qua cành cây tạo những âm thanh đáng sợ, đám con gái nắm chặt tay nhau. 1 mùi hôi thối xông lên, màn đêm bao trùm lấy bọn nó, đứa này nắm tay đứa kia bước đi từng bước. Chí hiếu nhìn thấy cầu thang ra hiệu cho chúng nó lên lầu. đám con gái sợ, lắc đầu nhưng cũng trèo lên, lên đến nơi, có nhiều phòng trống, đi men theo hành lang vào từng căn phòng, bất chợt gió thổi cửa sổ đóng lại cả đám con gái giật mình khóc thét, toan bỏ chạy thì bọn con trai kéo lại. đi đến phòng cuối dãy, chí hiếu đẩy cửa âm thanh của đồ vật lâu ngày không được dùng kêu cọt kẹt làm cả đám ôm tin, ánh đèn chiếu vào 1 bóng đen bay vụt qua, mất mấy giây định thần (36 kế ...chạy), đám lớp nó hét lên , quăng luôn cái đèn pin chạy thật nhanh xuống cầu thang.

Vừa chạy xuống khỏi nhà nhìn qua cái mộ trước cửa bao nhiêu cặp mắt mở to, tim đập mạnh, miệng cứng đờ, 1 bóng người ngồi trên mộ, 2 tay để trước ngực, không còn biết gì nữa cả đám dắt tay nhau chạy thực mạng về trại.

Sau khi bình tâm trở lại, đám lớp nó ngồi cười rần vì tính đi bắt ma lại bị hù chạy mất dép(sau này mới biết cái bóng đen đó là con chim của chủ vườn, ngôi nhà đang xây thì hết kinh phí nên dỡ dang).

Nó thấy chán chán nên bắt nhạc lên, Phát Hàn Quốc rút cặp loa kích âm thanh lên, lớp nó lao vào nhảy hủ hét, đèn pin được tập hợp xoay xoay, không khác gì sàn. Thấy thế, mấy lớp khác cũng bu sang, cuộc tranh tài diễn ra, đủ màn nhảy hip hop, nhảy sàn....

Đang say sưa hò hét nhún nhảy theo nhạc thì Lê Nô bước vào, ra hiệu im lặng. đám đông dừng lại dạt sang bên

- sau đây, tui Lê Nô xin cống hiến cho bà con 1 điệu nhảy vô cùng đẹp

- múa cột hả mày!

- Không múa lửa chó

- Haha- cả đám cười rần.

Nhạc bật lên, Lê Nô cười nham hiểm và...

- động tác vươn thở, 1...2...3. 2 tay ngực....1...2...3

Nhìn bộ mặt của Lê Nô với kiểu nhảy không đụng hàng của nó, đám lớp nó cười bò.

Khuya, lớp nó đang chìm trong giấc ngủ thì nghe tiếng hát...vọng cổ của B9. đám lớp nó tức khí quát

- bọn mày im cho tao ngủ coi

- thằng nào điện dзі

- ồn ào quá

-.....

- không im à

Tức quá lớp nó ngồi bật dậy, cả đám quay cặp loa về phía trại B9, ngồi hát tới sáng.

4h30 sáng.

“ alo, alo. Các em chú ý, bây giờ chúng ta sẽ chơi trò chơi lớn. Phạm vi hoạt động và thể thức thầy đã đưa giấy về trại, và bây giờ HÀNH TRÌNH TÌM KHO BẦU CỦA VUA HÙNG bắt đầu”

Thế là ba lô con... mèo chúng nó bắt đầu cuộc hành trình, nhận tự tay thầy Trình mật mã đầu tiên, đám con trai ngồi lại giải toán. Sau khi giải ra kết quả là con số 5

- 5 nghĩa là sao?- Trang béo trố mắt

- Ai biết? có thể là 5km- Hùng rô lên tiếng

- 5h?

- 5 bước chân

- Đề tài là Vua Hùng thì phải liên quan đến Vua Hùng- Chí Hiếu dập tắt mọi phán đoán của đám bạn.

- Vua Hùng thứ 5 là Hùng Hy- Quỳ nhìn bọn nó

Nghe xong cả lớp nó nhe răng cười, và cuộc hành trình bắt đầu, đám lớp nó đi lại trại giáo viên, tìm cho ra thầy Hy- Giáo viên Sinh để xin gợi ý thứ 2.

- tờ giấy trắng?

cả đám không biết như thế nào thì nó cầm tờ giấy bật hột quẹt

- hey! Làm gì vậy?

- có đốt cũng từ từ chứ

- để Heo làm đi- Hiếu nhìn nó chờ đợi

- đây là mật thư được viết bằng chanh nên phải hơ dưới lửa mới thấy được chữ- nó giải thích

“ Vua Hùng thứ 7”. Nó nhìn dòng chữ, vốn không được học lịch sử Việt nên với đề tài Vua Hùng, nó chỉ im lặng

- Lang Liêu,sự tích bánh chưng bánh giầy- Trình đen

- Bàn thờ Vua Hùng thắp nến Trại trung tâm- Chí Hiếu dắt tay nó chạy(ôi mẹ ơi, lợi dụng kìa bà con ^^)

Tay nó toát cả mồ hôi khi thấy hành động của Đầu Tôm, nhưng không hiểu sao nó vẫn không rút tay lại (phê rồi, mất cảm giác ^^).

Lúc chạy cùng nó vẫn nghe tiếng thì thầm bên tai” làm gì mà đổ mồ hôi thế, lần đầu à”(không có đâu à). Nghe thấy câu này, nó vội rút tay lại, nhưng mà hình như tay nó đang nắm chặt trong lòng bàn tay của Đầu Tôm không tài nào nhúc nhích được. tới trại trung tâm, Hiếu nhìn thấy đĩa bánh chưng trên bàn thờ.

Bước lại, vái 3 vái Chí Hiếu rút 1 mẫu giấy từ đĩa

“ ta về ta tắm ao ta, dù trong dù đục ao nhà vẫn hơn”

Ngay lập tức lớp nó chạy về trại của lớp. trên đường về do trời tối nên nó vấp gốc cây, té chảy máu. Hiếu thấy thế công nó trên vai về trại. nó ngoan ngoãn trên lưng Hiếu, nhìn thấy cậu bạn mồ hôi nhễ nhại, chợt nó thấy có cái gì đó len lỏi trong lòng.

Về tới trại, nó được rửa sạch vết thương và băng lại. Hạnh Nguyên làm nhanh thoan thoát (chuyện, con nhà bác sĩ mà lị), nó đau mà không dám la, cà nhất 1 chân, nó cũng muốn đi theo lớp, ở lại trại sợ ma!(ma gì lúc 5h30 sáng nữa)

- ở trại đi, chân thế sao đi được- Quỳ cản nó

- không ở lại đâu- nó lắc lắc, sắp mếu

- thôi để tui công bà cho- Hiếu bước lại cuối xuống

nó trèo lên lưng Hiếu, vì sợ ma nên đành làm khổ Đầu Tôm. Trên lưng nghe rõ nhịp tim của thằng bạn, ngửi thấy cả mùi của bạn(mồ hôi chua lét mà ngửi?!), nó bất giác thấy tội, chỉ vì chút sợ ma của nó mà Đầu Tôm phải nai lưng ra công nó suốt cuộc chơi

kết thúc lớp nó giành được giải 3, phần thưởng là 5 cái bánh chưng. Về trại chia phần, nó đưa cho Đầu Tôm 1 miếng

- nè, ăn đi, mệt lắm không?

- bà này hỏi thừa. công nguyên cả 55 kg thịt trên lưng, không mệt mới sợ, đúng là Heo mà- Hiếu cười nham nhở

- đồ đầu tôm, công có xiu cũng la làng

- không dám, 1 tiếng đồng hồ đó chị 2

- ông là đầu tôm- nó nhéo Hiếu 1 cái rồi bỏ đi, đám con trai vừa ăn vừa xem kịch hài 2 đứa nó diễn bò lăn ra cười.

“Người ta thấy tội, hỏi thăm mà nói giọng phát ghét”. Nó lăm bầm “tui mập hồi nhỏ giờ, ai làm cho tui ốm được tui lấy làm chồng liền” (hehe, chết rồi biết bí mật của nàng rùi)

Sau đợt cấm trại, lớp nó cấm đầu cấm cổ học thi. Không khí nghiêm túc học thấy rõ, chỉ có mình nó là lẩn tẩn vì nó có quan tâm chuyện điểm số, miễn sao nó được về nhà.

Buổi chiều gió nhẹ, nó đi bộ ra công viên thả hồn theo gió và sóng biển. Ước gì gió có thể giúp nó gửi ít tâm tư sang nơi phương trời xa.

- chị làm nhìn mà trầm tư thế?- Nhật Hạ nhìn nó

- à ờ, chị đang ...

- nghĩ về người yêu?

-

- Chị ở gần đây không?

- 79 khu 2, đường 2-4.

- A, vậy chị ở nhà đối diện, nhà thầy Hòa á!

- ừ

- vậy qua nhà em chơi đi, hàng xóm nè- Hạ kéo tay nó.

theo chân hạ vào ngôi biệt thự đối diện nhà, nó gặp cô giúp việc hôm trước gật đầu chào cô nó đi vào nhà. Milu đang nằm thiêu thiêu ngủ, nó đi ngang qua ngắm con cún 1 xiu rồi theo Hạ lên lầu.

- đây là phòng anh 2 em, còn phòng em bên kia

phòng hạ toàn là màu xanh da trời, giường, rèm, tường đều màu xanh.

- em có vẻ thích màu xanh nhỉ?

- Dạ, còn anh 2 em thì thích màu trắng và đen

Nhìn thấy khung hình bự trên tường, là Hạ và... nhìn thấy quen quen, hình như gặp đâu đó rồi.

Nó vẻ mặt ngu ngu của nó, Hạ cười

- anh 2 em và em cách đây 2 năm đó.

- Chị thấy mặt anh em quen quen mà chưa nhận ra ai?

- Anh 2 em nổi tiếng mà chị không biết à?

-....cười

- Chí Hiếu

Nghe tới đây nó há hốc mồm vì bất ngờ. hạ nhìn nó cười

- chị làm gì mà ngạc nhiên dữ thế

- à ờ, chị thấy trùng hợp thôi, hóa ra em là em gái Đầu Tôm.

- Đầu Tôm!

- Chị là chị Heo á!- Hạ nhảy lên

- Cái thằng, nói xấu chị đúng không?

- Đầu có đầu, anh 2 em ảnh thương em nên cái gì cũng kể, ảnh nói chị bà chằn (í cha sao bán đứng anh trai vậy em?), lì lợm cứng đầu, nhưng dễ thương.

Lúc đầu nghe , đầu nó đang bốc khói, nhưng sau từ” dễ thương” thì...nó cười mãn nguyện, coi như hấn cũng có mặt thẩm mỹ (ặc ặc).

- người này là ai?- nó chỉ tay vào tấm hình nằm trên bàn, có Đầu Tôm, bé Hạ, và 1 người con gái.

- chị Hạnh Nhi, bạn gái cũ của anh em

- Bạn gái cũ- nó ngạc nhiên- sao không bao giờ chị thấy anh em nhắc tới?

- Chị ấy đi Mỹ du học rồi, lấy được học bổng rồi đi khi hết kì 1 năm lớp 10. Ngày xưa anh 2 em không như bây giờ đâu, học rất đỉnh mà còn giỏi giang nữa. Từ ngày chị Nhi đi, ảnh ăn chơi như thế đó, cứ y như là đang tự hành hạ mình.

- Ra vậy- nó đặt khung hình về vị trí cũ

- Tuy là bên ngoài anh em tỏ vẻ bất cần nhưng em biết anh còn thương chị Nhi lắm, anh chơi cho quen sầu đấy, nhưng mà từ ngày chị vào lớp, anh thích chọc chị nên đi học đó- Hạ cười tinh quái.

Tối đó nó về nhà, nằm trên giường, nó cứ nhớ về Nhi, xinh thế mà lại giỏi giang, trai tài gái sắc.

10. Chương 10

10. Mùa Hè Vẫy Gọi

(phần này sẽ tập trung khai thác nhân vật nam chính- Đầu Tôm Chí Hiếu (@: sao kêu tui Đầu Tôm?, chỉ có Heo mới được gọi dzì, tác giả không được đâu. \$: hehe, ta viết nên mi thì ta muốn gọi gì kệ ta , lêu lêu. @: kêu nữa bóp cổ đó!. \$: sợ quá, sắp có án mạng xảy ra... hehe)

Mùa hè đã đến, sắp 18 tuổi, sắp là đàn anh của trường và sắp bước vào 2 kì thi quan trọng. Buổi sáng đầu tiên của mùa hè, Tôm(viết cho nó ngắn nhe) nhà ta bình minh lúc 11h, vác cái mặt còn ngáp ngủ xuống nhà ăn sáng(trưa luôn sáng gì nữa?!), Tôm ngồi măm măm bún bò và ngó sơ qua tờ báo Tuổi Trẻ, Thể Thao(bắt tỉ số đi, hehe).

Đang không biết làm gì cho hết ngày, Tôm nhà ta cầm điện thoại lên, tính gọi cho mấy thằng bạn đi ...hít khí trời(@_@) thì quảng điện thoại sang bên lòng thầm nghĩ “ mới “chia tay” tụi nó hôm qua, giờ mà gọi nữa, chẹp chẹp phải tận hưởng sự riêng “ sò” tư 1 hôm đã”. Thế là Tôm lê đôi dép ra vườn ngồi hít khí trời (11h nắng chang chang lại ra ngồi ngắm nắng, bó tay)

Bất chợt nhìn sang nhà đối diện, cửa đóng im lìm “ Chắc thầy Hòa lên trường rồi còn con Heo thì đang ngủ, hehe phá chơi”. Nghĩ rồi Tôm nhà ta mở cửa, băng qua đường tiến tới trước cổng và... bấm chuông, bấm xong lo dọt về nhà núp.(í dza, sao lại chơi trò con nít thế)

5’- không thấy động tĩnh gì “ quái!, nhỏ này đúng là Heo thiệt mà, lần này chết với ông”, nói rồi hấn phi qua nhà bấm chuông thiệt lâu, xong chạy biến về nhà.

“ kính kong, kính kong.....”

- ồn áo quá, đang ngủ mà ai phá vậy?- (cái này là cho lần chuông thứ 1)

- cậu ơi, cửa- nó nói mà mắt không mở, trùm kín mền lên đầu ngủ tiếp

- con nhỏ này làm gì mà không ra, lần này chết chắc

- đứa nào phá giấc ngủ của bà, hè mà cũng không yên- nó tức quá chạy nhanh xuống cửa.

Ló đầu ra khỏi cửa với mái tóc bù xù, mắt... toàn ghen, nó nhìn ra cửa, vắng hoe, không 1 bóng người.

“ đứa nào mất nết” nó vò đầu quay vào đóng cửa.

- hehe- Tôm nhìn bộ dạng của nó cười khoái chí. Chờ 10’ sau Tôm lại chạy sang nhấn chuông

- đứa nào mất nết, chết với bà- nó phi thân nhanh xuống cửa, ló đầu ra không thấy ai. Đóng cửa nhưng chưa lên phòng, nó he hé cửa 1 chút xíu đủ nhìn ra bên ngoài, ngồi chờ mà mắt cứ nhắm mở, vừa nghe tiếng chuông 2 con mắt nó mở thiệt to, thấy Đầu Tôm, nó tung cửa hét lớn từ trong nhà- cái thằng Đầu Tôm mất nết kia, muốn chết hả, hè mà cũng không yên là sao?

Thấy bộ mặt tức giận của nó Tôm ta cũng hết hồn nhưng lại đứng cười ngật ngèo.

- haha, có con khỉ mặt mày nhăn nhó, tóc tai bù xù kia, I nhầm phải là Heo mặc đồ chó, haha

- (tức xì khói) ê thằng kia, đứng lại đó. Nó chạy nhanh ra cổng chính, không quên xách theo cái vòi ống nước tưới cây.

- Ngu sao đứng lại- Tôm co giò chạy nhanh qua nhà

- Chạy đi!- nó không tha, chìa vòi nước sang nhà Tôm, xịt nước tới tấp vào cậu bạn

Tôm cũng không chịu thua, chạy lại mở vòi nước xịt lại, vậy là cảnh chiến đấu với vũ khí là 2 cái vòi nước được diễn ra ngay trên đường.

Sau 30’ quần nhau, 2 đứa chúng nó mệt nhoài dừng lại đứng cười như khùng. Xong cuộc chiến mình mẩy 2 đứa ướt tèm nhem, nó đưa tay hình khẩu súng thách thức Đầu Tôm, còn hấn thì le lưỡi nhái nó.

Sáng hôm sau, nó dậy sớm tính sang nhà quậy lại thì thấy bé Hạ ngồi trước nhà 1 mình, nó mở cửa chạy sang

- anh 2 đâu mà để Hạ 1 mình nè?

- Anh 2 em bệnh rồi, hôm qua tự nhiên trưa nắng mà nổi khùng ra xịt nước tưới cây cho ướt người nên giờ nằm 1 đồng trên phòng

Nghe Hạ nói xong, nó thấy tội lỗi đầy mình

- chị vào thăm anh 2 xíu nhe

- dạ, để em mở cửa.

nó leo lên lầu, gõ cửa phòng Tôm, chờ hoài không thấy động tĩnh nó nắm chốt cửa, cửa không khóa, đẩy cửa vào thấy Đầu Tôm nằm trùm mền kín mít. Nó chạy lại sờ trán “ chết rồi, đang sốt”, nó chạy nhanh qua phòng Hạ

- Hạ ơi, em nói cô giúp việc nấu cho anh em 1 tổ cháo trắng nhiều tiêu và hành lá nha.

- Dạ- để em xuống kêu cô

Nó chạy nhanh về phòng Tôm, đi vào toa-let, tìm khăn mặt chườm lạnh, vừa mở cửa đi vào đã nhìn thấy mấy cái underwear của hắn, nó cười cười thầm nghĩ “ toàn màu xanh, hehe, thằng Toàn thì toàn màu xám(em trai Minh á)”. Vớ lấy cái khăn nhúng nước nó mang ra giường kéo cái mền xuống ướp khăn lên trán, Tôm đang mê man nên không biết gì hết, thỉnh thoảng lại rên hừ hừ.

Cả buổi sáng nó chăm Đầu Tôm, trưa thấy hắn hạ sốt nên nó đi về, giao nhiệm vụ trông nom cho bé Hạ.

.....

- anh 2 tỉnh rồi hả- bé Hạ bê tô cháo vào cho Hiếu

- ừ

- nè, ăn đi, lần sau chừa cái tật tắm giữa trưa hè nhá- Hạ nhéo anh nó(sao mà bạo lực giống Minh thế)

- á! Đau anh, nay bày đặt lên giọng dạy khôn anh mày à, nên nhớ là anh mày ra đời trước mày 4 năm đấy nhá

- già hơn em mà vẫn con nít- Hạ nhếch mép

- ô hay cái con khỉ này, mày bà già vừa thôi nhá, mới có tí tuổi đầu mà cứ như bà cụ non, học đâu ra cái thói đánh đá thế hả?- Tôm ta vừa măm vừa cau nhận xị lên

- hehe, học ở chị Heo í

- hả?!

- này, em nói cho mà biết nhá, suốt buổi sáng hôm qua chị Minh chăm anh đấy nhá, cháo anh ăn cũng là chị Minh dọn nấu đấy, ở đó mà lý sự

- cái gì.... Cháo ai dọn nấu, ai chăm anh?- Tôm giãy nảy

- Còn ai trồng khoai đất này, nghe cho kĩ, người chăm sóc anh làNguyễn Hoài Bình Minh, tức chị Heo anh hay kể cho em nghe í

-

.....

Chiều khỏe lại, đang tính đi lòng vòng thì thấy Heo đi ra khỏi nhà, Tôm chạy qua tính nói tiếng cảm ơn nhưng mà Heo đã leo lên xe buýt, Tôm ta lóc cóc đạp xe theo sau. Tối trường Tôm thấy Heo chạy lại phía nhà đa năng và tập võ.

Thế là hôm sau, cu cậu lôi theo 1 đám lâu la lên quây cùng

- 2!- cả đám lâu la đồng thanh

- Làm gì dzì?- nó nhúu mày

- Tập võ- Tôm

- Ai cho tập

- ủa ở đây có để bảng cấm người vào tập à- Tôm hất hàm

- không, nhưng không tiếp ông- nó cương lại

- ông ?!, hehe, cháu gái béo ú của ông- Tôm cười nham nhở cùng lũ bạn

Nó tức xì khói quay đi, cả đám hăng say tập võ, nhưng hơi ôi người dạy võ lại chính là nó.

- ủa, ông tưởng đâu bác Liêm dạy chứ?

- (cười đắc ý) không thích thì về đi

- ấy, đâu có, đã đến sao lại về

- nói nhiều, tập đi

Suốt buổi chiều hôm đó, đám khỉ lớp nó bò lẩn ra cười khi thấy Chí Hiếu bị nó hành xác, nào là ép dẻo(đau lắm đây), rồi đứng tấn, song đầu.... lúc ra về mặt Chí Hiếu méo xẹo

- con nhỏ đó được lắm, chết với ông
- thôi đi mày, cay cú làm gì, lâu lâu được tập thể dục 1 bữa- Anh Hùng cười đều
- mày còn hùa với nó
- haha, vậy là thằng này có duyên với nhỏ Heo rồi- Phát Hàn Quốc cười lớn
- đúng đúng- đám anh em tán thành
- chẳng phải lúc đầu mày là đứa rủ bọn tao chọc nó sao- Hùng Rô quay sang Tôm
- phải là tao, nhưng tao không biết nó cao cỡ đến thế- Tôm xì mặt- lúc cá với nó, tao nghĩ mình thắng chắc, ai dè nó cũng không vừa, mà đứa nào nói nó dân 2 lúa dzô lớp, bán anh em hả?
- hi hi, tao, nhưng mà tao đọc trong hồ sơ của nó thấy vậy, nguyên quán Ninh Hòa, mà Ninh Hòa thì chẳng phải là huyện của tỉnh mình sao, không lúa là gì?- Huy bê dê chống chế
- mày đeo 2 cái *** chai dày cộm rồi, có mỗi chuyện hack tài liệu của phòng giám thị mà cũng không xong- Tôm cau

Vậy là chiều nào Tôm ta cũng đi tập võ để rồi nhằn mặt cãi nhau với nó(hình như 2 đứa này không cãi nhau không được). ở nhà buổi sáng thấy chán chán, suốt ngày tán dóc với Hạ và chị giúp việc, mở máy tính thì cũng cài game, chán Tôm quyết định xách xe đi kiếm việc làm(ồ ồ, không biết có làm nổi không hay 3 bữa?!, ở nhà là đại thiếu gia không thích @_@).

- chú ơi, ở đây tuyển nhân viên?
- ừ, cháu vào trong gặp quản lý đi.

20' sau

- vậy mai em bắt đầu đi làm, ca sáng từ 5h đến 11h nhé
- vâng, em chào anh
- uh chào em. Mai gặp lại

“ vậy là mai ta sẽ đi làm phục vụ quán café Sonata, làm thử sức xem sao”- Tôm nhủ thầm

.....

Sáng sớm Tôm đã dậy ăn sáng và đi ra khỏi nhà, cái không khí buổi sớm se se lạnh mang theo cả 1 chút mùi mặn của biển khơi, đạp xe chậm chậm, gió thổi vi vu, Tôm rất thích cái không khí lúc bình minh ở Nha Trang(giống tui nè, hehe).

Ngày đầu tiên đi làm cũng khá mệt, luôn phải vui vẻ niềm nở chào khách, khi bê khay cũng phải rất cẩn thận, tuy mệt nhưng Tôm lại có 1 đồng kinh nghiệm: nào là phân biệt các loại nước, cách đưa menu cho khách, cách thay gạt tàn và cả cách bố trí khách(ẹc ẹc, xin lỗi nha, bệnh nghề nghiệp trỗi dậy, hi hi).

1 tháng trôi qua, thời gian biểu của Tôm cứ sáng đi làm, chiều đi tập võ. Đám bạn cũng thấy lạ sao không thấy nó rủ đi la cà như mọi khi, lần này anh em quyết chí qua nhà xem nó làm gì mà mất tích... trong mấy cuộc chơi(làm mệt lấy sức đâu đi chơi?).

7h sáng

- Hạ hả!, anh 2 có nhà không?-Phát
- dạ, anh em cả tháng nay đi đâu sớm lắm, ba má em còn không thấy mặt ảnh buổi sáng- Hạ
- quái, cái thằng này nó đi đâu vậy ta?- Khương
- hay là nó đã biết?-Hùng Rô

- chắc không đâu- Duy Heo lắc đầu.

- Thôi đi đá banh

- ừ, đi

Chiều lại, tại nhà đa năng

- ê, dạo này mày làm gì mà không đi đá banh với lớp?- Duy Anh khoác vai Tôm

- tao bận tí

- bận gì, hay là đang cưa cẩm em nào?-Diễm My cười nham hiểm

- em cái con mắt mày

- chớ sao?

- Bận thôi.

- Thiếu mày đá banh không dzui- Lê Nô

- (cười)-Tôm

- tiền lương của em nè- quản lý Sonata

- dạ, em cảm ơn- Tôm cầm phong bì trên tay, vui mừng lần đầu tiên trong đời nó làm ra tiền, bao mệt nhọc vất vả tan biến, nhường chỗ cho 1 nụ cười mãn nguyện- 800k!

.....

Chỉ còn nửa tháng nữa là hết hè.

- năm tới thi đại học, con phải học và thi cho tốt, có muốn mẹ đăng kí luyện thi cho con không?-mẹ Tôm hỏi

- thôi mẹ, con tự học được rồi

- học hành cho đàng hoàng, rớt ba cho đi bộ đội đó- ba Tôm nhẹ nhàng- nhà con lớn nhất phải làm gương cho em Hạ, mà ba mẹ cũng không muốn con học hành không ra gì, ba mẹ muốn thấy con thành công. Con đã không thích đi du học thì phải đậu đại học danh tiếng, học ngành gì con thích, ba mẹ không bắt con phải theo nghề giáo, làm giảng viên như ba mẹ cũng mệt, con thích thì gì cứ chọn, miễn sao con lo học cho có tương lai(hehe, chép lại lời ba mẹ mình dặn dò lúc mình thi đại học, nói riết thuộc lòng tới bị giờ, thiếu mỗi câu “ba mẹ chỉ cho chữ không cho cửa” hehe)

- Con biết suy nghĩ mà

- Anh 2 là con nít- Hạ nhái anh

- Hạ!- mẹ Tôm nghiêm giọng

- Con xin lỗi- Hạ lí nhí

Sáng hôm sau, tại Sonata

- em ra tiếp khách bàn số 9 dùm chị- chị nhân viên nhờ Tôm- chị đi wc 1 xíu

- được rồi, chị đi đi, để em- Tôm lấy menu chạy ra bàn- xin mời, Tôm đưa menu cho cô gái trẻ

- anh uống đen đá?- cô gái hỏi

- ừ- chàng trai trẻ cười

- 1 đen đá và 1 screwdriver- cô gái gằng đầu lên nhìn Tôm- Hiếu!

Tôm sững người, là Nhi.....

- xin quý khách vui lòng chờ trong chốc lát- nói rồi Tôm quay đi, bỏ lại ánh nhìn sau lưng.

“ Nhi về rồi sao?!, khác xưa quá, 1 năm rưỡi!, nhanh thật, sao lại về vào lúc này, có chuyện gì ư?, người con trai kia là ai?” vô vàng câu hỏi xuất hiện trong đầu.

- Hiếu, bàn 9 nè- Anh pha chế gọi làm Tôm hoàn hồn.

Lấy hết can đảm, Tôm bê khay nước ra bàn

- 1 đen đá, 1 screwdriver, xin mời- nói rồi Tôm quay đi

- Hiếu, khoan đã-Nhi nắm tay Tôm

- Xin lỗi, tôi đang làm việc- Tôm lạnh lùng

Hết buổi làm, Tôm lấy xe ra về, dắt xe ra bãi toan đạp về thì Nhi chạy lại

- Nhi muốn nói chuyện

- Nhận nhầm người rồi

- Không thể nào, Hiếu cho Nhi 5' àh không 1' thôi cũng được

- Xin lỗi, tôi không rảnh- Tôm đạp xe đi, bỏ lại Nhi và người con trai sau lưng. Trên đường về Tôm suy nghĩ mông lung

“ Nhi đã về, đúng là Nhi thật rồi, còn người kia là ai?”

- Đầu Tôm, đi đâu trưa nắng thế- Heo

- à, có việc- Tôm giật mình, hóa ra đã đạp về tới nhà.

- làm gì mà trầm tư thế hả, trúng nắng hay trúng gió hay trúng....

- đó, lại sắp nói bậy đó

- hehe

- đi đâu đó

- (mắt chớp chớp, miệng cười cười) đi tình nguyện, đi không?

- Hiếu- lại là Nhi

- đi, tui chờ, nhanh lên. Tôm nắm tay nó kéo lên xe, rồi đạp vụt đi, bỏ lại Nhi với cả người con trai.

Tới làng SOS, nó và đầu tôm cùng các bạn tình nguyện có 1 buổi chiều vui vẻ với các em, nào là tổ chức trò chơi, múa hát, nấu ăn....

- Minh ơi, mai đi tình nguyện tiếp không?- An, đội trưởng đội tình nguyện hỏi nó

- Sáng hay chiều anh?

- Sáng mai sẽ đi dọn vệ sinh dưới cầu Trần Phú, đi nha?- An cười hiền, nghe cái răng khểnh duyên chết đi được(ôi lại mê trai rồi, hehe)

- Dạ sáng thì được- nói rồi nó quay sang Tôm- mai đi nữa không?

- Đi chứ- Tôm nháy mắt.

- Ok, vậy mai gặp em nha- An vẫy tay chào nó.

- Ok, bye

Lý lịch trích chéo: Tên đầy đủ: Nguyễn Trường An(tui thích họ Nguyễn, họ tui mà lị, keke), ngày sinh(chọn ngày đẹp đẹp xí coi nào):14/2/19XX. Tuổi: 18, hiện là cựu học sinh lớp 12C5(lớp chọn đầy nhá) trường PTTH Lý Tự Trọng. Bạn này học hơi bị đỉnh nên chuẩn bị vào đại học Quốc Gia.

Trên đường đi về, có bao nhiêu điều nó muốn hỏi Tôm

“ người hồi sáng là ai?, sao phải đi vội vã thế?, nó thấy cô ấy quen quen, hình như là...Nhi?!”

Tôm cũng đang mãi suy nghĩ

“ Nhi sao lại đi cùng hần ta chứ, thằng khỉ đó là ai?”

- Mai gặp nhá- nó bước lại chào Tôm

- ừ, mai gặp- Tôm cũng dắt xe về nhà.

Nhìn theo dáng Tôm, nó ngập ngừng muốn hỏi cho rõ, nhưng có cái gì đó khiến nó ngần ngại quay lưng đi vào nhà.

Sáng hôm sau, Tôm chở nó đến khu tập trung, nhận khu vực dọn dẹp, tụi nó bắt đầu bắt tay vào.

- trời ơi, sao rác nhiều thế này?- 1 bạn trong đội lên tiếng

- nhiều quá không biết có làm hết không nữa- Chị Châu đội phó nói

- rác này chắc là trên đầu nguồn chảy về sau cơn mưa mấy bữa trước- An nói

- mỗi người làm 1 ít sẽ nhanh thôi mà- nó động viên

Con gái quét rác còn con trai thì đẩy xe đi thu gom.

Sau 4h lao động, khu đất sạch sẽ hẳn ra, nó mệt ngồi xuống gốc cây nghỉ ngơi cùng mọi người.

- nè, uống đi Minh- An chìa lon Coca cho nó

- cảm ơn anh- Nó nhận

- mập rồi uống chi nước có ga- Tôm nhìn có cười đều.

- kệ tui, đỡ hơn người không biết lo cho bạn bè- nó móc lại

-

“ bà này đúng là thấy trai sáng mắt, chả thương mình sáng sớm ì à ì ạch đạp xe chở theo 55kg thịt lên dốc cầu Trần Phú, mà sao cứ cười mãi với cái thằng đó thế nhỉ?!”-Tôm thầm nghĩ.

Lúc ra về

- Minh ơi, chờ anh với-An chạy theo gọi nó

- Có gì không anh?- nó cười

- À, anh tính đi cùng 2 em 1 đoạn- An gãi đầu(chắc có chí đấy???)

- Hì, vậy cũng được

Trên đường về nó và An cứ tíu tít

- Heo, qua cho ông chở đi- Tôm nói giọng như hờn mát

- O, ông bị sao dzì?!”- nó ngạc nhiên

- Nhanh- Tôm giục

- Thôi qua anh chở- An cười.

- ừ thèm đi xe ông- Nó lườm- mới xú đã nhăn nhăn

Tôm không nói gì, quay xe chạy mất hút.

- hình như bạn ấy thích Minh thì phải- An

- làm gì có anh, em với nó là mặt trăng với mặt trời

- thế hả, vậy mà anh tưởng....

- tưởng gì anh?

- À, không!

- nhà em nè- nó chỉ tay vào
- mai em rảnh không?
- Giấc nào anh?
- Buổi tối, anh mời em uống sinh tố
- (cười)
- Anh... rủ mấy bạn trong đội rồi
- Vậy anh sang chở em nha, em không biết đường
- ừ, mai 7h tối anh sang nha
- dạ, chào anh

- chiều sinh tố hôm nay bay mùi nhang ghê đó bọn mày ha- Chị Châu nháy mắt với mọi người
 - ừ đúng đúng- mọi người cười đáp lại
 - bay mùi nhang là sao- nó thắc mắc(thông cảm em ấy ở bên về)
 - con bé này, nói chuyện cứ i như người ngoài hành tinh, bay mùi nhang là của chùa đó
 - của chùa là sao
 - (chớp chớp mắt), tội nghiệp- Châu tặc lưỡi- em nó chưa được khai sáng
 - Là em không phải trả tiền
 - À- nó à 1 cái thiệt to làm ai cũng cười rần rần, duy chỉ có 1 ánh mắt nhìn nó chăm chú.
- Lúc về, nó nói liên miên như sáo, còn 1 người chỉ im lặng nghe.
- anh An sao im re vậy?
 - anh thấy em nói chuyện vui quá nên anh nghe thôi
 - em nói nhiều quá hả- nó xị mặt
 - không có đâu, em nói chuyện rất vui
 - vậy sao anh im lặng thế?- nó hỏi khi bước xuống xe
 - chỉ vì...anh...đang nghĩ...có nên nói với em không thôi...anh...
 - anh làm gì mà như gà mắc tóc thế- nó cười
 - à ừ anh....
 - Không nói em đi vào nhà á- nó toan quay đi
 - Từ đã- An nắm tay nó kéo lại- anh muốn nói là anh thích em, làm bạn gái anh nhé?- An thu mình lấy hết can đảm bộc bạch với nó.
- Chết lặng trong 5', nó mỉm cười
- em cảm ơn anh đã giành tình cảm cho em, nhưng có lẽ em chỉ nhận tấm lòng của anh, còn đề nghị làm bạn gái em xin lỗi, em không thể- nó nói 1 mạch
 - à ừ, anh xin lỗi, anh về nhé, chào em
 - chào anh

Nó nhìn theo dáng người của An, cảm giác của An lúc này nó hiểu hơn ai hết vì nó cũng từng trải qua cái cảm giác đó, nó đau nhói nơi con tim vì vừa chợt hiện về hình ảnh cũ.

Về phần Đầu Tôm, sau lúc bỏ Heo lại vừa đạp xe vừa mắng

- con nhỏ Heo đó, thấy trai là mắt sáng, nói cười không ý tứ gì hết, bộ mình tàn hình rồi hả?!, tức xì khỏi. Cái thằng đó có là gì đâu?! Hừ để xem năm sau Hiếu ta cũng làm sinh viên Quốc Gia cho biết, xem có còn tíu tít. Sao đứa con gái ai cũng thế(đang nói Nhi đây).

Về nhà, Tôm ta quăng xe chạy lên phòng trùm mền ngủ(ngủ gì được)

- anh 2, sáng giờ chị Nhi chờ anh đấy- Hạ đẩy cửa vào

- đi ra ngay, ai cho phép vào mà không gõ cửa- Tôm quát lớn

- ơ! ở đâu ra giận cá chém thớt- Hạ cãi lại

- còn già mồm, biến! Hiếu đập tung mền, ngồi dậy, nhìn nhỏ em trừng trừng

- đồ dzô dziên, xì không thèm nói chuyện với anh, xù luôn, bo xì- Hạ đóng cửa rầm(giằng mặt anh nó đây)

Hiếu bực mình khi nghe hạ nhắc đến Nhi.

Sáng 7h, đang đứng đọc tờ báo thì Tôm nghe chị nhân viên nói khách bàn số 7 muốn gặp, mon men ra bàn thì thấy Nhi, lần này chỉ có 1 mình.

- quý khách cần gì?- giọng Tôm đanh lại

- Hiếu ngồi xuống cho Nhi nói chuyện được không?- Nhi nhẹ nhàng

- Xin lỗi, tôi đang làm việc

- Vậy Nhi sẽ chờ đến hết giờ, lần này Hiếu mà không nói chuyện với Nhi, Nhi giận đó

Tôm mặc kệ, quay đi “ Nhi giận?!, chả lẽ Hiếu không được quyền giận khi Nhi ra đi không nói gì, Hiếu không được quyền biết Nhi với thằng kia là gì?, đã có người mới sao lại tìm Hiếu, tính giới thiệu cho Hiếu ah?” muôn vãn ý nghĩ đang vờn trong đầu nó.

Hết giờ làm, Tôm dắt xe ra về, thấy Nhi từ xa, Tôm quay đầu xe đạp đi

- Hiếu, Hiếu chờ Nhi đã, Hiếu..... Á

-- Tôm ngừng lại, nhìn thấy Nhi té, vội vàng chạy lại đỡ- Nhi không sao chứ?

- Hiếu nghe Nhi nói được không, Nhi...

- Không sao thì Hiếu về đây- Hiếu quay xe lại

- Hiếu, chả lẽ không cho Nhi nói được 1 lời à-Nhi nhìn Hiếu, ánh mắt tha thiết

-Nhi nói lẹ đi- Hiếu quay mặt, không muốn nhìn vào ánh mắt Nhi, ánh mắt mà nó luôn phải nhói lòng mỗi khi nhớ lại.

- Nhi biết ra đi như thế là không đúng, Nhi không muốn Hiếu phải buồn khi Nhi đi, Nhi xin lỗi

- Buồn?!- Tôm sẵn giọng- nực cười, Nhi mà biết Hiếu buồn thì không đời nào Nhi ra đi mà không nói, Nhi xem Hiếu là cái gì?, đã vậy còn....

- Nhi xin lỗi, do Nhi suy nghĩ chưa thấu đáo

- Bỏ đi- Tôm đạp xe đi

- Hiếu, Hiếu...

“ bỏ đi không nói 1 lời, giờ về con dắt theo bạn trai?, xem Hiếu này là cái gì?”

.....

- Heo, mới sáng sớm đi đâu thế?- Tôm cười

- nó liếc Hiếu 1 cái rồi quay đi
 - Nhỏ này!- Tôm tức mình đạp xe đi luôn
 - Hâm đơ!
 - Em nói ai vậy?- An sau lưng nó
 - À, không, sáng sớm gặp phải con tôm hùm chán sống!- nó nhe răng
 - ????- mặt ngu(An chứ ai)
 - Thôi, anh em mình đi. Anh quyên góp được bao nhiêu rồi?
 - Gần 2 triệu
 - ừ, em thì 100 euro.
 - Woa! Ai quyên góp mà nhiều vậy em?
 - Bí mật
 - Nghĩ lại cũng tội bé Nhiên quá anh ha, còn bé thế mà mồ côi ba, nhà lại khó khăn.
 - Năm nào bão tới cũng có người chết, người dân mình sống chủ yếu là ngư nghiệp mà- An giải thích với nó- kinh tế của dân chài thì chủ yếu là biển cả thôi.
 - Hì, em không rành lắm.
- An và nó tới nhà của bé Nhiên, ngôi nhà siêu vẹo, không có vật dụng gì quá giá, trên bàn thờ là tấm hình của ba Nhiên nghi ngút khói.
- Nhiên là 1 học sinh giỏi, từ ngày ba mất, em phụ mẹ bán vé số sau mỗi buổi học, dù vất vả nhưng em chưa nghỉ học buổi nào, lại là đứa học giỏi, ngoan có tiếng của khu xóm chài.
- Với số tiền ít ỏi quyên góp được, đội tình nguyện đã đủ tiền xây lã 1 ngôi nhà khang trang cho gia đình Nhiên.
- anh An, em có ý này, hay là mình tổ chức quyên góp ở trường đi, tùy lòng hảo tâm, anh thấy sao
 - ừ cũng hay đó, để anh bàn với các bạn khác trong đội
 - em sẽ nhờ thầy Hòa giúp

11. Chương 11

Chương 11. Nhẹ Nhàng...

Ngày khai giảng năm học cuối cấp 3, có 1 cái gì đó hân hoan với 1 chút hồi hộp dâng lên trong lòng những đứa học sinh cuối cấp.

Sáng sớm, đường Lý Tự Trọng đã bị kẹt xe vì 1 nguyên nhân: 1. ngày khai giảng trên cả nước nên đường đông, trên 1 đoạn đường có tới 2 trường... Lý Tự Trọng 1 cái là PTTH nằm ở số 3 Lý Tự Trọng và cái còn lại là... mẫu giáo Lý Tự trọng số 1 đường Lý Tự Trọng(nên hồi thi dzô cấp 3 tụi bạn toàn chúc thi đậu LTT khúc trên-mẫu giáo á, hehe). Lý do thứ 2. nguyên cả con đường bị 1 dàn xe hơi đuôi nối đuôi(cảnh tượng của năm lớp 10) chắn, khỏi nói cũng biết 12C8.

Năm cuối cấp, nhìn mặt ai trong lớp cũng hơn hớn, nó thì chưa cảm nhận được tâm trạng đó bao giờ(tội nghiệp em nó).

- sau đây, thầy xin mời em Nguyễn Chí Hiếu, đại diện cho khóa 2004-2007 lên đọc lời hứa trước năm học cuối.- clap clap clap

Tiếng vỗ tay vang cả sân trường, vậy là thành đàn anh. Sau giờ khai giảng, khối 12 di chuyển về khu học tập.

Vừa vào lớp đã thấy oang oang tiếng đám quỳ lớp nó.

- yah, bi giờ đã thành người nhón trong trường rồi- Huy bê đề cười tít mắt

- nãy mấy em C cứ nhìn tao mà ới, có nhỏ kia dễ thương ghê- Phát Hàn Quốc cười nháy mắt

- e hèm-Quỳ tăng hăng(Quỳ là bạn gái của Phát ^^).

- Năm nay chuẩn bị tinh thần lên chào rồi- Hùng rô cười méo méo

- Không sao, cùng lắm thì đại học lao động xã hội, không thì làm nhà báo con mấy mụ kia thì đại học xây dựng thôi- Tuấn cười ranh

- Ê ku, nói cho mà biết nhá, kinh thường chi em phụ nữ chúng tớ quá đấy- Trinh Đen lườm Tuấn

- ủa, sao mà lại nói vậy?- mặt nó ngây ra

- ô hay cái con này, mà 2 lúa vừa vừa chứ- Vân trở mắt nhìn nó

- 2 lúa là sao mà?- nó vừa hỏi xong cả lớp cười ồ

- Heo mà hỏi thế người ta tưởng ta mới từ trên trời rớt xuống- Duy Anh chọc nó

- Không biết thiệt mà- nó trề môi, cụp mắt.

- Thi rớt đi làm là dzô đại học lao động, nghĩa là đi vào xã hội làm việc đó, nhà báo là báo đời, báo hại, báo cha mẹ, xây dựng là chống lầy đó chị 2, 2 lúa là dân quê mùa, không biết gì hết- Trinh đen giải thích nhanh chóng

- Chống lầy là sao?- nó hỏi câu này đứa nào cũng lắc đầu, chắp tay lạy nó

- (lạy 1 cái) lạy chồng đọc ngược lại là chống lầy.- Trinh lắc đầu

- Hì hì, mọi người nói nhiều từ dzui quá, Minh không biết hết, phải update mới được.- nó nhe răng.

Đang lẩn tẩn cùng lũ bạn thì thầy Hòa vào lớp, theo sau là...Nhi khiến không khí lớp nó thay đổi 180*. Ai cũng nhìn nhau, ánh mắt không hiểu tại sao Nhi lại vào lớp học

- chắc mọi người đã biết nhau rồi, không cần giới thiệu nhĩ- Thầy Hòa cười.

-

- Em chọn chỗ đi

- Em muốn ngồi chỗ cũ được không thầy- Nhi hỏi

- ừ

- thưa thầy em muốn chuyển chỗ- Tôm đứng bật giấy, mọi cặp mắt đổ dồn về phía Tôm.

- Sao vậy em?- thầy Hòa đẩy gọng kính

- Em muốn qua chỗ Minh ngồi- Tôm chỉ tay về phía nó(oan gia ngõ hẹp rồi)

- Vậy em tùy thích

Tôm ôm cặp qua ngồi cạnh nó, chiếm mất vị trí đầu bàn ưng ý của nó, làm nó và Trinh Đen và ngồi vào trong. Nó lườm Tôm

- tự nhiên qua đây, chiếm vị trí của tui, ông dzô trong, tui thích ngồi đầu bàn

- không, thích tranh chỗ với Heo à- Tôm cười nham nhở

- đẹp, dzô trong- nó cự lại

- không thích- rồi Tôm ngồi sát vào nó

- đúng là Đầu Tôm- nó miễn cưỡng sít vào trong..

giờ ra chơi, nó đang ngồi tranh ăn với đám phụ nữ thì Nhi chạy sang Tôm

- Hiếu- Nhi gọi

- I dza, có xoài mà không cho tui ăn nhen, Heo mập rồi ăn chi nữa, để ăn phụ cho- Tôm giả lơ

- Ê, nhin lâu giờ nha, soa cứ mở miệng ra là Heo vậy, tui không có tên à, ông là gì mà gọi vậy? tui mập kè xác tui, mắc gì ông- nó giãy nảy.

- Vì là 1 người rất quan trọng trong lòng tui nên tui mới gọi là Heo- Hiếu nhìn nó cười đều

-nó bị đơ trong mấy phút

- Hả- đám con gái la lên- thằng Hiếu tỏ tình kìa tui bây

- Hú, tao biết ngay mà- Phát Hàn Quốc rú lên

- Hot news, hot news- mở Huy bê dê bô bô

Tiếng vỗ tay vang vang, làm mấy đứa lớp khác chạy sang hóng chuyện, mặt nó lúc này đỏ như mặt trời, nó nuốt nước bọt, đứng dậy, bậm môi tính cãi nhau với Tôm thì

- Minh ơi- anh An ló đầu vào lớp gọi nó

- Như người được cứu thoát chết, nó nhìn anh An mừng như bắt được vàng- dạ- chạy như bay ra chỗ anh An bỏ lại sau lưng ánh mắt có chút gì đó hụt hẫng.

Sau khi trò chuyện với anh An nó vào lớp, suốt mấy tiết còn lại nó và Tôm im lặng không nói gì.

“mày bị sao vậy Hiếu, sao lại nói như thế chứ? Có Nhi đứng đó, muốn tránh Nhi biết vậy bỏ đi ra ngoài là êm chuyện, đau đầu đây!, mà cái con nhỏ này hay thiệt, thấy thằng cha An là chạy như bay, đúng là cái đồ...Heo”- Tôm nghĩ trong đầu

“đồ Đầu Tôm đáng ghét, hết cầm tay giờ lại nói như thế trước lớp, bô nghĩ mình là ai vậy?! làm quê gần chết, cũng may có anh An cứu mạng, tự nhiên nói vậy, bộ tính lấy mình ra làm bao cát trút giận nhỏ Nhi sao?”- tới phiên nó nghĩ lung tung.

Ra về Nhi đi theo Tôm, còn Tôm vì muốn tránh mặt và cũng đã lỡ đâm lao nên theo lao, rượt theo nó, nó thì chạy nhanh ra chỗ anh An bàn việc quyên góp cho trẻ em nghèo khu xóm Chài.

Nhìn thấy Heo chạy nhanh ra chỗ An sau giờ học, Tôm không chạy theo Heo nữa, lòng chợt buồn, có cái gì đó nhoi nhói đau.

- Minh đi với anh kia rồi- Nhi đứng cạnh Tôm nói mắt nhìn thẳng vào Tôm

- Không phải việc của Nhi- Tôm gắt

- Hiếu quên Nhi nhanh vậy sao?- Nhi cúi mặt

- Đúng- Tôm cương quyết

- Nhi không thua đâu, nhất định Nhi sẽ giành lại Hiếu

- (Cười buồn)- quá khứ vẫn chỉ là quá khứ, Nhi về đi, bạn trai chờ kìa- Hiếu hát hàm theo hướng người con trai đứng chờ Nhi trước cổng.

- Anh ấy là bạn học chung trường với Nhi bên Mỹ, theo Nhi về chơi thôi- Nhi vẫy tay với bạn

Nghe Nhi nói thế, lòng Tôm chợt vui vui, nhưng vẫn cứng giọng

- chào Nhi

.....

Ngày tổ chức quyên góp, An, nó và các bạn trong đội tình nguyện bê thùng quyên góp đi khắp trường lúc đầu giờ học. có bạn đóng góp tiền, bạn thì quần áo cũ, bạn thì sách vở truyện, báo chí vv...

Nó lướt qua Tôm, bước lên bục

- thay mặt các em xóm chài, xin cảm ơn sự tấm lòng của các bạn

- vậy là chúng ta có được 8.679.000 tiền mặt 31kg đồ cũ và rất nhiều bộ sách giáo khoa các lớp- chị Châu cười thông báo với mọi người trong đội

- cũng khá đấy chứ- nó nhẹ rắng

- nhờ bé Minh- An xoa đầu nó

- à, Chí Hiếu lớp em quyên góp nhiều nhất đó, nó đưa chị 2 triệu 4, với cả đồng quần áo, sách vở cũ, chị nghe đâu là tiền nó làm thêm 3 tháng hè vừa rồi- Chị Châu nói với nó

-thiệt không chị?!

- Thiệt!

“ không ngờ cái Đầu Tôm cũng có lòng thế- @: chứ sao, không biết thôi tui thương người lắm á- Tôm bon chen”- nó suy nghĩ.

Hôm sau đi học nó muốn cảm ơn Đầu Tôm làm lành nhưng vừa vào lớp thì nó đã bị chỉ mặt

- a, cho Heo làm thủ môn- Duy Heo chỉ nó

- ????

- Ok, vậy là xong- cả lớp nó vỗ tay

- ????

- Đá banh nữ tranh cúp vô địch ở trường, ai không tham gia hạ hạnh kiểm- Tôm nghiêm nghị

- O!- nó la lên- biết gì đâu mà banh với bóng

- Không biết thì sẽ biết- Tôm quay về chỗ.

Buổi chiều 12 cô nàng lớp nó lao vào giành 1 trái bóng, nhìn đám con gái ì à ì ạch tranh nhau quả banh, đám con trai cười lẩn cười bỏ.

- ở đó mà cười, không đá nữa- Trinh tức giận

- cùng lắm bỏ điểm thi đua- Vân 3D nhăn nhó- mệt quá

- biết gì đâu mà đá- Quỳ ngồi thở hổn hển.

nhìn cảnh đám con gái mất khí thế, Tôm bực mình quát

- làm trò gì vậy, bỏ cuộc là cho tụi lớp khác thấy C8 không có chí, chúng ta là những con rùa rụt cổ à

- đúng, anh em chúng ta phải giúp chị em phụ nữ đá được cho xứng mặt nữ nhi C8 xinh đẹp thể thao hay- Phát Hàn Quốc cao giọng

- 1, 2, 3. we are pro, oh yeah, we are pro, oh yeah. The zoo-it's me -C8, C8 no.1- khẩu hiệu lớp nó được hô vang.

Những buổi chiều sau giờ học lớp nó tập rất tích cực, để cổ vũ tinh thần chị em “bóng bánh” ngày nào sau giờ tập cũng là tiệc chiều đãi trái cây ướp lạnh bà Thọ, gỏi bò khô-há cảo- tàu hủ đá Lý Tự Trọng, không thì cháo hải sản Chu Văn An, chè Lê Thánh Tôn, sinh tố Hoàng Hoa Thám...(chẹp chẹp, toàn món ngon không à, thèm quá ^^).

Hôm nào trời nóng thì cả lũ lại đèo nhau xuống biển hóng mát rồi về.

Ngày thi đấu vòng loại cũng tới, trận đầu tiên lớp nó gặp C11, bước vào sân bóng với khí thế hùng hựt chị em nhà ta đã chuẩn bị chiến đấu thì nhận được tin lớp kia bỏ cuộc, thế là ung dung bước qua vòng loại, ngày thi đấu tiếp theo lớp nó gặp C3

- haha, trận này mà chị em nhà ta không thắng mới sợ, bọn C3 toàn là ảo lã- Khương cao giọng

- tui mày chuẩn bị nấp xoong chưa?- Phát hỏi

- chi mày- Duy Heo làm mặt ngố

- cổ vũ- cả đám đồng thanh.

Đúng như dự đoán, lớp nó thắng đậm với tỉ số chung cuộc 7-0 và vào thẳng vòng chung kết, tứ kết lại bỏ cuộc(bóng đá nữ mà ^^), nhưng trong lúc thi đấu do va chạm với 1 tiền vệ lớp bạn mà nó bị trật tay, nó cứ nghĩ là không sao nhưng ngày hôm sau, cũng là chung kết tay nó xưng to đau lắm nhưng nó cố gắng thi đấu tới cùng.

- hôm nay là trận cuối, đá với C9 nữa chứ- Tuấn lo lắng

- gặp con Nha Trang là xong phim, con đó được vào đội tuyển tỉnh- Anh Hùng gật gù.

- Heo ráng nha, thấy con Nha Trang nó lên là phải quan sát kĩ, chụp cho chắc chắn nhá- Huy bê dê động viên.

- Mấy bà con gái kèm chặt con nhỏ Trang dzô, cứ chơi chiến thuật bu cũng được(nghĩa là 1 đám con gái cứ thấy banh ở đâu là nhào dzô)- Khương chỉ đạo

- Nè, đeo vào- Tôm chìa đôi găng tay cho nó

- Cảm ơn- nó cười- C8

- 1..2..3 we are pro,oh yeah, we are pro oh yeah, the zoo- it's me- C8, C8 no.1- yeah- lớp nó đập tay với khí thế quyết tâm giành cup vô địch.

Tiếng còi của thầy Chiến vang lên, 20 đứa con gái nhào dzô, lúc này không phân biệt hậu vệ hay tiền về cứ thi hành chiến thuật “Bu”, 15’ trôi qua không có gì nguy hiểm cho khung thành 2 đội.

20’ không khí nóng bỏng vẫn không giảm trên sân cỏ, tiếng khẩu hiệu C8 vang lên, tiếng khua nắp xoong inh ỏi, tiếng còi của thầy....

5’ phút cuối cùng của hiệp 1, khi mọi người nghĩ rằng tỉ số hòa thì may mắn thay, từ vị trí góc trái của khung thành lớp, Ngọc sút thẳng banh bay chéo góc vào cầu môn C9 trước con mắt ngạc nhiên của bao người, ai cũng bất ngờ trước cú sút của Ngọc.

- VÀO- tiếng đám con trai lớp nó la to, thầy Chiến thổi còi công nhận bàn thắng và kết thúc hiệp 1, đám con gái bay lại ôm Ngọc, tụi con trai chạy lại mang nước, khăn, hò reo vì bàn thắng quá đẹp của Ngọc

- Bà Ngọc im im mà dẫu nghề nha- Phát chọc

- Hên xui thôi- Ngọc cười

- Ráng giữ tỉ số tới cuối hiệp 2 nha- Huy động viên

- Bây giờ thế nào tụi nó cũng xông lên, mình phải lo thủ môn- Tôm chỉ đạo- xiu nữa lớp mình lui về thủ hết, đừng có lên nữa

- Hề mà thấy con Trang nó lên là nhào dzô phá bóng, đá ra ngoài biên đi- Diễm My(Hòa)

Sau giờ giao lao trận đấu tiếp tục

Đúng như dự đoán thua 1 trái và cũng là trận cuối, C9 tấn công dữ dội với tinh thần “ không còn gì để mất”, lớp nó bị ép gôn nhiều hơn, trọng trách lúc này đè lên vai nó, những cú sút của các nhỏ khác không sao, nhưng với cú sút đầy uy lực của Trang lần nào nó cũng cố hết sức bắt bóng, cái tay của nó lại càng đau buốt. do tranh chấp và có lỗi xảy ra nên lớp C9 được hưởng 1 quả phạt đền. mọi người nín thở khi trước mắt là Trang

- heo ơi cố lên, heo ơi cố lên- đám con trai cổ vũ.

Nó tập trung tin thần. tiếng còi cất lên, trang từ từ chạy tới quả bóng, cô bạn giơ chân nó đoán được đường bóng bay người chụp, nhưng cú bóng bay chệch lên trên đầu, nó đưa bàn tay ra, dùng hết sức bay người, quả bóng đập mạnh vào cánh tay nó bật lên, nhanh như cắt trang chạy lên đá bồi thêm phát do mất đà và tay đau nó té nhào trước cú đá thứ 2

- Vào- đám con trai C9 hét vang.

Lớp nó xui lơ. Hết hiệp 2 tỉ số 1-1.

- không sao, bây giờ sẽ đá penalty, cái này thì không lo, tụi kia đá penalty yếu lắm- Diễm My xua tay
tiếng còi vang lên, trái thứ 1 của C9 bị hỏng, bóng bay ra ngoài gôn.

Trái thứ 1 C8, Ngọc sút mở màn- Vào

Trái thứ 2 C9, Nha Trang, nó chăm chú, cô nàng chạy lại, nó đoán hướng chuẩn bị đỡ người thì cô bạn đổi hướng sút thẳng làm nó lỡ đà ngã nhào.- Vào

Trái thứ 2 C8, Trinh đen sút- không vào

Trái thứ 3 C9 – không vào

Trái thứ 3 C8, Vân 3D- Vào

Trái thứ 4 C9- Vào

Trái thứ 4, Quỳ- không vào

Tỉ số đang đều nhau 3-3.

Trái cuối cùng C9- không vào.

- Heo ra đá đi- Tôm đẩy nó

- O

- Đá đi, cố lên

Đứng trước khung thành, nó tập trung, sút- VÀO

Vậy là lớp nó đã dành chức vô địch.

Hôm sau trước toàn trường, lớp nó nhận cúp trước tiếng vỗ tay của toàn trường

- có thể chứ lớp ta mà, C8 no.1- lớp nó hét to

Mọi người nắm tay nhau giơ cao, Tôm cũng nắm tay nó đưa lên

- Á- nó nhăn mặt

- Sao trật tay rồi- Tôm lo lắng

- Không sao

- sừng như dơi mà còn nói không sao- Tôm nắm chặt tay nó- lát về đừng đi xe buýt, để Hiếu chở về cho.

-

Cả buổi hôm đó, Tôm cứ liên tục hỏi thăm nó tay có đau không, nó thì cứ liên tục lắc đầu. bên kia có anh mắt lẳng lơ dõi theo 2 đứa nó.

- ra đứng trước cổng chờ nha, Hiếu đi lấy xe- Tôm chạy nhanh xuống lầu

- tự nhiên nay đổi xưng hô- nó nhún vai, bước xuống cầu thang

- Minh ơi- Nhi

- Nó quay lại- có gì không Nhi

- Nhi muốn biết ... Hiếu và Minh có quan hệ thế nào, Minh đang làm bạn gái của Hiếu à- Nhi lo lắng

- O, à chuyện này- nó lúng túng

- Nếu không phải thì Minh giúp Nhi 1 chuyện được không?

- ???

- #\$\$%^%&^*&

Mấy ngày liền nó nằm nhà, vừa muốn tránh Nhi, vừa muốn nghỉ cho tay khỏe lại.

“kính kong”

Nó chạy xuống lầu, mở cửa nhà

- Hạ!

- Chị khỏe chưa

- ừ cũng tạm tạm

- anh 2 kêu em qua chơi với chị cho đỡ buồn

- anh 2 đâu

- anh đi đâu đó với chị Nhi rồi

- à, ừ....

.....

Tại GMC café

- cho 1 screwdriver và 1 havery wallbenger-Nhi

- đổi havery lấy blue ocean- Hiếu

- thay đổi

- không muốn hoài niệm

- cười- cảm ơn Hiếu đã cho Nhi 1 cơ hội

-

.....

- Heo!- Tôm cười tí mắt khi thấy nó đi học

- Đầu Tôm, mới sáng ra muốn gây sự à- nó cười nham

- Ok, hỏi thăm xí thôi mà, cả mấy ngày không gặp ngựa mỗ mà không có ai cãi nhau

- Đồ quỷ già

- Heo con

- Nín

- Không

- Nín

- Không

- Cửa Hiếu nè-Nhi chìa hộp xôi ra trước mặt Hiếu làm gián đoạn cuộc tranh cãi của 2 đứa nó

- Hơ, mất hứng- Quỳ thổ dài, quay lên, không quên liếc Nhi 1 cái

Thấy Nhi nó ngồi xích ra xa Tôm hơn, mắt nhìn ra phía cửa sổ, gió đang lùa qua tóc nó, khẽ hát

“You are the dancing queen, young and sweet, only seventeen

Dancing queen, feel the beat from the tambourine

You can dance, you can jive, having the time of your life

See that girl, watch that scene, dig in the dancing queen”

Tôm ngó sang nó, tính kêu nó ăn xôi chung chợt thấy nó...dễ thương, mái tóc dài bay nhẹ trong gió, ánh mắt nhìn xa xăm, da trắng hồng dưới nắng nhẹ, cái mũi tẹt tự nhiên lại xinh xắn....

- ê Hiếu, cho tao ăn với- Duy Heo khều Hiếu

-

- Hey! Duy Heo quơ tay trước mặt nó

- Hả?! – Tôm hoàn hồn.

- Cái thằng, làm gì mà nhìn con Heo say đắm, hay mày bồ kết nó thiệt đi cho anh em có châu ăn thơm bơ nào

- Mơ đi ku

- Thơm bơ là sao- nó xen ngang

- Là chùa, giống bay mùi nhang đó, mùi bơ thơm hơn- Duy Heo nhe răng.

- Oh, thanks!

.....

- happy birthday to you, happy birthday to you....

Hôm nay làm sinh nhật cho Chí Hiếu và Quỳ.

- khui quà đi- Huy bê dê nháy mắt

- giờ á?- Tôm nhăn mặt

- mở đi, mở đi- cả lớp vỗ tay.

Tôm ta bóc gói quà mà mặt rất hồi hộp trong ánh mắt chờ đợi và những nụ cười bí hiểm, rút cái vật mà ai cũng mong đợi từ trong hộp quà ra... 1 cái underwear màu xanh

- (cười ngượng) đúng size đúng màu luôn, cảm ơn nhá- Tôm nhe răng

- Chuyện, Heo đã ra tay là phải đúng cỡ phải không Heo?- Trinh nhìn nó cười cười

- Con khỉ- nó hăm Trinh

Đêm Noel trời se se lạnh, không tuyết rơi như bên Anh, không có gà tây, không có trang trí cây thông Noel và không có gia đình, nó cảm thấy trống vắng và nhung nhớ, nhưng lại thấy được sự ấm áp bên những đứa bạn đang cùng nó tay trong tay đi dạo phố. Cả đám chen chúc trong dòng người đi nhà thờ Núi- nhà thờ lớn nhất thành phố, cổ kính và uy nghi.

Đám nó ráng chờ đến 12h để được vào xem lễ.

Nó đứng trong khuôn viên của nhà thờ, phóng tầm mắt bao quát cả 1 góc thành phố, mọi người vẫn đang kéo về nhà thờ trung tâm. 12h- tiếng chuông nhà thờ ngân vang, mọi người chúc nhau

- merry christmas!

Nó ôm những đứa bạn vào lòng, vẫy tay và khề rít lên vì trời lạnh, nhưng với nó vẫn có cái gì đó thiếu vắng...

- merry christmas! A gift for you- 1 người khách tây trong bộ đồ ông già Noel tặng nó 1 món quà

- thank you! Merry christmas!

- Lạnh không- Tôm hỏi nó

- Không, bình thường mà- nó lắc đầu

“ người ta muốn ga lăng xịu mà cũng không có cơ hội”- Tôm nghĩ.

- cảm ơn vì những gì mà Hiếu đã làm cho Minh- nó nói nhỏ

- hử, Hiếu không nghe thấy gì cả- ồn quá
- à, không có gì, nó nói lớn, chỉ là Nhi đang tìm Hiếu kìa- Nó chỉ tay về phía Nhi
- Hiếu không muốn trở về với quá khứ- Hiếu nhìn thẳng vào mắt nó. Nó tránh ánh đó của Hiếu, nó hiểu hoặc hay đang cố tình không hiểu, chỉ đơn giản nó đang chông chênh. Nó không biết rằng vị trí quan trọng trong tim nó đang dần bị thay thế....

Đang ngồi gặm bánh mì với đám bạn thì thấy Duy Heo lén lút cất cái gì đó vào cặp, Quỳ ra hiệu đưa cho xem

- bà con gái, coi làm gì?- Duy heo giãy nảy
- đưa- Quỳ nghiêm mặt
- không, tò mò là 1 đức tính xấu- Duy Heo lắc đầu
- khỏi đưa cũng biết, lại phim 3X chứ gì, mấy ông chỉ có cái đó mới tỏ thái độ vậy thôi- Trinh đen nói lớn, vừa nói vừa nhai bánh mì.
- ẹc, biết mà còn hỏi
- mấy cái đó mà cũng phải giấu giếm àh- nó ngạc nhiên.
- ặc ặc, văn hóa phẩm đồi trụy đó bà- gấu mẹ vĩ đại Phan Trâm nói với nó
- vậy à! Nó càng ngạc nhiên
- nhỏ này cứ y như cung trăng- Gấu mẹ nhìn nó
- đây là Việt Nam- Trinh nhún vai
- coi thì coi thôi nhá, bậy bạ là chết đó- Quỳ nhìn đám con trai nghiêm mặt
- biết rồi (cười)- đám con trai đồng thanh(chỉ được cái dzụ đồng thanh là nhanh)

(The Zoo: cả lớp có 30 mạng thì hơn 20 mạng bị gọi là động vật rồi: gà, heo, gấu, ngựa, quạ(mỏ quạ)... và từ các khóa trước thì trên cửa lớp đã ghi dòng chữ to đùng 2 bên cửa ra vào “ THE ZOO- C8”)

Sáng nay, trường nó đang cùng nhau cầu chúc cho thầy Mạnh khỏe lại, thầy bị tai nạn giao thông cơ hội tỉnh lại rất khó.

- các bạn cho mình gấp 1 con hạc bỏ vào thùng này, bọn mình đang quyên góp cho đủ 1000 con hạc đổi lấy 1 điều ước cho thầy Mạnh- giọng bí thư đoàn trường

Mọi người trong lớp đều lấy giấy ra gấp.

Hiếu nhìn nó

- tin vào 1000 con hạc giấy à?
- sao không tin, chỉ cần có niềm tin là ước nguyện sẽ thành hiện thực, gấp cho thầy 1 con- nó chìa tờ giấy cho Hiếu, cậu bạn không nói gì, khẽ mỉm cười và gấp.
- (1000 con hạc đổi lấy 1 điều ước, sau khi mình đã ra trường thì được biết thầy Mạnh đã khỏe lại, lúc trước thầy đang đi trên đường thì tài xế xe tải bất ngờ mở cửa khiến thầy bị té chấn thương sọ não, phải lấy não ra ngoài nuôi... cũng may thầy đã bình an, thầy rất tốt và vui tính)

12. Chương 12

12.Vui và Buồn

Dao này nó và Đầu Tôm không còn cãi nhau thường xuyên(không có nghĩa là không có cãi ^^), và tự nhiên hẳn ta xưng hô lịch sự hơn với nó(không có nghĩa là quên gọi nó Heo), nó cũng thay đổi đi suy nghĩ của nó

về Đầu Tôm rất nhiều, 1 người nóng tính, có tài lãnh đạo (cả 1 đám lu la lớp nó đó), nhưng thật tâm rất quan tâm bạn bè, và biết suy nghĩ.

Tuy nhiên, nó không muốn tiếp xúc với Đầu Tôm nhiều vì đã hứa với Nhi, mỗi lần thấy Tôm và Nhi là nó có cái gì đó khó chịu, tránh né.

Nhưng đám cưới của cậu và cô Ngọc đã kéo nó gần hẳn hơn.

- thầy xin mời cả lớp đến dự tiệc đám cưới của thầy- thầy Hòa hân hoan
- chúc mừng thầy
- thầy ơn, phải hậu tạ ông tơ bà nguyệt tại em nhiều nhiều vào nhá
- học sinh nghèo, không có phong bì đồ được không thầy (nghèo gì mà nghèo, toàn là ở “ lô cốt” đi “ xe tăng” không à)
- không sao, các em đến là thầy vui rồi
- dạ, lớp sẽ có mặt đông đủ- Hiếu nói dứt khoát trong tiếng vỗ tay của cả lớp.

- 2! How do you do! I miss you so much, chụt- Toàn vừa thấy chị đã chạy nhanh như bay vào lớp, ôm hôn thắm thiết trước bao nhiêu con mắt ngạc nhiên và mấy chục cái mồm há hốc. Nó ôm thẳng em trai vào lòng, cười tươi như hoa(2 chị em lâu ngày không gặp nên thể hiện hơi quá, bà con thông cảm)

- Why do youe here?
- Oh baby, you must know that... Ie here to meet you.
- And...?
- Toàn đưa tay ra hiệu bí mật(về ăn đám cưới thì nói đại cho rồi)- see you soon, bye
- Bye

Chia tay thẳng em, Minh lập tức bị bao vây bởi đám bạn

- ai vậy mà?
- Bạn trai hả?
- Đẹp trai quá đi
- “Dzịt kều” hả?

Minh không nói gì, cười cười rồi đi về chỗ, bắt gặp cái mặt hầm hầm của Chí Hiếu, ném cho nó cái nhìn lạnh lùng, Hiếu bỏ đi ra ngoài. Nó nhìn theo Hiếu, không hiểu tại sao hẳn ta lại tỏ thái độ như thế(híc, người ta bức xúc khi thấy Heo ôm người khác mà con kiss lên má nữa đó). Nhi nhìn nó với Hiếu, mỉm cười.

Sáng sớm, mới ra tới cổng Hiếu đã thấy nó với thằng con trai kia ôm hôn vẫy chào

- người gì đâu mà tự nhiên như chốn không người- Hiếu
- ô hay, chuyện nhà người ta- nó kênh lại

Cả buổi học nó và Hiếu im lặng, không khí trong lớp trầm xuống, mấy đứa nói nhau không nên đụng vào quả bom nóng là Chí Hiếu. Giờ ra chơi vẫn không khá hơn, ra về thấy Toàn vẫy tay, nó chạy sang đường, 2 chị em đi taxi về

- đi thôi Hiếu- Nhi giục

Hiếu không nói gì, đi theo Nhi mà vẫn quay đầu lại nhìn theo bóng chiếc taxi.

Mấy ngày sau vẫn vậy, hễ về là Hiếu lại thấy nó đi với người con trai trên chiếc taxi.

Tối, từ cửa sổ phòng Hiếu phóng tầm mắt sang nhà nó, đèn phòng Minh sáng, cái thằng con trai đó là ai, sao nó lại thân mật với Minh như thế. Hàng đồng câu hỏi cứ xoay trong đầu Hiếu. Không được, phải kêu thằng Huy bê đê tìm hiểu.

Ngày đám cưới của cậu, nhà Minh đã có mặt đông đủ, ông nội, ba mẹ đều về dự. Minh khoác tay Toàn đi vào lễ đường trước ánh mắt ngạc nhiên của cả lớp, theo sau là cô Ngọc, à không vợ Ngọc và cậu Hòa.

Trong thánh đường, chứng kiến cảnh cậu vợ thề trao nhau yêu thương, lòng nó chợt nhớ về hình ảnh của nó lúc 10 tuổi.

“ – bé Minh ngoan nha, lớn lên anh Nhật sẽ lấy bé Minh làm vợ

- thiệt không anh?

- Thiệt

- Vậy khi đó cũng tại thánh đường này, anh sẽ nói giống như cô Janet và chú Brown chứ

- ừ, khi nào em lớn”

Tiệc cưới

- nè, bà nói cho tui biết cái thằng kia có quan hệ thế nào với bà đi- Huy bê đê kéo tay nó

- hey,e here, introduce yourself- Minh gọi Toàn

- hi!- Toàn vẫy tay chào mọi người, quay sang chị- E or V?

- V

- Ok,Chào các anh chị, em tên là Nguyễn Hoài Thanh Toàn, sinh viên năm nhất trường Bolton, ngành kiến trúc.

- Nguyễn Hoài Thanh Toàn, Nguyễn Hoài Bình Minh?!- Phát lảm nhảm

- 2 chị em- Quỳ hỏi nó

- Dạ, em là em trai chị Minh, hiện tại đang sống và học tập tại Anh.

- Vậy mày thì sao?-Trình Đen nhìn nó dò xét

- Tao ở chung nhà với nó- Minh thản nhiên

- Mày sống ở Anh???- cả đám hét lên, biết cái sự to mồm giữa đám cưới nên tụi nó dịu xuống

- ừ

- hèn chi nó cứ y như ở trên rừng mới xuống biển

- vậy toàn bộ thông tin trong hồ sơ học sinh là sai à- Huy thắc mắc

- không, chỉ 1 phần thôi- nó tiếp tục ăn

Huy bê đê nhìn Chí Hiếu ánh mắt biết tội, Hiếu lườm lườm.

- bà này giấu giếm anh em, phạt!-Diễm My đe cổ nó

- đúng đúng, phải phạt

- phạt gì mày Hiếu?

- tao không biết- Hiếu nhìn nó cười tươi(ui hiểu lầm đã bị xóa bỏ, phải cười là đúng rồi)

- Hiếu, sao Hiếu vẫn cứ im lặng với Nhi vậy?

- Nhi đã là quá khứ, Hiếu không muốn nhắc lại

- Chả lẽ, Hiếu... thương Minh thật sao?

- Đúng, Hiếu thích Minh đó

Hiếu và Nhi trò chuyện nơi góc khuất của đám cưới, đâu hay rằng Toàn đã nghe thấy hết tất cả. Toàn nhìn chị gái, trong lòng có cái gì đó ngập ngừng, muốn nói lại đành thôi.

- nếu như Hiếu nói vậy, Hiếu đi theo Nhi- Nhi nhắm tay kéo Hiếu đi theo ra trước mặt Minh- Hiếu nhìn thẳng Minh nói đi, nói những gì Hiếu đã nói với Nhi thì Nhi sẽ không bao giờ làm phiền Hiếu nữa

Bất ngờ trước thái độ của Nhi, và cũng trước bao nhiêu đứa bạn, Hiếu thu mình lấy hết can đảm

- Hiếu thích Minh

Nghe xong câu đó, Nhi vụt chạy, Minh toan chạy theo thì bị Hiếu nắm tay lại

- đừng đi....

Nhi: mình đã chọn con đường học tập và gác việc tình cảm sang 1 bên, nhưng khi đặt chân đến nước Mỹ thì mình mới chợt nhận ra rằng trái tim mình mãi luôn hướng về người ấy, dẫu khi trở về biết sẽ mất người ấy mãi mãi, nhưng mình muốn nỗ lực bằng chính bản thân giành lại, nhờ Minh không nói chuyện với Hiếu 1 thời gian những tưởng rằng Hiếu sẽ trở về bên mình, nhưng hình như đó lại là điều giúp mình nhận ra rằng: tình cảm là thứ không thể níu giữ khi nó không còn thuộc về mình.

Những ngày sau đó nó và Hiếu im lặng, Nhi thì đã trở lại Mỹ và tiếp tục học. Trước khi đi Nhi để lại cho Hiếu 1 lá thư

“Hiếu, cho Nhi xin lỗi. Ngày trước Nhi ra đi vì Nhi nghĩ việc học quan trọng nhất, nhưng khi đi rồi Nhi mới biết mình đã sai. Chúc Hiếu và Minh luôn vui vẻ. Tạm biệt”- đọc thư Nhi, Hiếu mỉm cười.

- con không được để chị 2 biết- giọng mẹ Minh

- ba cho chị về cũng vì muốn tốt cho chị

- nhưng con sợ nếu chị biết anh Nhật đã thành cha xứ, chị ấy không chịu nổi đâu ba à- Toàn thở dài

- em vừa nói gì, anh Nhật làm sao- Minh đi nhanh xuống lầu

- chị 2 chưa ngủ sao?

- con- ba mẹ Minh đồng thanh

- nói mau, anh Nhật làm sao?- Minh mất bình tĩnh- đưa chị ví của em, nhanh lên

- dạ- Toàn lật đật rút ví đưa chị

- chị mượn thẻ tín dụng, con sang Anh- Minh vừa khóc vừa lao ra đường- sao anh không chờ em, anh đã hứa mà, Nhật ơi- taxi, sân bay Cam Ranh.

13. Chương 13

13. Quá Khứ và Hiện Tại

Anh Quốc

Minh đứng trong thánh đường, nước mắt lăn dài nhìn theo dáng anh, người Minh yêu. Vãn ánh mắt ấy, nụ cười ấy, giọng nói ấm áp, nhưng khoảng cách giữa anh với nó quá xa vời.

Quá khứ

Anh Nhật là con của bạn ba nó, anh hơn nó 5 tuổi, nó- anh- Toàn luôn là bộ 3 quậy phá, đi đâu cũng có nhau.

Với nó, anh luôn là chỗ dựa vững chắc trong tâm hồn, là người hiểu nó nhất, anh luôn nhẹ nhàng quan tâm và thương yêu nó.

- thằng Toàn chơi ăn gian, tối lượt chị chứ, anh Nhật, chị mới tới em dít hình- Nó lừ mắt nhìn Toàn

- em không chịu, lâu lắm- Toàn cương lại

- Toàn ngoan nào, em phải chờ tới lượt mình như thế mới vui- Nhật nhẹ nhàng

- Dạ- Toàn

Nó là 1 đứa lí lắc, ngồi không yên. Cũng tại vì ba mẹ cứ tưởng nó con trai nên thế, suốt ngày nó và thằng Toàn cãi nhau chí chóe, Nhật luôn là người giải hòa

- đồ tham ăn, phải biết để dành chứ- nó giật cây kem từ tay Toàn

- huhu, em méc mẹ, 2 không cho em ăn kem

- mày méc đi, ai kêu mày tham ăn, không để dành(kem mà để dành hả trời, đúng là con nít)

- Minh sai rồi, cho Toàn ăn hết đi, cái gì để dành chứ kem mà để dành nó chảy nước hết- Nhật giải thích

- Hehe, thấy chưa- Toàn chu mỏ

- Xì, ăn đi, nói nhiều- nó cũng chu mỏ

- hôm nay Minh và anh Nhật sẽ rải hoa cho đám cưới cô Janet và chú Brown nhé- mẹ vừa mặc váy cho nó vừa nói

- dạ, khi nào con được mặc áo đầm như cô Janet hả mẹ- nó lắc lắc

- khi nào con gái của mẹ yêu thương ai đó và muốn kết hôn thì con sẽ được mặc váy cưới- mẹ xoa đầu nó

- dạ.

Đám cưới.

Cô Janet là người trông nom nó và Toàn, làm việc nhà, chú Brown là người đưa sữa cho gia đình.

Nhạc đám cưới vang lên, nó và Nhật cùng đi vào, vừa đi vừa tung cánh hoa hồng, chốc chốc nó và Nhật lại nhìn nhau cười.

Khi cô Janet và chú Brown trao nhau lời thề thiêng liêng trước sự chứng kiến của mọi người, nó xiết tay Nhật, nhìn Nhật cười, Nhật nhìn nó nói:

- bé Minh ngoan nha, lớn lên anh Nhật sẽ lấy bé Minh làm vợ

- thiệt không anh?

- Thiệt

- Vây khi đó cũng tại thánh đường này, anh sẽ nói giống như cô Janet và chú Brown chứ

- ừ, khi nào em lớn

Thời gian trôi đi, 5 năm sau, nó đã thành thiếu nữ.

- anh Nhật- nó hét thật to khi thấy Nhật trước cổng trường, chạy lại cười nói vui vẻ- anh tới chở em về à!

- ừ, mà nè, em lớn rồi sao cứ như con nít vậy, đi đứng nhẹ nhàng, từ tốn thôi- anh xoa đầu nó

- hì hì, anh nói cứ y như mẹ em, thời buổi này mà cứ bắt em phải như bà già 80- nó chun mũi

- em mà cứ quần hộp, áo thun đội mũ súp, ba lô thể này thì ai mà dám theo.

- em đâu cần ai theo, có anh làm vệ sỹ cho em là được rồi.

- kiêm luôn tài xế- Nhật nháy mắt

- đúng đúng- nó lí lắc.

Nó bước vào lớp, mặt vui hơn hở, thấy nhỏ bạn đang ngồi rầu, mặt thăm thăm, nó hỏi

- hey, what's up?

- Break up- Nancy thở dài

- Why?

-

- Hey,e on, keep your smile and forget it.

- Min(Minh),e here!- Sara ló đầu vào cửa lớp vẫy nó.

Nó leo lên bàn, chạy nhanh ra cửa

- help me!- cô bạn nhìn nó với ánh mắt van nài

- about what?

- @#\$%^&*

- Ok.

Nó nhận bức thư rồi chạy tới lớp của Tom

- hey, it's your.

- ...Love letter?! Haha- Tom cười lớn(chẳng đây)- you 're not my style, too fat, short, idiot!

Nó không nói gì, nắm tay hình quả dấm, thoi thẳng vào trong bụng của Tom.

- think twice before you open your mouth.

Quá bất ngờ trước hành động của nó Tom đứng bật dậy, nắm cổ áo nó, nhấc bổng nó lên(cao hơn nó cả 2 cái đầu đấy).

- what the hell are you?!

Nó tính đánh nhau với tên này, cũng may là giảng viên vào lớp nên không có chuyện gì xảy ra.

Về tới nhà gặp Nhật nó đã xả 1 trận

- em chưa thấy thằng con trai nào tồi như thằng Tom đó, nói năng như mấy thằng gangster.

- Bình tĩnh đi nào

- Tưởng cao hơn em là ngon à, còn dám nói em mập, lùn ngu nữa chứ. Nó dám so với em không, học không bằng người ta, chỉ có cái mã đẹp trai mà ngon à, thứ như nó cho cũng không thèm, tự nhiên Sara thương cái thằng khùng đó- nó tức xì khói

Nhật không nói gì chỉ nhìn nó cười.

- thằng đó mà được 1 góc của anh thối em cũng mừng- nó dựa vào vai Nhật

Anh vuốt tóc nó.

- đừng trẻ con thế.

- Trẻ con gì nữa, em năm nay đã 15 rồi nhá, 3 năm nữa anh phải thực hiện lời hứa với em trong thánh đường đấy

- Anh...

- Anh tính nuốt lời- nó ngồi bật dậy, nhìn Nhật

- À,... không, anh ...chỉ là... ừ thôi chờ em 18 tuổi đã nhá.

- 18 tuổi anh sẽ phải lấy em, hehe

Cũng vì lời nói ấy của anh mà nó đã chăm chỉ học như điên, cần mẫn, trong 2 năm nó hoàn thành các môn, bước vào năm cuối của đại học thì nó phải bỏ dở để về Việt Nam, trước khi đi nó đã nói anh chờ nó 1 năm, vậy mà.

Lời anh nói ngày nào vẫn vang bên tai nó, như ngày hôm qua thôi, nhưng sao giờ đây anh lại không thực hiện lời hứa.

Nó nhìn lên tượng Người, nước mắt chảy không ngừng “ con đã tin tưởng Người, tại sao Người lại đưa anh ấy rời xa con, tại sao chứ, con không tin đây là sự thật, Người làm vậy là không công bằng với con”, nó khóc, khóc miết, thời gian cả ngày nó cứ đến nhà thờ để được nhìn thấy anh.

Tuyết rơi ngày càng dày, nó vẫn đến nhà thờ, đứng trước nhà thờ nó nhìn anh như van xin

- Why?

- I'm sorry!

Trong bộ đồ cha xứ, giọng nói anh hiền hòa, nhẹ nhàng. Nó đau đớn, lại khóc và ngất xỉu khi anh quay đi.

Tỉnh lại nó thấy mình đang ở trong bệnh viện

- 2 tỉnh rồi à?/- Toàn

- Cho 2 tới nhà thờ- nó ngồi dậy

- 2 đừng làm thế nữa, vô ích thôi- Toàn ngăn nó- anh Nhật đã thành cha xứ, không gì có thể thay đổi được

- Em tránh ra, mặc chị- nó vùng vẫy, nước mắt trào ra

- Con không được đi- ba nhìn nó nghiêm nghị- đừng làm Nhật thêm đau khổ, hãy để nó bình tâm đi con

- Con không biết, anh Nhật đã hứa với con mà....

- Con còn nhớ mùa đông năm con 14 không?! khi ấy con nhất quyết không chịu ở nhà, cứ nằng nặc đòi đi trượt tuyết. Nhật nó chiều con nên đi chung, rồi con mắc kẹt trong bão tuyết, mình nó đi tìm con, lúc con bình an thì nó bị cảm nặng, sau đợt cảm đó Nhật đã không còn khả năng sinh con, nên nó quyết định đi tu- giọng ba trầm xuống- đó là điều không ai muốn.

Nó nghe ba nói nước mắt lăn dài, chính là nó, tất cả lỗi tại nó, nó giằng vặt mình. Mẹ đưa cho nó lá thư của anh

“ ... em đừng khóc, anh không thích em khóc chút nào, em phải cười vui nghịch phá mới là bé Minh của anh chứ. Không phải lỗi của em, là do anh bất cẩn thôi, em phải sống vui, khỏe, và thành công, anh muốn nhìn thấy em tốt nghiệp, anh sẽ mãi luôn ủng hộ em, em gái của anh....”

Hai từ em gái anh viết trong thư làm tim nó đau nhói

- em gái!- nó nhìn xa xăm.

14. Chương 14

14. Đoàn Anh Siêu Quậy

Việt Nam

- hình như sau cái vụ thằng Hiếu tỏ tình xong, Heo nó quê quá nghỉ học luôn rồi- Huy bê dê mặt ỉu xìu

- không có đâu- Quỳ phẩy tay- Minh theo gia đình về Anh rồi.

- chán nhì! Vậy là không có “chiến tranh vùng vịnh” cho tụi mình xem nữa rồi- Trinh đen thở dài

Tiếng trống báo tiết vang lên, thầy Hòa vào lớp.

- chào cả lớp, sao hôm nay không khí có vẻ ẩm đậm thế?
- Thầy ơi, chừng nào Minh đi học lại- Quỳ
- Không có Heo chán chán thế nào ấy thầy ơi- Duy Heo
- Thầy biết mấy đứa nhớ bạn, có cái này cho mấy đứa xem nè- Thầy Hòa rút trong cặp chiếc laptop ra.

..... “ chào cả nhà, Minh vẫn khỏe, nhớ cả nhà lắm lắm luôn, thời tiết bên này hơi lạnh nên Minh sắp thành thị trấn đông lạnh rồi, ở Việt Nam nóng quen rồi (cười) , vì 1 số việc nên Minh không về học tiếp cùng các bạn được, lớp mình có gì vui nhớ mail báo cho Minh biết nhe, nhớ cả nhà lắm lắm, học tốt thi tốt nha, Minh sẽ liên lạc sau, bye....”(đây là đoạn video Minh gửi cho cậu Hòa)

Mọi người ai cũng cười, riêng Chí Hiếu vẫn im lặng, ánh mắt nhìn xa xăm ra ngoài cửa sổ.

.....

Anh Quốc

Nó đang cầm cuối ngồi đọc sách thì tiếng báo mail của nó vang lên, giật mình nó thả cuốn sách, quay sang mở thư

“ from: Quynghuyen, subject: “the zoo siêu quậy đây”

...mày dạo này sao rồi, khỏe chứ, cả lớp nó ngóng mail của mày dữ lắm, nghe nói mày sắp thi tốt nghiệp phải không?!, cô lên nhá, bên này trời nóng kinh luôn, kể mày nghe chuyện bữa tết nhá

Đêm giao thừa

Lớp nó rủ nhau đi buôn mía.

19h, Quỳ đứng trước cổng trường, đi qua đi lại

- mấy thằng này không biết chết mất xác ở đâu rồi, hẹn 7h là 7h, cứ toàn xài giờ dây thun, bực mình
- mày phải thông cảm cho tụi nó, đi chở mía tít trên Thành mà hôm nay la giao thừa, kẹt xe mày à- Trinh đen
- tụi nó kia- Vân 3D chỉ tay
- sorry, đường đông quá, bây giờ bán ở đâu?- Vinh cười
- nặng quá, đỡ phụ xuống coi- Hiếu nhăn mặt
- mấy vác mía?- gấu mẹ Phan Trâm(bự con nhất lớp)
- 3 vác- Khương
- Thôi giờ ra quảng trường 2-4 đi, không là mất chỗ- Phát giục

Lớp nó hành quân ra quảng trường

22h.

- đứng mỗi chân quá, này giờ bán được nhiều rồi- Phát hỏi
- ra xe ngồi đi, còn than nữa- Hải
- bán được 8 cây, 1 cây thằng Duy Anh mập ăn là 9, còn 27 cây- Khương

23h

- mua lộc đi bạn, mua đi chị- Quỳ mời khách
- lộc may mắn đây- Mạnh cầm cây mía vẫy vẫy
- phải chụp hình kỷ niệm cho Heo xem, 1 2 3 konica- Hoàng Nguyên chụp ảnh

23h59 phút 10 giây

- 10...9...8...7.....- mọi người tại quảng trường đang đồng thanh đếm lui-0.

Bụp bụp bụp, pháo hoa được bắn lên từ dưới biển.

- woa, đẹp quá- tiếng la hét, những cái vỗ tay, tiếng chúc mừng- năm mới vui vẻ, chúc mừng năm mới

- lộc đi, lộc đi- Mạnh rao

Mùng 2 tết cả lớp kéo nhau sang nhà từng đứa 1 chúc tết.

- mùng 5 này đi Dốc Lếch chơi đi- Phát đề nghị

- ok, đi nha em- Lê nô nháy mắt với An

ngựa)à- ờ em!- Mai An ngựa lườm Mạnh Lê Nô(nhỏ này cười là cứ hí hí hí

Mùng 5 tết, lớp nó kéo đi chơi xa (mùng 5 kiêng kỵ mà đi tuốt)

Ra tới dốc lếch, lớp nó mua hải sản ngồi nhậu nhẹt, nhậu chán chê lại chui xuống biển tắm tạt nước.

- bãi này có nhiều mực ghê- Lê nô cười nham hiểm

- đâu mực đâu- gấu mẹ nhìn nhìn

- nè má! Khương chỉ tay về phía cái áo nhỏ nằm trên bờ- không biết nhỏ nào tắm sao mà bay mất phụ tùng thế này

- đồ quý!- đám con gái la lên.

Chiều về ra bãi xe thì thấy xe Khương thủng lốp (mùng 5), dắt bộ 6km mới thấy được chỗ vá.

Trên đường chạy về Nha Trang ngang qua đèo

ực ực ực- xe Phát hết xăng

- đã nói ghé đổ xăng đi mà không chịu- Quý nhăn nhó

- nghĩ là nó đủ, ai dè- Phát ngãi đầu

- Thôi Quý qua xe Hiếu đi, để tao tống mày- Lê Nô nhanh trí

... đấy, lớp mình ngày mùng 5 đi chơi xa bao nhiêu chuyện xảy ra mà tụi nó la dzui đó mày, còn đòi đem “ con mực” đó về “ nhậu” nữa chứ...”

Đọc mail của Quý nó cứ tủm tỉm cười.

2 tháng nay lo làm bài tốt nghiệp nên nó không lên mạng check mail, vừa có kết quả nó vội vàng mở máy xem tình hình đám bạn thế nào, đã là tháng 4 rồi, nó nóng nóng muốn biết tình hình của cả lớp.

“ from : quynghuyen, subject: quây toi bởi, keke

Hi mày! Lâu lắm không viết mail cho mày, từ bữa tết tới giờ, bận thi giữa kì, thông cảm cho tao nhá, mà nhờ vậy nên có khối chuyện kể cho mày nghe nè, keke:

Hôm bữa cô Hoa nghỉ ốm, ông Thanh qua dạy thay 2 buổi môn hóa, mày biết không bữa đó lớp mình cười đau ruột

- anh kia, anh tên gì?- thầy Thanh chỉ về phía Anh Hùng

- dạ, Anh Hùng- ngớ người, đứng dậy. mọi con mắt đổ dồn về phía Hùng

- tôi viết tên anh vào sổ đầu bài, lí do bấm bút liên tục trong giờ học- thầy Thanh mở sổ đầu bài viết.

Hơ hơ, cả lớp trở mắt nhìn thầy, quá bất ngờ trước hành động của thầy, bọn nó chuyển từ trạng thái chăm chú làm bài tập sang ma lanh quây phá. Cả đám chuyển nhau mẩu giấy nhỏ rồi cười, đưa tay ra hiệu ok.

Tạch

Tạch

Tạch

....

Tạch

- ai bấm bút đó- thầy Thanh quay về phía lớp đảo mắt.

Bọn lớp nó ngồi im re, dáo giác nhìn nhau.

- mà y hử?

- gì mà y?

- Hay là mà y?

- Khùng

- Bệnh hử, tao đâu có điên, không thích add nick vào yahoo(bị ghi tên vào sổ đầu bài í)

Thầy Thanh không nói gì, quay lên bảng viết tiếp

Tách

Tách

Tách

...

Tách

- lần này thì tôi không bỏ qua đâu nhá- thầy trở về bàn, ngồi quan sát. Lớp nó chăm chú làm bài.

15' trôi qua không có động tĩnh, mồ hôi thầy lấm tấm trên mặt, bọn lớp nó cười thầm. hết tiết, thầy nhìn cả lớp bào hiệu buổi học sau ngay go.

- haha, nhìn mặt ổng kia

- dzui quá bọn bay ơi

- đúng là, 1 đứa bấm thì con biết, đằng này cả đám sao mà biết

“đấy, mà y thấy không, bọn lớp mình nó quậy có đặng cấp đấy chứ?!”

14-2

Sáng nay ra đường, hoa không là hoa, đúng là ngày tính yêu có khác. Lớp nó đang ồn ào, Chí Hiếu vào lớp, tiến lại phía bàn học, đặt cặp xuống bàn nhìn sang chỗ nó ngồi, bất chợt:

- anh Chí Hiếu, em tặng anh nè- 1 cô bé mang màu băng tên lớp 10 chìa hộp quà màu hồng cho Hiếu trước bao con mắt ngạc nhiên của tụi bạn. Đây không phải là lần đầu Hiếu được tặng quà, nhưng với 1 cô nhóc khá bạo gan bước vào lớp nó thế này thì quả là lần đầu tiên.

Nhìn mặt cô bé, không có chút gì là sợ sệt khi bước vào lớp đàn anh thế này, lại còn mở to mắt chớp chớp chòm chòm cho xinh xinh, Hiếu khẽ mỉm cười(ôi, lải nụ cười chết người)

- em tặng anh- cô bé lặp lại, chìa hộp quà trước mặt Hiếu

- anh cảm ơn- Hiếu trả lời trước bao nhiêu con mắt ngạc nhiên và cái mồm há hốc của đám bạn, khẽ đưa tay về phía hộp quà, cô bé nở 1 nụ cười đất thẳng- nhưng anh không thể nhận.

- tại sao? Em biết là anh và chị Nhi đã chia tay, thế thì sao không thể nhận được

- trơ trên- Quỳ lên tiếng

cô bé không nói gì, tiếp tục nhìn thẳng vào Hiếu

- vì anh không thích em- Hiếu quay người mở cặp lấy sách vở.

- về đi nhóc- đám con trai- con gái mà cầm cửa thế là đủ rồi.

cô bé quay đầu bước ra khỏi lớp không quên ném về phía Quý cái nhìn tức tối.

Hiếu không nói gì, lẳng lặng nhìn sang phía chỗ ngồi của Minh. Mọi người nhìn thấy vẻ mặt ấy của Hiếu ai cũng buồn.

.....

Anh Quốc ngày 14-2

Kính kong, kính kong

- hello! I'm a postman, are you miss Min(Minh)?

- Yes, I am.

- Please sign in this form, you have a gift from Việt Nam.

- Ok, thank you!

- not at all! Goodbye!

- Goodbye!

Minh mở gói giấy bưu kiện “ from: 12c8”, Minh mỉm cười, 1 gói quà màu xanh lá cây, màu Minh yêu thích, mở tấm thiệp

“ happy valentine’s day, chúc Minh có 1 ngày lễ tình nhân hạnh phúc, vui vẻ. 12c8”

Và bên dưới tấm thiệp là 1 đôi găng tay màu xanh lá thật dày. Khẽ mỉm cười, Minh tự nhiên thấy nhớ cái lớp học của nó.

.....

“ from: Quynhuyen. Subject: đi coi bói

Số là 1 ngày hơi bị đẹp trời, lớp nó kéo nhau đi chùa Long Sơn xin sâm cầu may.

Đứa nào cũng xin được quẻ đi đường xa bình an, thành công.

- sư thầy ơi chừng nào con lấy chồng?- Trinh đen hỏi

- đường tình duyên của thí chủ rất tốt- sư thầy nói

- hihi- trính đen cười

Trên đường về Hùng rô chọc:

- Trinh em, hay thi xong mình cưới nhá- cười nham

- Miễn, thà tui làm “giá” còn hơn lấy ông- Trinh trề môi.

- Haha, bọn mày chứng kiến nhá, con Trinh nó đòi là “giá” kia- Hùng rô cười cùng với đám con trai.

- Chừng đó mà mời tao ăn đám cưới là chết nha mày- Phát Hàn Quốc

- Hehe, mày yên tâm, “giá” thì cũng thành cây đậu, sẽ có “hạt đậu” thôi, haha- Trinh nhanh trí

“ à, tao có thấy Hiếu xin sâm bình an đó! ^^”

7-3.

Ngày hôm nay lớp nó vẫn bình thường như mọi ngày, đám con gái nhìn mấy thằng con trai không có chút động tĩnh ngồi thờ dài.

- hình như tụi nó quên mất hôm nay ngày gì rồi- Quý nằm dài ra bàn.

- ừ, chán nhĩ!- đám con gái cũng thờ dài.

Giờ ra chơi, đám con gái lớp nó kéo nhau đi xuống căn tin ăn hàng để... vinh danh ngày 8-3, chị em nhà ta vùng lên... ăn hàng.

Đang “chiến đấu” nốt mấy miếng xoài thì thấy Diễm My lật đật chạy tới, mặt hớt hải, mấy bà lên lớp nhanh lên, đại chiến đang xảy ra kìa

- đại chiến- mấy đứa con gái nhác nhiên- chuyện gì?

- lên lẹ đi- Diễm My chạy nhanh về lớp, đám con gái cũng lật đật theo sau.

Vừa bước vào lớp “bụp bụp bụp” kim tuyến bay bay(4 cái quạt chạy hết công suất mà không bay mới lạ), bong bóng tràn ngập lớp nó. Đám con trai đứng thành 2 hàng trước cửa lớp cười tươi như hoa

- nhân ngày 8-3, thay mặt toàn thể anh em 12c8, Chí Hiếu xin chúc các chị em phụ nữ có 1 ngày 8-3 nồng nàn tình cảm thiêng liêng và vô cùng cao quý(Hiếu ơi! Xuống, xuống!hehe), 1 ngày 8-3 hạnh phúc, vui vẻ, trẻ khỏe, mãi không già(chỉ nhân dza thôi ^^).

Vừa dứt lời Hiếu nhạc bài “Phút Yêu Đầu của Thu Minh” vang lên, mỗi bạn gái bước vào lớp được tặng 1 bông hoa hồng và 1 quả bóng bay màu xanh.

Đám con gái không biết nói gì, ánh mắt cảm động không nói nên lời. 2 tiết còn lại, mỗi cô cũng đều nhận được 1 bông hoa thật đẹp. Giờ ra về chị em C8 khỏi phải nói, lòng vui như hội khi thấy mấy bạn nữ lớp khác phải ghen tỵ vì hành động quá đẹp của các chàng trai C8.

8-3

- alo, gì đó mà- Tuấn ngái ngủ

- dậy mào, qua trường tập hợp- Chí Hiếu hét trong điện thoại

8h sáng, lớp nó điểm danh đông đủ.

- sáng ra làm cái gì mà bắt anh em tụ họp sớm thế Trưởng- Duy heo nhăn nhó(còn mớ ngủ đây)

- đi chơi chứ làm gì, kéo ra Liên Sơn, lên rẫy nhà thằng Phát quây- Hiếu nháy mắt

thế là lớp nó hành quân lên xe buýt số 6 ra Liên Sơn

trên xe chúng nó hò hét, hát la om sòm cả cái xe, bị chú lái xe nhắc nhở, nhưng mà bọn nó vẫn lì hát tiếp thế là chú lái xe tắt luôn FM để cho chúng nó hát. Lúc xuống xe tụi nó còn vẫn chào chú lái xe nữa chứ.

Sau 20' đi bộ cuối cùng cũng tới rẫy nhà Phát. Bà nội Phát đón tụi nó bằng 1 nồi chè đậu xanh ngon tuyệt cú mèo.

Trưa 11h

- mào quạt mạnh tay lên, ú thế mà quạt dĩa sao lửa cháy hừng mà dứt bánh- Khương quát Duy Anh

- mỗi tay quá, Duy Heo qua phụ tao coi- Duy Anh kêu Duy heo đang mãi đánh bài cùng chị em phụ nữ.

- qua phụ nó đi chồng, hôm nay 8-3 cho mấy anh trở tài- Hạnh Nguyên đá *** Duy Heo

Nhìn tướng mấy thằng con trai lom khom đi xay bột, quạt than, mồ hôi mồ kê dứt bánh căn mấy đứa con gái cười hì hì.

- cháy, nhanh dỡ bánh ra- Vân 3D đánh Lê Nô

- từ từ, tui chớ có phải mấy bà đâu- Lê Nô cáu

- nhanh nhanh I, đối quá- gấu mẹ vĩ đại Phan Trâm nhăn nhó

- đừng nóng, có đói ăn mới ngon-Anh Hùng động viên

- đập trứng cút dzô- Diễm My chỉ Hiếu

- òh- Hiếu lật đật đập trứng

Sau 2h đồng hồ vật lộn với bột trứng, đám con trai mình mẩy đầy mồ hôi, lấm lem bột với than, nhìn không khác gì mấy chú hề, đám con gái bật cười.

- giờ ăn đến rồi, giờ ăn đến rồi, mời anh xơi, mời anh xơi. 1-2-3 nhào dzô- thế là bao nhiêu con người tranh nhau gấp lấy gấp để.

- Trời ơi, bọn mày dân biển mà thiếu muối hử-Quỳ nhăn mặt- mặn quá!

- Hehe, ăn mặn cho khát nước để bọn tui ăn nhiều bù lại phần năng lượng đã mất- Anh Hùng cười ranh

- Lấy nước chế dzô đi cho nó nhạt bớt- Hiếu kêu Ngọc

- Cái bánh này của Trang cấm được dành- Trang lườm Thịnh

- Bà ăn đi, ai dành cái đó, tui dành cái này nè,hehe, 4 trứng nhá- Thịnh cười đắt chỉ dơ cặp bánh lên

- Cảm ơn mày nha- Quỳ Béo gấp ngay cặp bánh trước mặt Thịnh

- Trả tao mày

- Không

- Trả mau

- không

Cứ như cái chợ nhỏ, thế mà lại có 1 ngày 8-3 vui.

15. Chương 15

15. Siêu Quậy Tái Xuất

- yêu cầu các bạn nữ bước ra ngoài lớp và đi vào cho mình kiểm tra giày- tiếng đội trưởng xung kích vang lên.(lâu lâu sẽ có đợt xung kích(cờ đỏ) đi dọc các lớp xem có đeo băng tên- đeo thẻ như sinh viên đại học, có dấu mộc của nhà trường, mỗi khóa 1 màu, năm mình học là màu trắng, 3 năm 1 thẻ học sinh- đúng hay không- băng tên phải có dấu mộc, đúng màu, và kẹp vào áo, không dùng dây sẽ bị đụng hàng với Lê Quý Đôn ^^, có đi dép hay không bằng cách mời các bạn nữ bước ra ngoài rồi đi vào, nếu là dép thì thu băng tên và bị 1 “sẹo” tội dưới băng điểm, giáo viên chủ nhiệm sẽ căn cứ “sẹo” hạ hạnh kiểm- hồi đó sợ mấy cái “sẹo” này lắm luôn, mỗi tháng mà có “sẹo” y như rằng ăn không ngon ngủ không yên)

- Chết rồi mày ơi, tao đi dép- Hải nhăn mặt khều Ngọc

- Chạy qua C7 mượn đi- Ngọc

- Ồ- Hải nhanh chân chạy ngay sang C7

- Chết, tao cũng đi dép, Trinh đen nhảy dựng

- Nè, cho mày, 4 sợi thun buộc dép lại đi- Quỳ nhe răng

- Cảm ơn mày nhá

- (nói giỡn mà nó tưởng thiệt, kệ cũng không sao, qua mặt bọn kia là được)

Thế rồi đám con gái “hành quân” nối đuôi nhau bước đi đứng đỉnh ngang qua mặt mấy thằng xung kích (3 năm rồi, quen mặt).

- bạn, cho mình mượn băng tên- 1 xung kích chặn Trang Béo lại

Cô bạn thần nhiên gỡ bản tên đưa

- băng tên không dấu mộc- xung kích lắc đầu- 2 sẹo

- Trang Béo cười khẩy- “hàng” của chị thì chỉ có độc thôi em- tiếng cả lớp đập bàn cười rầm rầm

- Trả lại băng tên đi- Hiếu C3 đội trưởng xung kích nói- lần sau Trang đi giày và làm băng tên mới nha

- ừ, cảm ơn Hiếu nha- Trang Béo lấy lại bằng tên bước ung dung vào lớp. Đám xung kích vừa đi ra khỏi lớp, cả lớp vỗ tay hoan hô Trang

- chị mà, nó phải biết chị là ai chứ- Trang Béo tự tin(em này lên phén là toi mạng với nàng ngay, chị đại đấy ^^)

Giờ sinh học

- các em cứ tưởng tượng tình trùng như con nòng nọc- cô giáo dạy sinh

Cả lớp đỏ mặt, nhưng vẫn tỏ ra thích thú với môn sinh

- cô ơi, cho em ra ngoài xíu- Khởi giờ tay

Cô giáo gật đầu, Khởi chạy như bay xuống cầu thang lại Hòn Non Bộ. 1 lúc sau cậu ta mang lên 1 cái lọ bên trong toàn là nòng nọc đặt lên bàn giáo viên

- gì cho nó dzẽ tưởng tượng cô, hi- Khởi gãi đầu

Bên dưới lớp nó vỗ tay rầm rầm, cô sinh chỉ còn cách lắc đầu cười:

- ừ, cho dzẽ hình dung.

Giờ văn học, phát bài kiểm tra 1 tiết

- tôi thật chưa thấy lớp nào như lớp này- giọng cô Hồng nghiêm nghị- học hành thế nào mà các anh chị lại viết “Chí Phèo và Thị Nở quần nhau trên bụi chuối”(nguyên văn đấy nhá)

- hahaha- cả lớp vỗ tay cười ầm ầm

- chưa hết, còn thế này nữa, “ Chí Phèo lấy dao đâm chết Cụ Chánh”

- hahaha- cả lớp lại cười, lần này to hơn cả lần trước

Khởi nói cũng biết bọn con trai lớp nó ngu văn thuộc hạng Vip, Cụ Chánh là của Tắt Đèn mà cho vào Chí Phèo. Tiết văn hôm đó lớp nó được 1 trận cười đau ruột.

Ngày 27.4- ngày học cuối cùng

Tiết Hóa

- các em cố gắng làm bài thi cho tốt, cô chờ tin vui của các em, có thắc mắc gì không nào- cô Hoa

- dạ không- lớp nó đồng thanh

- vậy thì có bạn nào kí tên hay chụp hình thì lên đây- cô cười

- cô tinh ý quá- thế là đám con gái rờn rần lên cho cô ký tên vào lưu bút, tụi con trai thì thi nhau chụp hình với cô.

Cuốn lưu bút tuổi học trò ngày càng dày cộm, những dòng chữ, hình vẽ nguệch ngoạc được lưu lại, nụ cười và những lời chúc.

Tiết Toán- thầy Hòa bước vào lớp thì nhìn thấy bàn ghế được xếp vào 1 góc

- không học?

- dạ- lại đồng thanh

Thế là lớp nó hát hò, nhảy nhót đủ kiểu, thầy Hòa cũng cười, vui chung với bọn nó.

Tiết 3- tiết cuối cùng- môn Toán nốt

Lớp nó kéo nhau sang các lớp khác xin số điện thoại, lưu bút, chụp hình, cả hành lang khối 12 nhốn nháo ồn ào, vui như hội, 1 số góc mấy bạn nữ ôm nhau khóc thút thít.

Chơi chán, lớp nó hè nhau xách mấy bịch bột đã chuẩn bị sẵn, quăng tới tấp vào nhau, rồi còn đem bánh kem ra trét rượt chạy khắp trường, áo dài, quần tây đầu tóc đứa nào cũng toàn là bột và bánh kem. Chưa hết, màn cuối cùng cho trò tiêu khiển chia tay(cái này nhớ nhất luôn) BOM THÚI. Vừa dơ ra Lê Nô đứng đưa thì Khương đập tay khiến gói bom rớt xuống sàn nhà căng phồng lên, nhanh như chớp bao nhiêu con người trong lớp phi ra ngoài hành lang.

- BỤP- tiếng nổ vang lên và mùi thúi kinh khủng bay khắp hành lang sang cả lớp khác(từ C8 mà bay sang cả C3 và C10, khiếp)

Bọn lớp nó vừa bịt mũi vừa cười rần rần, thầy Hòa vừa bịt mũi vừa cười lắc đầu với trò quỷ của bọn nó. Lớp khác đang ngồi trong lớp cũng bỏ chạy ra ngoài hành lang tháo thân vì ngộp thở.

Ngày tổng kết năm học, lớp nó chia tay trong... nụ cười(mấy lớp khác khóc như mưa), sau khi nhận phần thưởng và xem tiết mục hip hop chia tay trường do khối 12 buổi diễn lớp nó kéo nhau đi liên hoan. Ăn nhậu chán chê, lớp nó kéo nhau ra quảng trường 2-4... chơi xe kút kít- giành xe với mấy đứa con nít.

16. Chương 16 - End

16. Hội Ngộ (chap end)

Thời gian thấm thoát thoi đưa, 10 năm đã trôi qua.

“ không biết giờ này mọi người đang làm gì nhỉ”- nó đang ngẩn người suy nghĩ thì

- ms! Can I ask you?- 1 cô học trò hỏi nó

- of course!

10 năm qua, từ ngày lớp nó chia tay, nó ít nhận được thư của Quý. Bây giờ nó rất nóng lòng muốn biết mọi người thế nào. Còn nó đã là 1 giảng viên đại học.

- hello! Con nghe đây- Minh bắt điện thoại

- chị, ba mẹ kêu chị về kia, về cho em còn giới thiệu em dâu cho chị chứ, cứ ở mãi bên Anh không về trong khi ba mẹ em đều đã về Việt Nam- Toàn cáu với chị

- chị đang dạy mà sao về- Minh nhẹ nhàng

- chị về ngay đi, em còn cưới vợ chứ, em cũng đi miết chị về cho ba mẹ vui

- à, ừ, để chị xem

.....

(vì có nhiều bạn kiến nghị là mình viết tiếng Anh nhiều quá đọc không được nên mình xin viết đoạn này bằng tiếng Việt cho mọi người hiểu, không lại trách tui ác nữa, hic)

- tôi hi vọng với hình thức Frenchise món Phở của Việt Nam sẽ được đến với các nước để mọi người thưởng thức hương vị của quê tôi- giọng 1 sinh viên người Việt trong bài thuyết trình về Frenchise

- điều gì giúp em nghĩ với hình thức đó, Phở Việt Nam sẽ được ưa chuộng ở các nước- Minh

- với em Phở là 1 món ăn rất ngon, mạng đậm hương vị Việt, và em chắc rằng khi ăn tô phở việt, người ta sẽ cảm nhận được không khí quê nhà, sẽ trở về với Việt Nam- sinh viên tự tin

Hết giờ giảng Minh rào bước đi về, lòng chột nghĩ về những gì cô bé sinh viên đã nói.

“đúng là khi ăn tô phở lần đầu khi bước chân về nước có 1 cái gì đó hân hoan vui vẻ trong lòng, và thật sự phải cảm ơn ba mẹ đã cho mình về Việt Nam mới có cơ hội gặp được những người bạn rất đáng yêu và đầy tình thương”

- 1 phở bò- ngồi nhâm nhi tô phở Minh nhớ về lớp cũ, khẽ mỉm cười- không biết mọi người còn nhớ mình không?!, giờ này Đầu Tôm đang làm gì nhỉ?! Chắc đang hạnh phúc bên ai đó....

Nhà thờ

- anh Nhật!- Minh vẫy tay khi Nhật vừa xong buổi lễ.
- em đi đâu mà vali thể này- Nhật nhìn nó
- em về Việt Nam, em tới chào tạm biệt anh- Minh cười tươi- thằng Toàn nó sắp đòi lấy vợ nên em về
- chớ không phải vì Đầu Tôm à- Nhật lém lỉnh
- anh này, chộc em- nó ngắt Nhật
- ái, đau anh! Anh chộc em đâu, ngày nào em chả nhắc tên ấy trước mặt anh
- không nói với anh nữa, nhớ về dự đám cưới Toàn nhé, chào anh- nó vẫy tay
- em cưới thì anh về- Nhật hét to.

.....

Việt Nam

Sân bay Cam Ranh

Đặt vali xuống, nó vươn vai hít thật sâu cái không khí trong lành mang chút hơi mặn của biển. vẫn y chang cái cảm giác như lần đầu nó về, trong lành, ấm áp, chỉ khác là tâm trạng nó hân hoan và cảnh vật thay đổi.

- taxi! Thành phố Nha Trang
- nó về trong niềm vui của mọi người, đãi nó 1 bữa ăn thịnh soạn do mẹ và mẹ Ngọc nấu nướng, nó ăn ngon lành.
- Tối đi dạo 1 vòng dọc bờ biển, nó chợt nhớ hình ảnh lớp nó đi tắm biển rồi mỉm cười.
- ai như... Minh
- Quỳnh
- A- 2 con nhỏ đồng thanh chạy lại ôm nhau mừng quýnh.
- Mà sao rồi, khỏe không? Lâu quá- Minh
- Khỏe, lâu quá- Quỳnh- à giới thiệu với mày đây là chồng sắp cưới của tao, anh Phương
- Chào anh- nó quay sang Quỳnh- (ám hiệu) Phát?
- Bye bye lâu rồi.

Đám cưới Quỳnh.

- HEO- bao nhiêu cái mỗ loa loa nick name của nó oang oang trong tiệc cưới của Quỳnh

Lớp nó gần như đông đủ chỉ thiếu mỗi Chí Hiếu, ai cũng thành công, và 1 số đã lập gia đình. Mấy bạn đi nước ngoài như: Hoàng Nguyên, Quỳnh, Châu, Duy Huy(heo), Khương, Vân 3D... đều về dự đám cưới. Suốt buổi chúng nó hàn huyên đủ thứ chuyện không chán...

- à sao tao không thấy Hiếu- nó tò mò
- mày không nghe tin hả?- Quỳnh nhìn nó
- không! Sao?
- Quỳnh trầm hân- Hiếu nó mất rồi, được 3 năm, trong 1 cơn bão nó đã lao theo dòng nước cứu 1 bé gái mà hi sinh...

Minh lặng người.

- nó đều đặn gửi quà cho mày hằng năm này- Quỳnh ra hiệu cho anh Phương bê thùng quà thiệt to vào- đây đủ từ 14-2, sinh nhật, 8-3, 24-12...có cả bùa bình an này.

- vậy cặp găng tay này- Minh rút trong giỏ ra

- của Hiếu- Quỳ

Nó không còn biết nói gì, ngẩn người, rồi chạy nhanh vào wc. Nó muốn khóc, nhưng nước mắt nó đã hết khi khóc cho Nhật mỗi tình đầu của nó, còn bây giờ, lần thứ 2 trong đời nó không còn khả năng khóc, dù rất muốn khóc.

Bên ngoài

- sao mày lại nói thế?- Trinh đen và cả đám nhìn Quỳ

- cứ làm theo tao. @#\$\$%^&

Đứng trước ngôi mộ vừa xanh cỏ, nó đọc dòng chữ

“ Nguyễn Ngọc Chí Hiếu”

Nó muốn nói với Hiếu thật nhiều, thật nhiều

“ xin lỗi, Minh đã tới trễ, Minh cảm ơn những món quà của Hiếu, thật lòng Minh... Minh muốn nói rằng có lẽ, à không Minh rất rất nhớ Hiếu...”

Nhìn thấy mặt nó không có chút biểu cảm, Quỳ và đám bạn lo lắng

- mày ổn chứ

- à...ừ... tao không sao- nó cố bình tĩnh

Đại học Nha Trang, khoa Công Nghệ Thông Tin, lớp 60DIT01

- thầy đẹp trai ghê mày ha- cô sinh viên khêu tay bạn

- suýt! đã học trộm ngắm thầy mà còn ồn ào bị đuổi ra khỏi lớp đó

- ồh, suýt!

- tới đây có bạn nào thắc mắc gì không?!-Thầy

- thầy ơi, hôm nay cho nghỉ sớm đi thầy 14-2 mà- tiếng mấy cậu sinh viên năn nỉ

- 14-2 ai có người yêu thì nghỉ, ai không có thì học- thầy cười

- Thầy không về ăn trưa với cô à- sinh viên

- Cô đang du học ở Anh sao mà thầy ăn trưa chung được

- Thế thầy cho nghỉ sớm còn gọi điện cho cô thầy ơi

- ừ, thôi ta kết thúc sớm vậy

đang loay hoay dọn đồ thì, tí tí tí tí

“ tập trung tại trường, đồng phục chỉnh tề, đầu giờ học buổi chiều- Quỳ”

Trường PTTH Lý Tự Trọng, phòng số 8

- bên thầy Hòa sao rồi- Quỳ lo lắng

- ok, tao chỉnh thời khóa biểu thầy rồi, hôm nay tụi B8 đàn em đi thực tập sinh học tại phòng thí nghiệm nên lớp mình lộng hành 1 tiết- Huy bê dê nhảy mất với cả bọn(chú thích: Huy đang là giáo viên Hóa của trường luôn)

- ok, vậy bây giờ chỉ hi vọng là 2 người có mặt đúng giờ- Phát

Đứng trước cổng trường, lòng nó vui khôn tả, lâu lắm mới quay lại trường, càng gần tới lớp học tim nó càng thắt lại, quá khứ đang ùa về. tại hành lang này, cầu thang này, nó và Hiếu đã có biết kỉ niệm. Bước chân

vào lớp, nó vẫy tay chào mọi người, tiến về chỗ ngồi, nó vẫn chưa vị trí của Đầu Tôm, có 1 khoảng trống bên trong nó. gió mát khẽ lùa qua tóc, nó còn nhớ như in ngày nào cũng tại vị trí này đã bao lần nó và hấn cãi nhau, cái nhìn căm ghét, thế mà giờ đây chỉ còn lại mình nó, 2 lần đau đớn nhất của cuộc đời, nó chỉ khóc được 1 lần.

Trống báo tiết vang lên, mọi người ổn định chỗ, ai đó cũng có 1 chút hồi hộp, cứ nhìn ra ngoài cửa lớp

5'

10'

15'

- xin lỗi các em, thầy không biết thời khóa biểu thay đổi, các em ngồi- thầy Hòa hít hải đi vào lớp- thầy điểm danh nhé- An, Anh, Đức, Khương.....

- có

- có

....

- Hiếu...Chí Hiếu

- Có em- mọi ánh mắt đổ dồn ra phía cửa lớp, tìm nó như ngừng đập khi thấy Chí Hiếu từ từ bước vào lớp trong bộ đồ học sinh như ngày nào, chỉ khác là giờ nhìn Hiếu chín chắn hơn trước

- Thầy Hòa đẩy gọng kính nhìn Chí Hiếu rồi quay sang nhìn cả lớp- mấy đứa này lại bày trò

- Hehehe- thầy!- lớp nó lại đồng thanh- bất ngờ phải không thầy?

- Đúng là...- thầy Hòa cười

- LỚP HỌC SIÊU QUẬY

19h sân bóng trường Lý Tự Trọng tràn đầy ánh nến và đèn nháy.

- đi từ từ thôi- Quỳnh nắm tay Minh dắt vào sân bóng

- tới chưa- Minh

- ok! Mày có thể mở mắt ra- Quỳnh gỡ vải che mắt

Trước mặt Minh lúc này là 1 hình trái tim thật to được gấp bằng hạc giấy và rất nhiều nến, Minh nở nụ cười.

- 10.000 con hạc giấy- Hiếu tiến vào bên trong trái tim đứng trước mặt Minh- có 1 người con gái đã nói với Hiếu rằng 1000 con hạc tượng trưng cho 1 điều ước. Từ ngày người ấy ra đi, Hiếu đã gấp hạc, và đến bây giờ là 10.000 con- Hiếu nhìn sâu vào mắt nó

- Khẽ mỉm cười- thế đã ước chưa? 10.000 con hạc là 10 điều ước.

- 10 điều nhưng chỉ ước 1 điều duy nhất và hi vọng nó thành sự thật

- Điều gì?

- Ước là- Hiếu cầm tay nó- Heo, à không Minh sẽ ở bên bạn Hiếu mãi mãi không bao giờ rời xa Hiếu nữa.

- Chỉ thế thôi á!- nó chớp mắt nhìn Hiếu như chờ đợi

- Hiếu chờ đợi 10 năm để có thể nói lời này khi Minh đã thực sự trở về với Hiếu...

- Nếu Minh không về thì sao?

- Hiếu tin rằng Minh sẽ về, nếu không về Hiếu sang đó bắt cóc Minh về.

- Sao mà tin tưởng Minh thế

- Vì... Hiếu yêu Minh, ...anh yêu em.

Minh vỡ òa hạnh phúc, nước mắt lăn trên má nóng hổi, Hiếu đưa tay lau nước mắt cho Minh
- ngốc ă, đúng là.... Đầu Tôm, em cũng yêu anh.

--==--==_Hết_==--==--

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lop-hoc-sieu-quay>